

AUTHOR _____

NO. 999

TITLE COMMENTARY ON NAHMANIDES
ON PENTATEUCH

RR _____

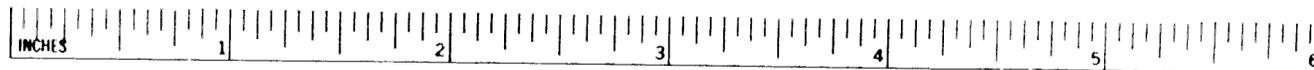
These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

IMPRINT CA. 1700

CALL NO. LUT2K1 882 ; EMC 129

DATE MICROFILMED _____

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י היים תשע"א

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

University Microfilms, Inc.

A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

וזה שאמר הכתוב למתלה לחיו זר חלו לבל השלים ואלו פנדל לוח
 שרואו לחתיו של כעמ כחו דא לפי שפי' הרחוק זול למען וכפ'
 פרשת לך לך מאדכך וממלך דרך וכפ' נתי דתי' זול וקלם פבר וזא חשם
 עם אטו דכא על חרן לא כן אחלנו הנה התרחק עוד
 וזא מטה אטך שהיא שנה חרן וקט' לבי' זול מלגה התרחק עוד שאמר
 שני שפאו שער חק מחרן במלגה חשם כך קודם שילך לחרן וקל' לבי'
 זול לונג לא כן אחו וזא מטה אטך ולא התרחק עוד והרשאות
 שמש' התרחק עוד זול כן שהשם יודע שאברהם נקע מאור בשמים
 בעבור שלא היו אנשי סחוקם ראויים לקבל עליהם עול מלכות שמים
 ואברהם בבח' שהיה הולך היה מנביח לקבל עול מלכות שמים כמש'
 ויקרא שם אברהם בשם יי' וראה שאנשי אור בשמים לא היו ראויים
 לכך הלך משם עד אטו שהיה חרן וכעולו חרן אל השם התרחק עוד
 פלוגת ארה עתחקת מאור בשמים בעבורי תשע לך שאורן אחרי וזה
 ראוייה מחרן ארה צריך לבקש איקבלו עליהם עול מלכות וזה קאלת
 ודא פ' וכבר אחלנו השם לאברהם לך לך מאדכך וכפ' ופ' ונשו ידוע ונעב
 הרחוק וחינו עבון טאם היה כן היה אברהם עיקר הנפיעה מלכות חטו
 במלכות אל'ים זול טון שהיה במלכות שהים כפי דעת' לא והטעם אנוח
 ויקח רוח ארה אברהם בנו שמונה ע' שאברהם הלך אחרי אטו וכעמ
 וזא מאור בשמים ללכת ארצה כעמ אחר שלבת ארצה כעמ לפי ש
 שפאלר אח' שאברהם היה עיקר הנפיעה ללכת ארצה רק כעבור
 ארצה היה לו לעבב בחרן עצמו הלך עם אברהם כנו אבל הרחוק
 ללכת ארצה כעמ פלוגת לעולם רוח עיקר הנפיעה והראי ה
 כארצה וזא מאור בשמים הוא נ' וזא משם ללכת ארצה כעמ
 ויבואו על חרן וישבן שם והטעם אומר ויקח רוח ארה אברהם כפ'
 וראה שרמח היה עיקר הנפיעה לא אברהם אלא רעוד ט הנה' שאח'

זול
 אס
 אע
 ט
 וא
 ט
 ט
 א
 כ
 זול
 כ
 לך
 אחר
 מאור
 ט
 שא
 ט

מלארצך וממלכותך יכון

אור פאליס ופוליאור ייית

על מלכות ארץ שולל יהיה

אור אור קרא חנן קיה ל

מעוררעך שנים למען למען

על ארורת אור ופול לא ידעתי

לפן על ניהבן ופול אז מעבור

ומעבור זה לא קיה ירא

קעם על אור וקיה על ירא

אזים ופול ולבא הרב שאפ

יהרעו בעלילה להטא

יזטר בעקומות אשר יחוש

אורה ענה פאר יעמלה

יזטר בעקומות אשר יחוש

כלל על אס הרעה היא

ואז על זכר אברהם ענה

יזטר זה בעקומות ופול

בעען שטאז למען אורה

ע יזטר איך לקחו לע אשר

אומרו אמרו על אורה

הרעה מה שעבר על

לפיה בפואו לעצמים

ברמלה ופול ואמר

לעמך בעורו לארץ פלע

מלארצך וממלכותך יכון
אור פאליס ופוליאור ייית
על מלכות ארץ שולל יהיה
אור אור קרא חנן קיה ל
מעוררעך שנים למען למען
על ארורת אור ופול לא ידעתי
לפן על ניהבן ופול אז מעבור
ומעבור זה לא קיה ירא
קעם על אור וקיה על ירא
אזים ופול ולבא הרב שאפ
יהרעו בעלילה להטא
יזטר בעקומות אשר יחוש
אורה ענה פאר יעמלה
יזטר בעקומות אשר יחוש
כלל על אס הרעה היא
ואז על זכר אברהם ענה
יזטר זה בעקומות ופול
בעען שטאז למען אורה
ע יזטר איך לקחו לע אשר
אומרו אמרו על אורה
הרעה מה שעבר על
לפיה בפואו לעצמים
ברמלה ופול ואמר
לעמך בעורו לארץ פלע

בלומע על אלה הדומקים ענק נאכל מלח חשוב שקוא קלדכו
 בעדג חין צורך לכל זה שמלח אשוב ימן ושאוכה השנה ויזל אשוב
 אשוב אליך עת בעת הזה שרהינו כלם חיים ניהיה כן לשירי אלתך
 וקייטו לזה הש' שיכא בעוב למועד הזה בשנה האחרת על שקר
 שפזמן א' אונת בעת חיה ובימן אחר בשנה האחרת אכל יורה
 למחר זוב אשוב למועד הזה בעת חיה שהיא שעה מצעצע
 טאו ואחרים כה לתי שקוא כל נפלי באופן יתר אוב אשוב
 קנה מלה שהבין הרמב"ן בפ' רע"ז זל הוא זה אוב אשוב ולאווער
 אשוב קבל דברא נזמן א' אשוב אשוב בפ' למועד אשוב וכל זזה
 א"א שהרי לאועד פ' למועד האחר בפ' אל מעלה נא"פ יארא אוב
 אשוב לבדו מאמר המלאך וקס כ' דבהם פה חריו ויזל גזה פלגי
 פה עת כוונת רש"י זל באלה המזמרים וזה שרע"ז זל אונת למועד ער
 שקדו שעה וכל וכל אחר המלאך שוב אשוב אחי שהיה בטח וכו'
 זל לברך שיא י' (היה זנ ידוע שאלא תרהשם למאמר המלאך היה
 זמן בהכרח שזה היה קודם מועלה נוב אחר המועלה וכשעה לאחר
 מלכאן לשנה א' נא"כ היו כ' זמנים מתולקים עינינו ט' אס המלאך
 מלשם וזה בעל לזה הרב שאלא תרה היה לדוק דק וקצ וללאחר
 המלאך וזמנו מלרנות נא"כ יהיה קבל דבר א' ניטה אחי הרמב"ן זל
 נא"כ למלה לך מאמר ט' השם בשנה גם המלאך כל א' בפע שמתווד
 אינו בעבור שאמרנו דברים אחרים טעם האדם טעם חרונת אכל
 מאמר יזקין נכ"י זל שהלל טעם חרונת וטעם זקנות יקרא עמוד
 שהרב אומר למעלה טעם חרונת יקרא עמוד ויקראו יליו הנה
 הנרה שבתלמי יתאר כ' דבהם אס בעקנות מאמר יחיה ששם
 כבוד הוא מאמר אצחקם ולא אמר הרב כן אכל אמר ט' מאשר יזקין
 עתיה יקרא ט' במלשם אכלהש' הוא טעם חרונת יקרא עמוד

גלו
 בן
 דלק
 פ
 ט
 ג
 ארס
 נבו
 גבו
 לפ
 מפר
 השו
 מלק
 פשי
 בא
 פ
 מא
 נא"כ
 פ
 מן

יעליו על הפרת ניש לפרש נת ענדל אמרו שיש ארז צורה ולפי
 דברי קם קטר טהם שהם טמא טס. והרב זל בורה לזה וכו'
 שאח צט' טאן וראה שאינם הנלבים לדרכם דלדעת הרמב"ם
 נצטם דק דק היטב וגם הפרת שבה למטר שאיננו שרץ לקראת
 היה טפרת האהל טפרת הקטורה היה נצטם עליו וכו'. טב
 המלך שהיו נצטם עולדים לעצו דל שלא יז לנצטם סמנים
 לו אהל דל מפרקלים למצו. אוח ולפי שהיו נצטם כלומר לפי
 שעדין היה ראוי למטר נצטם עקב לפי נצטם. אה נכר נידן לקראת
 נכר כלומר נהיינו שער נוח לזה הפ' נעשית טה נידן נידן לקראת
 כלומר ולא נצטרך להטב טפ' כנור' שטרטו נבחייה דהוק שבו ו
 ואמר נכר לשון וידן שהיו מערבלין נידן שלא היו כמלכס למדק טבו
 ולכך אה נכר' אה טעם הפרת האהל להגיד וכו' כלומר נעלמ' לפי
 שפרש עליו שהיו נצטם כמלך על האהל איצטריך קרא לזה הפרת
 האהל למטר שרץ הפרת האהל ט פשיט דקו אוח שבה לקוה שבו
 שרץ הפרת האהל אחרי הפרת וטא הטעם להקדיעו לזוה מקום
 כן לא לפרושינו אצטו אולתם שהיו עולדים עצו מערבלין פשיט
 טון שהיה טעם שרץ הפרת האהל לטא נעשם נכר' אוב אצטו
 אהל וכו' טב דשי זל לא נצטו המלך לא בשל חרות של מקום —
 כלומר שהמלך אה שהם אה שוב אצטו וקאכך הפ' לטא
 פ' נצטו להוטא המסוק למשטעורט שרץ שוב אצטו שאיננו אה
 העו' לא נעלה המלך לפי שהיה זל טאן לטועט אצטו אהל נכר'
 שאלו למטר שרץ שוב אצטו הוא דבר השי' אה נכר' כמלך
 וכן טע' למ' לטע' המלך ולפי השי' לזוה נידן נכר' כלומר
 שהטב השי' נכר' לזה טע' פקד אה שיה וכו' אה והעוון טע' עטין
 כרעוטי קשה טע'

כלומר
 טע' עטין
 אצטו
 נהיינו
 שבו
 למדק
 טבו
 קראת
 אצטו
 אה
 אצטו
 טכר
 שקד
 זל
 זמן
 מלכא
 מלכא
 המלך
 ואצטו
 איננו
 טאכר
 טהרב
 הנרה
 כנור
 עתיה

וכאשר יתיה שנים כגור יקראו ימשון חזק ופנ' ית' ט

האורח הוא העור וזה אינו נכון ט הוא אפסר שיפקק לה לחמה
מיזה חולק ואמר השופ לזה הט' הוא הזמן להיוון ואז' למה ירפן זמן
ההיוון לאורח והוא העור יל' בעבור ט אחרי הפסק האורח ופנ' ויהי
הרב לשוננו לחמה זקנה ופנ' ואט זקנה ח'לא בעבור אפ'אל חורג
לשנה מפת השלם א'לא מפת לזה ופנ' והח'כ'ן ז'ל מורה לר
באח'ל'ך א'ז' חמה אך כוונת לבחור לך דרך זה יצדקן דברי ד'אל
נ' ואז' ט אלה הוא שהח'ל'ך לא שנה אך מפת השלם ופנ' ואח
ט היה ראוי שיאמר ואט ואדונ' זקנה ופנ' לזה שאר מקוש' א שוקלה
ורחמה בשלמה חס נקח דרך ד'אל הנחיה לבאורה לא שנה דרך
הח'ל'ע אשום הרב טח ט כודאי יא שני ופנ' לה שהט'ן ד'אל ח'ל'
אכל לפי הדרך האומצ'ע אשר לקח הרב ט' אחרי בלוח היותה ל
ע'דה ופנ' ולאחר מפת שח'ו לא שנה ע'עם ואדונ' זקן לא שנה
שנה מפת ש'ל באורה חס אט היית מלכ'ת י'פ'אר הוא ש'מ'ע'ר
אך חס יעב' הזקן או להטך וא'ט כ'אשר אומצ' הח'ל'ך לא ז'ט א'ה'ק'
הא אשר לקח'עדה וא'ט א'ז'ן כ'כ'אן ש'י'נו כ'ל' ל'ז'ט ב' א'י'פ'אר ל'י'ט
זה ע'ל ד'אל ט היה ראוי שיאמר ואט ופנ' שהיה שנה בשנים שוקה
וא'ט י'ש'ך לה'ע'ל טעם השחוק כ'ל'לה ש'ר'ט'ל' או י'ח'ה ח'ל' לפי ד'ר'ט'
ד'א ו'כ'א'ו'ע'רו א'ז' מפת השלם כ'כ'ן ק'ר'ט'א א' ש'י'ט ל'ז'א והוא ז'ט ש'כ'א'ו'ע'
אחרי בלוח הרחיק העטן מפת כ'א'ו הפעם א'ט הח'ל'ך ד'אל ע'ה'ט'ם
ש'ט'ה'ם ט'ח'ד'י ראוי ש'ל' ע'ש'ה'כ'ן כ'ר'ט'ח' י'ל' ש'י'ט ל'ז'א א'ז' מפת ה'
השלם לא כ'ה' ל'ג'ל'ת כ'ל'ו'ת הח'ל'ך ל'ז'ט י'ח'ט'ך העטן א'ח'ש'ל'א
כ'ה' ל'ג'ל'ת כ'ה'עטן י'ח'ד'ך הא י'ר'ט' ע'ב'ו'ן ר'ע'י'ך ש'ו'ן ו'ר'ט'ח'
ש'ר'ה ופנ' כ'כ' הח'ל'כ'ן ז'ל א'ט מ'לה כ'ע'ב'י'א'ה ה'כ'ק'ת י'ז'ך ר'ט'ח' ופנ'
ו'ט' ל'א

טא ה
זאה
שהיי
מעג
קעכ
לעש
הר'ל'
כעב
הכ'ר'
ראול
למה
ל'א ע'
וכ'ו
ע'ז'
והוא
כ'ט'
ש'ה'ק'
ד'ב'
מ'ל'כ'
ש'ט'
ר'ט'א'ה'
ה'י'פ'ל'
ד'י'כ'ו'ד'
ל'א כ'

כשיאמר ארי תבתינה והנה מצברי דע' זל ששקר כלם לשון ידיעה
איכא לבסור ט' יומר באוקלום לא יקשה לנו כחש אחר של קדמי
נזה שזכר היתה הידיעה זולתה מהטודע טמו כ' יודע אהים אכלם
הטמו וכ' ט ידעת את מבאוכו או יתרם אהקלם נלאק דמיאכל
כאשר לא העבור הידיעה מהטודע טמו בבאן שהקדמון טר ידעת יא
אורי נידעת אין עביך לבסור ידיעה לנני רכן עשה בעתה
ידעת שהרם טמן שהקדמון טר ידעת אורי שהנא ידא אלהים
אנני שאיפאר לבחור שקברת אהקלם שהם דבה המלאך
והנה לב' אופאר לבחור הרגום יודע אה טר עם הקדמה לז' זל
ששקר כלם לשון ידיעה. לזא אין למעלה וכ' ניהמן לבי שהנא זל
ש' למעלה ט אברהם וכ' נהני אה טר ניה ניה ניה דקדק אומנו
למשור עקה ומשפט שין אורי העכ שסי אה אהקלם שרז' זל
מברית שידעתו לשון חכה נע' שפור פי דנני למחרי אונו כן ט
אויפאר להקדמו לא שאומר נע' טמו וכחמטנו לא חכה לכר כרע'
זל לא לבי דכסו שהנא חמטנו ידיעה אכל הנא נע' טמו וכ' והנה
יין למה לזה הט' עניח קשר הדנהם טמו שהקדמנו למעלה אכל עשיר
למה דקדוק למשור עקה ומשפט נלזא למשור הישר שונח שחוק
ד אחר טנה שאינו מדקדק כמבטלה או יאמר ידעתו לא אוה הרבינוע
רע' טמו כן טע' זל לבי שהרם מרניח קנה לשון למען טמו שהטא דמח' ל
מקדמו למען ינוח וכ' שהקדמון הנוח אהה נע' טמו וכ' נאכל הרמלה שלמה
אהקלם שאני שנוח עבדך נאמר כמער הנה למען הוא נהנה מעש לא
שנוח שאינו חכה רכן בבאן ידעתו שאינו מעש ההכנס טמן יעשה כן
ששקר ט' כפיניא' (ניאמר יו) ולמה קדום נע' טמו וכ' נאמר
חכה יא אכל אברהם לשון דע' זל נאמר דע' זל שלא נאמר נאמר שחוזר

וזה בעבור הקנאה שהיה לנו לאמר היפלא ליוני נאמר שהפסוק לקחה
תחנהא ערך כלל כה לבאר הפרע והוא באומר והיפלא וטו דב
שי היה דחוק ונפלא להיות ככה. ולזה השא ראיה שהוא כלשונו
למך הכל אמו וטו עמי ט טעם כח לחתובט כלילה וטו
ראיה כלילה לבאר הפרעיה והוא ט למך הכל. וזה היה
זאת ראיה ט הענה הפרעיה מלאה השם והוא כלשון ט למך הכל
אח"כ הטא ראיה למלה והקרב הראיה שאמר מאשר שאלה
ראיה הרב זל מלאה אשר הטא לחם שמה נזה הוא ראיה
אחרת ט כמעט הפסוק מאשר יש לך לוקדים דב"ה לחם
המאותר למלה שמה הטא ישלך לוקדים מלאה דב"ה למלה
טו ויהי שישגור א"כ היפלא וטו דב"ה והנוש מהו ט למלה
מכ"כ הוא. ט ידענו מה יש למאול כזה קדיבור הוא
אנחנו ארי. ידענוה נקלל ט ידענו ברבא ועמי סתם
מדייקים כהם נאם הפרשהו כהנלנו ונדע אט כו ט אין
למלה יכ"ו נכפדים שאינו ממוסר ההנה הפיננה נשד זל
כ"ג דב"ה וכ"ו ידענוה נכ"ו נבאהנא כ"ג זל והלל וט"ז אין למלה
למנו כהננו. נשד יש למבט למאולנו ניהן שיהיה שלא יסול זה דקדוק
הלשון אלם על"פ אחר. וזה הרב ענה למחיל כפי נשונשד אחו כזה שא
לעשה הישר טע"ה דחה אומרו לעשה צדקה נמשע. רש"י א"כ כו
כ"ו למבט דב"ה אנהלב ניקבול שש פ"ח שם כהן שהשעלמה למבט
ולזה אחר ארי ידענוה שהוא מל"כ הפסוק נמשע לבנה אנהלב ארי
והעמו לשון חנה לט שאם הוא ידענה קלל לט קדח טו שונשד ארי
אנהלב לב"ה נב"ה ידענה השם ולזה הוא חנה אחר אמו ששן ט
כלם לשון ידענה ולזה העמו אנהלב כפשוטו ולא הענהקנא חנה י

כשי
א"כ
נזק
ממ
כאשר
אור
ידע
א"כ
וקנה
ששק
ש' למ
למשנה
מב
אני
זל
ה
דק
ש
ש
כ

אל צבא השמים או אהל בלחשטרי רק שאמר לאברהם עשה כזה
אחר אלה ואז לא טענה פקוק ויפנו העם או לפי שמה שייכנס
לומר ולפי כל לניכס עם ויאמר ייט ועקר קדוש וכו' לזא ט אהז זה
להודיע ט בעת שבאו לקדוש וכו' וזל לא יעו יעשה מאברהם
שודנו עומד בשלח לט' הרחוק זל יבא בעם שחשט שפנו והתחיל
לעשות הרבה ואט' טענה עוונתו שחמד לא לז אברהם שלם נה
הרחיק לא עם אלה אע"פ לקדוש אויב נחמד שדנו וכו' וזל שפירט
שהיה עומד חזרה אלו ייט עד עתה ולפי' ויבא אברהם אהם לא היה
עם אויב טענה נה ואברהם עוונתו שחמד וכו' ולפי' הרחוק נחמד
שחמד בעיניו העם האנשים אהם העם זעקת קדוש וכו' הרחוק
לעשות הרבה ולשאלו לו רשות עם שבאו האנשים ומשאלו אז אמר
ויבא אברהם ולפי' זה יחבר הרבה עשה קודם שלא הזכיר
נאז לפי שלפי' לא יש דוחק שט' שלא זז חזרה עם כאן אע"פ יחזק
עשנו ט' לפי שהוא דוחק שחבר הרבה לזא שלא חסר ויבא הוא ט'
עשה שחלה טענה לא דוחק דמטה אע"פ והנה היה דעתו בכל פעם
כשלא חס חסר יתכן שזעשה רבולה שחמד עם שבאו האנשי'
או דוחק לא לפי' האחרת שזענה שז' עבר הרבה עשה קודם אויב שח
נה כה קדוך לזא שהיה חסון ברבולה וכו' חולו יש ל' ענינים וכו'
הוקשה לו זל חזר עקט זה המען של ל' ואח"כ סיחתה ואח"כ טל
לקח דרך עבון ט' היה דאווילו שיפחתה טכף' או חמט בכל פעם
ועוד למה האריך ברבולה טון שהיה יודע בעצרה ופטר העה טמט' ל'
שחפונה ל' לכל עיר ועיר לא ק"ל לחמד כפי' אלה נחמד חולו יחזק
ו' הרשחיה בעצרה את כל העיר וחמי' לא שחשט' כי אהם יהיה אפול'
עיר ועיר עיקלה להם בעבורם והאח' קודם שכוונת הרטוב לבקש

הכנס
והלי
חמט
פלאו
הכה
פון
שחונ
לו
כדור
שדי
השע
שחמ
חמט
לחמ
דלוע
זל
והלי
ממע
יחזק
אין
פון
זל

וט ומה הזכות פ זאת היתה הזכות אשר אנשי קץ שעשה הסד
 לאפיקים ט מעט שאין זה דבר שיזכה בו איש אחר הנה חסבה לן
 לא כרהם לצדקה וזכור אכל כוונת הרב ט להיות האלוה דבר
 ט כל אדם ואני לה אחין ביי ועבד איך באני ליחשוב על צדקה על אה
 משכ על השם צדקה הנה יראה ט זה שהאחין בו אברהם הוא דבר
 עיקרי ואני שלא להאחין ובעבור שהאחין ט משכ על לצדקה ולזה
 ט למה לא יאחין וכן ר"ל מה הענין שמה כואר האלוה על קולו ט
 היראני שלא יאחין בו אברהם ובעבור שהאחין משכ על לצדקה
 ואני ומה הנשא בענין לזה ט אם היה קוצי הדבר מלהאחין ט
 דבר חזק מהענין הרי הוא היה נשא ויודע וכן עוד ט האחין באחיות
 פנו וכן וכל איך יפול אלוה בראייתו פנו נופל לוהר שכמה ביי
 עידע עינאם שברו יותר גדול בעולם הנה מזה זן שכמה בהשם
 שחזר לו ט זרע ירשנה ואע"פ שיטור זה יהיה לו אחי ואמר
 והנכון בענין וכן לא ט האחין ביי שיהן על מה שקבעוהו וזה
 בצדקה לא בשכר וא"ל שהרי ואני הוא כל אדם שיחשב כן לכן
 אהר ואע"פ שאיך שטרך הרבה וכן ואמר נמשה לא ירא וכן ענין פ
 סבה למה חסבה לזה לצדקה יותר מבראשונה וכן ואמר חסבה
 ישוב ממה וכן לזה ט הדבר שהיה צדקה לא יחזור לעולם וכן
 או יאמר וכן בעבור ט כזה הפי חין דקדוק לאו של נישאכה פ"ל ק"ל
 והאחין ביי שעשה לן בצדקה ולפיכך או יאמר וכן יראה ט מעט וכן
 לר כן יורה בזכור וזוהאחין ביי והנה עוד משכ על ט אהר וכן
 שיכמתו שיהן לו השם כן יהיה בצדקה יותר על שבר מזהו זכור
 עלהם ולפי נוסח הפרושים שכתב בהם ועוד משכ וכן לא יאמר
 וכן ר"ל ט האחין אברהם שיהן לו השם כן עבד משכ ועוד משכ
 ט אפי' בצדקה יתן לו אכל הנוקמהאחין והוא הענין ואמר פ"ל אהר

חסד
 אהר
 צדקה
 נוסח
 האח
 ענין
 פ"ל
 שבר
 ומה
 ט כו
 הקדמ
 ענין
 קוצי
 חיי
 אומר
 שהיה
 ומה
 נשא
 ק"ל
 ומה
 צדקה
 אהר
 משכ
 משכ

משכ

לחמורה שלם כן חקם כבשלו אם אברהם היה חלק עמו ויהי
שאל איזה קבר עיקר ולא קבר מעומד היינו לחמורה קבר שחלק
שכבר היה קבר ועוד שהיינו שנים ארבע בקבריו אם אכל לעשר קרב
שאל קבר מעומד וכן אלה קרם קבר לחמורה וזהו כחצי זל לחמורה
קרקע לפר הקבורה והערת מלח עינים לבאחו מכם טפלו שאלו
מכם יש קבר מעומד כך את שאל נמה שאלו הנו למה שכתב למעלה
יקשה למה אחר ועמו אינו נמשך כע רשע לא קלל אלא מוטע רבו
מטבו נאמר בטבחר קבריו רבו. ט אומלו אינו נמשך כע
וכן זה אמר להם לאומלו טפי קבורה קרב שאלו לא היה אונת כן לא
להקפיד עליו אף מלך יחדש באומלו אינו נמשך רבו והלא נש הוא
כך היה חנפתי ואף אינו מרצ כלם באור הלשון למה שיקשה
ועוד הלשון עצמו שאלו נמשך שאלו ישו משכב אין צריך לאומלו
ט כן יהיה למה אנו מוצי יצחק מלך שיהם אומלו בטבחר קבריו וכן
ט למה אין באנו שאלו מלח נלא נמשך ולמה יצחק באומלו
נשוא רבו. בטבחר קבריו רבו אפי יהיה הנו מבר רטם ט
הצע הרמב"ן אומלו רבו כפי שצדק טלו שאלו בטבחר
קבריו רבו בשלשלא רבו לזה אוח שלם שמו למה שאלו למה
רבו לי לחמורה קבר לא מלך שאלו בטבחר קבריו רבו ולכן אמרו
בטבחר קבריו ט הינו יובן היורה פחות הערך אכל הוא
מלך יקח כל אשר יחפץ כל פירש ונראה שכוונה הרב מדוק
מלשונם שכן מלכות האחד מלך שאלו משכב שכתב אורה
מלכות מלח. יצא שצדקה מלח ועוד מלך מקום הקח מלכות
קבר כבוד רבו וזה קרב לרצ אומר בטבחר רבו טלפי כדיון
שניה

שניה
לכד
ולס
מלח
אורה
עלה
מלח
כבר
שענו
איש
קבר
עליו
מלח
לכד
שקם
שקמו
אחור
משכב
לחבר
לפי
פירוש
עשיוון
הפך
וקור
שכח

לקחת מארץ מולדתו וטורה אור דבשלתא למבין שחונשכ שטר
אבנו חנון טחא . וזל שאברהם היה מונה דבר החינוך אלנו העז
לשייר העבד נלמה מנה אשר לקחת מטה ארץ ראשונה ט קוח .
יוני עקומת ארץ אל ארצ ואל מולדת אור סאדים . זל יפה פה קר
חנון ראוב סאדים לשון העז . נעשה אין להקטנה ארץ העבד וכו' למד
מעשהו חלק נש אין להקטנה ט כמאן אמר ולקחה אשה לפני משם
ועד שיטא קטר פבאנו זל בלי פבל . וזל שארץ יקשה הסמוק יורי
מנפ טעם א' ט סוף פוף יש לנו לעמוד ולעז ט ישלע עם השטחה
נעוד ט הרב הקשה איך הקיח חנון ארצו לפני דעען ופ' שיקשה
לקיח לחנון ארצו לפני סאדים וכלם היו ט כמאן וכו' זל למד לא
והקן הרב ט ולקחה נכו' ירחוק לחנון ופ' כן כד' למד זל זל ט
איכסר שיהקן שהם יחשכו ט קל מקום ארצו ואינו חנון ארצו
לטה ארצו ישר הוא כחנון והיטא לו פלל . ארץ לעזי זל שירא
שקם שט מקומות א' לרצ כן . ויהרצ על זה מה שיקשה אומאי טק
הרב לשון רש' זל מטה ארצו לחנון ט כמנה זר יוכל להקטנה לו ט כמאן
אחז נא' א' לרצ כמאן ארצו כד' וכל אלה הדברים וכו' זל אם
הם בעלם למה ישגבל עברם וזל ט איכסר לעכס כדוחק לעמד
ט ולקחה יכו' יחזור לחנון נעוד ט וחיס רטס . כאלה לדיו . שזע
סנר שחנון נולד עח אכל ארצו נא' מולדתו ארצו של רש' א
אין כמאן ככל' נכד' ארצו חשכו כו' כחנון נולד נשם ארצו נעלעל
ולא כש' זל נודמן ארצו כלפ' אמר ומה יתקן ארצו ששם מולדתו
והלא ידוע ט כמאנו מולדתו וכן ולקחה אשה וכו' ידע לרצ לפי
זה קט' שלא יחטוף רק כששחור' וקשה איך אמר ולקחה וכו' נא' זל
מולדתו זר שבעת' מע' צידיה' עע' אוח כן שא' חיק דקומה לטוכך

אין
לכהם
למדת
זה טו
אובד
ט טו
מקוסח
אין ט
קשה
למולדת
לד אר
זל ט
טחון
ט טא
ארצו
ארצו
נל
נא' זל
אכל
הזכו
אין
ללא
לקח
ללא

נזח מפי אונגן מלש שז כעבור שאמר ואם היתה שפחה כטות נלמ
ושחוק לפלג שליו היה לומר ויחח אשה ונל עתה ואם היתה שפחה
וכו' אין הכנה זה פני זול למה אהל נאול תקרא פלג כזה המקום
שוור הוה כזוני שפחה קודם וזהו אברהם לקח וכו' והרשאה קל
ועבד נאדר למעין שפח בעל הנא עשך לפי הפ' שפ' למה תקרא
פגש וכו' ונכח חזר לפ' מענה א למה תקרא פלג וכל מה שפ'
הוא לפי זאת הנה נחה ואז אין להק שור כלל של מעלה פ' לפי ההנה
שה טחה על המלגאים וכאן פ' שפ' הקמה הארור וכל לפי דעת
נל זול שפ' וכו' אין שורך למה שהארור אע כפי' ועל דעת דול
שקרא קב וכו' ומה לפי המשע שקטורה אוינה קב יחך לפי
כפלג כל מה שפרשה אכלאם היה קב היא פלג וכל וכו' וכו' .
אם יש אור עמאם וכו' נשחר הרמב"ן שלא טאח שכוונת
היתה לקבור את שרה בעמם זל כטת הקבורת שלהם כמלך לקבורה
ואם היה ידואה מלגא אברהם אם יש את עמאם לקבור וכו' מזה
נח הרמב"ן נאח שאין כוונת אברהם לקבור כטת הקבורת שלהם
אז כשדה אחר מלגא נחופדל מלכות קבורתהם ועל מלגא
וכו' והוקשה לו שפ' מלגא יל אם אורם רכע אהקב נל .
עבוד מלגא ועל שור כאופן שחקב ציטון אורם לפי המעשרון
חנא בעלך כלם אה סלכר קמה לו נחל מעה אויה נב לאחך
שהי כמלגא עם האחרים למה שעה בעלכר שאם לא רמלג
לאול מעט אור אורק אקב אורק נוסחק מעל נזה יבא הועב לפי
שכח מלגו הרמב"ן זל שהנא שכוונת היתה לקבר מלג בעמם
נאח כי בא הועב שאם לא יפלג למעשרון שוקב כטת קבורה
לא נש מלג אור אורק אקב אורק שפ' הרמב"ן זל שלא היתה
כוונת לקבר בעמם לא שוקב כשדה חנא נלח עיך טעמך

יעלף שדכרין סודקים שנקראת פלגא לפי הטעם שפי' בעבור
 כי בדברי הימים נבא קראת פלגא' וא"כ מ"ג פאן נלבט קפלגא'ים
 הוא בעבור קעורה נמ"ג ניקח אשה הבל אמת ואין הספוקים
 קורטבים נחנה אברהם לקח על אשה נפ"ל דכל להמויק פי' שמתעקת
 פלגא'ים בעבור שאינם יורשים בניהם פא"חק מלפני שאברהם
 א"לף אהזקיד שאיננו יקח לבנו מבנות כענין ה"ו על
 לקח בעבור ששחבעם שנ"ל דו' לא מאורג נשים לא היו נחשבים
 לו מכלום ואינן מלקי פוד נחם ובעבור זה לא חשש לחק נשי כענין
 א"כ אהיה מוציאה יצא נא"כ יאמר הלקחה אהיה אהיה מוציא
 אהנשים היו נחשבות למלאכים מלפני שבעהם אינם יורשים
 ובעבור זה לקח מבנות כענין אינה אהיה מוציא אלא הם א
 ראיה און כהכרח לא לקח מלפני אחר ענה השיב שבה כרח דאני
 לא נדונה זה פא"ם יכא מלכ"כ כענין לכה אשה ללקום אחר לא
 היה הנלק לא למשפחה ולחומר שראינו שלם עשה כן ולעלם
 מלמלכ"כ אשר הוא יושב פה נעמד נפ"ל ראיה אחרת אהיה ראוי
 נפ"ל מלמלכ"כ לק"כ אחרת א"כ מלמלכ"כ אלא הלק כן עשה
 אהיה כענין בעבור שהוא יזכר ומוכרסה אלא יקח מקט"ו
 אלא מלפני אשר הוא שם ק"כ נפ"ל כהוא ידוע נפ"ל אולי הקרא
 כוונת הרב לפי נגרת סנה אחרת למה נקרא קעורה פלגא' וא"כ
 זה ע"כ עתן על"ש למה ק"כ שחופה והיא היתה למשפחה עבדים
 ולמעלה חסנה לא היתה לא בעבור שהוא ידע מלמלכ"כ אהיה
 כענין שמשם לקח אשה ופא"ן א"כ בעבור שהיו כענין שור. והם
 עבדים כמ"ג הספוק ארור כענין עבד עבדים נפ"ל ראוי היתה שפי' נא"כ
 נפ"ל נוסף על זה אהיה גפ"וה נבחר אברהם דתירט להענות לאינש
 יא"כ ראוי לק"כ שחופה נ"ל לא יאורג מוצי' יחופה כוונתם

נוח
 ושמעון
 וכו' און
 שוורג
 ולבוא
 פלגא
 הוא
 עק טור
 דע' ק"ל
 שקוא
 נבליג
 קינתו
 נוח היה
 נבח קור
 א"כ כ"ג
 נפ"ל וק
 עמוד
 חנא כ"ג
 אהיה כ
 לא"ש כ"ג
 שברח
 נא"כ כ"ג
 לאינש
 כוונתם

יש לניחם השדה ללא ואחרים לא עשה כן ואורו לומר לענין בעה
השר ללא כפי שער שער הסותרים דל לתת כחה שלם ידעו לעשו
ולא היו מקו וטאם ולא עשה זה עבוקם בעבור שהיה לעם חלק בה
שקרה יורה שאע"פ על בעה השר יש חלק של סותרים ונהם אין
להם חלק שקם לעור אחרת וטאן היו כל כפי שער שרנו הקוהים
ועים א"כ לא היו כלם ילקו וטאם אולם שאברהם רצה שלא יחזיקו
פרעו ללדוה יטאן האדום האדום הזה הרב איל נכ"ל נאמר
החלוקה ז"ל שלא נחזור האדום לייין
טמו שאח אחר כן נישאר ועל שכן האמת בעבור שאם היה הרב איל א"כ
אחא שיהיה על לאכול למה להקרה אחא האדום בעבור זה אחא הרב
ז"ל שלא יחזור לייין שא"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ
נאח או שרקחו בעבור שלמה דקא האדום ח"כ למה א"כ בעבור
שרקחו בערהם אדומים יא"ע ועשו לא ידעו מהו הוקעה על א"כ
א"כ אחר שיהיה על מן האדום שהוא המקרה ללא ועשו נכ"ל וע"כ
קרא שמו אדום פ"י שכללנו לט"ו הראשון שקרא האדום בעבור
לאעשים היו אדומות על שקראו אדום פ"י לפי שקם אדומות
קרא השם הראוי להם לפי הראוי אדום א"כ לפי ה"כ אעשו קראו
אדום למקרה אם עשו קרא שם שאינו ואינו לא בעבור קראו א"כ
א"כ חסדמו הם לקראו שם בעבור שמו עשו קרא לט"ו
שם שלא בעבור למה א"כ נכ"ל ונאח א"כ למה זה א"כ נכ"ל
אם כן נכ"ל בעבור השבור למה זה א"כ נכ"ל נאח א"כ למה למה פ"י
ואחז המילה שהרי א"כ ר"ל ז"ל שקראו הכ"כ הראשונה נאח א"כ
שהראשונה הנאח היתה על נחלת פ"י עלמורת א"כ עשו נכ"ל נאח
כל מלה הראשונה יורה עלמורת יורה קשה למה א"כ למה
לראשונה שמתאין יורה שהיו מותרים על נחלת ש"ע עלמורת א"כ

כי יבין הנה ליה כאלה הם עמלם יטאו קבצתם וכנ' דנזה על שאלת
שחזור נישלרתו ולא יחזור ויטאו אע"פ כי הם כבאין אה"ז זה שברי
לית נטר בעטן יורה טוב היה להם שיכבדוהם קבצתם ולא שאלו
על ידי אחרים וזוהי דאנו שערץ נישלרתו ונשאלו ויביאוהם בעמלם
הקבצתים הם ולא התשלמים לזה אה"ז ק"ס ט' הם בדורג דנזה
לומר לא נכל' לומר שהם קבצו ולא שאלו אחר שהם היה בדורג
האחר עוד ואחרו זאת מצאנו כבר טא וכנ' ש' לומר למה האה"ז
זוהי ק"ס כבר טא ובעיקר השט לא אה"ז כבר טא לא זאת מצאנו
כ"י שהוקשה לאלו ק"ס שהים דאנו להם להטאה ולא ישלח בעמלה א'
אח"כ אע"פ שהיו בדורג היה דאנו שומרנו ע' שבוואו למכרון ר'
הם קבצתם למה אה"ז ק"ס טא דנזה לומר שכונות כ"י יעקב
שאלו הכתובת על ידי אחרים ולא הולחנו על שיתאו למכרון
הקבצתם לבי שהם אחרו הכר"ס דנזה לומר שכונות שמי ר'
המלאה המעשה יטור בביתם ואם יטור בביתם ישאלו בעטן
ל' בעטן מלי הכהן נלבי השט שלמעה אה"ז קבצו וכנ' לא היה כונות
כ"י אה"ז מצאנו נעלם הפנים וכנ' הוקשה לנו שאלו לפי דנזה שמה
שאלו נישלרתו ויטאו הוא עטן אחר מפורש אלו עבדו את דבתלת
שחודיעה לנו קבצתם שאלו הכתובת לך לא הקראו בעמלה פתח
לא ואחר כך בעמלה פתח ט' מפת שהם ז' עמלם קראוס שאלו ל'
המלפנים אה"ז לבי פונדש שפרט נישלרתו ויטאו שהכל עטן אחר
אחר בעטן אחר קראו שאלו ל' באחד בעמלה נעמלה בעמלה הפנים
למה אה"ז שיתר זה שנתן פתח למה דקרוה לפי הפנים
הפנים אה"ז אה"ז קפ"ר תלם וכנ' נעלם אל אה"ז הוקשה לנו שאלו
אחר בעמלה הפך ט' ק"ס נישלרתו ונזה שהנאריך טעם
למה לומר לא תיו והוא ט' דאה התלם שמש נירח ז' כנ' כנ' כנ'

הוא וכו'
שאלו יחי
שקע
היה
שאלו
נזה
העקר
ל' ק'
ימים
נדה
כנ'
אה"ז
סכ' נ'
נאמ'
ערמ'
נרש
הדין
לא
שאלו
ק'
שאלו
נרש
אה"ז
נרש
אה"ז
נרש

ידי הנה ליה כאלה הם עמלם יטאו הכתובת וכן יוצא על שמי
שחורר וישלמהו ולא יחזור ויטאו מעל פיהם כבאן אזה שרי
להתעבר בעטן יורה מוכ היה להם שיביאנהם הכתובת ולא שלחו
על ידי אחרים וחיה ראוי שעתך וישלמהו וישלמהו ויביאנהם בעמלם
המביאים הם ולא המשלמים לזה אזה הר"ם ט הם בדורגן וזכה
לומר לא נכל שומר שהם הטאו ולא שלחו אחר שהם היה בדורגן
דאמר עור ואמרין זאת מצאנו הכר טא וכן יש לומר למה האהרן יר
כזה הפי הכר טא ופתיחם השט לא אומר הכר טא לא זאת מצאנו
לפי שהוקמה לאו הפי שהים ראוי להם להטאה ולא ישלחו בעלה א
אזחם אעלף שיהיו בדורגן היה ראוי שיוכלנו ששבוטאן לקבון ר
עם קלקנה לזה אזה הר"ם ^{מפני} הם טא דרצה לומר שכוונת טשי שקב
לשלח הכתובת על ידי אחרים ולא היכלנו על שיטאו לתבון
עם קלקנה לפי שהם אומרין הכר טא דרצה לומר שכוונת טשי שקב
טאישא המעשה יכור ככתובת ואם יטאו כביתו ישלמהו בעטן
מיד בעטן מלי הכהן ולפי השט שלמעה שהם הטאו וכן טא היה כוונת
טאם זאת מצאנו ועלם הפסים וכן הוקמה לנו שפאלח לפיכך שזה
שאמרנו וישלחנו ויטאו הוא עטן אחר שפאלח לנו שפאלח לפיכך שזה
שקודיעה לנו הקרה ששלחו הכתובת לך לא הקראו כענת פתח
וכן ואחר כך כענת פתח טאפע שהם ז' עטעם קראום שפאלח ל
למעלמם אכל לפי פירוש שפאלח וישלחו ויטאו שהכל עטן אחד
אויך בעטן אחד קראו שפאלח כל באחד כענת ופאלח כענת הפסים
לזה אמר שומר כה שנתן קבה לזה למה דקרוה לפי הפסים
וקבר אכל אטון קמר תלם וכי נעעם אכל אטון הוקמה לנו שפאלח
פא אחר נפסוק הפך פא קדם ויבוא היעב ומה שהוצרך בעל
שעת לומר לא תיו וזוא טא דאה התלם שפאלח וירח זוא פוכטם

והוא שיהיה
במקום שיהיה
במקום שיהיה
במקום שיהיה

אם ועל כן מצב שימלוך עוד בשלום התלום שחלם כדי לבאר
בן ארבע תלום מלכות ופורה וכו' וזה עולם וארץ בתלוחי. יושלע
אם שונה כלשונן היה לו למד וכן נחמ בתלוחי למה לי בתלוחי אם
כא לומר וארא בתלוחי לראשון זה הדבר שחנ' חצר שהוא ענין אחד אבל
הטעם שהזכיר ואין שורה יורש וכו' לפי דמשמע דאין שורה השנים
בחד לפרעה. אבל האחד יש שורה לפרעה ולפי דבריו שאחז שהער
שעה שעטן יחד הוא קשה שאם יש פורה לא מליד היה יודע שערון
דאע עק פירש שאין שורה יורש שלל וחפ' אחד מהם. ואמר מתי קשה
שקראו הטרב רבים וזה אינו כלום דכל זמן שאינו יודע שייך
לעולם שלא היו פורשים לו לזה הדבר ונש' הדבר. דל שלא
לא אחד לפרעה שורה לפרעה און לפרעה שכלל יורש אין הטעם
הם ופרעו לו שורה מליד היה יודע שכולם ואז שייך ענין שידע
בתלום. פורש אחד

ועש ויקץ פרעה וישי' היה נכז' ולפי דעת יחזו נראה שבאור
שמה אחז קרם ידעת שיחזור לפרעה והוא ש' אחד נזה לא יוכל לומר
כלומר שנ' דבהם האחד איש' והזכיר ויקץ פניה נראה שיש ענה
לא היה מלצר בעקן נזה אינו ש' שהנח התחיל להדיבר עלו שאחז
כפי' וישי' ואחר' אחז יחזו כ' שאר נכז' נעוד שה' לא אחז ט' אם
ש' לפרעה ובהם המלצר נכז' לפרע כל מה שאחז קרם לכך בשכל
כל אחז הקנשיות אחז מנה ט' מה שאחז קרם יחזו לשי' נכז' לומר
לפי שקרם הוקשה לו איך ארע שלש שראה שכבר היה הנית התל'
לפרעה שראה שהיה מקטק בו ורש כן מהיכן ישלע לשי' לראו קרבהם
דמו בבטוח לזה השי' קרם יחזו כ' שאר נכז' דל מה שאחז
לפי' לפרע לחד מנה אחז ניהו כבקר שראה כל הלכה היה מקטק
העם אולי ועל' חלמנו וזהו מה שאחז קרם כ' שאר נכז' והזכיר

היה
נכז'
לפרע
באור
לפרע
ש' אחז
יחזו כ'
לפרע
אחז
ש' אחז
היה
לפרע
באור
לפרע
ש' אחז
יחזו כ'
לפרע
אחז
ש' אחז

מעלה ככ וכי וזה עולם נוסחם שנוצח לזו בעצב ושאל
 אורחם ולחיותה יוצא היו וכי ועי' חזק עשה להם טובה ועל עשיר
 וכי שאין הפרש טן פ"ג. לפי מה שכתבנו ר"ל עשה להם
 טובה טעם שהקמה לדבר חתם עלה עמה דעין ארבע טבה ולב
 קטור ולפי זה אומר עבון שט היחשים לא ידבר הטבה כחית חכמה
 ידבר קטור וטור ויכל לכתוב למה קשיא שהיא חזק אלא דוק
 טובה לאי טאורוב וכי. והם לאי וכי וכלל עשה לה יהיו טעין
 מה חיות נחמט חתם ניכר יוסף ר"ל טאורטה והם לא הטורו
 נכ טאורטה יוכל טענה אור לטאורה הטורו וכי ולא הנצרך
 על רעב לפי שמה טעין כחיתור הטעב והם לא הטורו
 כלל מחזיק טענה יודוס וכי למה אור ולא הנצרך וכי ואחז"ל
 טעם הקמה ישלמד שזוהי לטאורטו טאורטו הדבר ולא יפסד
 טן דעט לדעת דא לא לכת שחזק מעבן לקשיא טענה הולבן
 לטורט טאורטו ישעט נחמטן וכי וכלל טעין טאורטו
 טעבט דחטורט קטר לחיות על דוד כלל טעבט טענה
 קטר על דחטורט זה טענה טענה טענה למה למה טעבט טעבט
 ועט קורטן טענה טענה זה הטענה טן דעט
 לדעת דא וכי... גם טענה טענה טן הווי...
 קדין חלטה וכי... טענה טענה קושיות הטענה טענה טענה
 היו אשד יוצא הטענה וכי ואינן טענה הם אשד טענה
 יטורט וקטור יהיו עכהם ויטורט למה טענה טענה טענה
 גם טענה טענה טן הוא חזק חיות עשה טן לא אשד יוצא אור
 וכי פ"ג גם טענה וכי חזק חיות טענה טענה טענה טענה
 זו טענה אשד חזק חיות טענה טענה טענה טענה טענה
 טעין טענה זה וטענה למה טענה טענה טענה טענה טענה

ל
 כ
 ו
 ק
 ט
 כ
 י

העקודים בין בני נדבים אחרים לא אצלם לא העקודים
 ורוחק הוא אנשים אפי' להכעם הנדבים וזה נלה יחיה ופלאושר
 חום חוסקו פליאנלה לבן שהקנה אצלו קרם איהיה נכל חום חוסקו
 הוא לבי של מעלה לא אחרת לא העקודים ונדבים לא שאין
 אחרת לא אנשים אפי' חנה עותק להכעם הנדבים באומרו בין עקוד
 בין עלום בין ברודי נעלם הקר וכל אזה רמב"ן לבי אצלם לבי לא
 אצלם לא היה שבו לא חום לא עקשה למה לא חוסקו לבי בעלום
 חום אכל להרמב"ן אחרים שנקע באצרו בעלום לבי חום עשעם
 עקע בעלום שבו שנקע בעלום חום למה עקע נבי כן בעלום
 חום לא חבט שאין בעלום העלום לחיור בהם חום
 וחכמים הפריד יעקב וירח פה האין אל עקוד וכלי זהכאטם והחך
 ועקט פרי' זל הנולדים העקודים ואין דביו בפאן ענעם וכלי
 טאורה על טאור זה הדיבור הלא רמב"ן זל חום לבי
 עקודים הפחד לעצמם הוא פי למע' והכאטם הפחד נידל חום זאת
 הפחדה שאף אחרים הכאטם נמשים ללא הנולדים עקודים הפחד
 לעצמם וזה פי למע' נהכאטם הפחד נלזה הוקשה הרמב"ן נוח
 ואין דביו בפאן ענעם וכלי טאורה על טאור זה הדיבור והחך וכלי
 ומע' רמב"ן זל הנולדים עקודים הפחד לעצמם הוא פי למע' והכאטם
 הפחד נידל חום זאת הפחדה שאף אחרים הכאטם נמשים ללא
 הנולדים עקודים הפחד לעצמם נוח פי למע' והכאטם הפחד נלזה
 הוקשה הרמב"ן ואף ואין דביו בפאן ענעם ט הפחד הכאטם נלא
 נלאר ללאם כוונתו עקב למע' פה האין לבי עקוד פני איהיוקטוב
 נקם ופוללות עקודים למע' הפחד לבי הכאטם ולא נלאר עקוד חום
 לא בעלום ולא בעלום פליאנלה פי היה פי באיפחד קאמלקם לבי עקודים
 וכלי שארו קאמלקם עקודים בעלום ובעלום פליאנלה חום

חפזים קבוצים אחרי כן קראו אנוח ואלו נשאר בעדו לבן נקוד וכו' לא כבא
 ולא בעזים והלא אנו כן רשע זל פ' מה שאמר חכמי' והכבדים הנולדים
 עקובים דל' הכבדים הנולדים עקובים ולא אמר קבוצים ואלו היו
 יקראו אורח קרובין זל על מה שהוא לא אחר נ' כי יקראו למען זל שלמה
 לא ישאיר נקוד וחס טעם הנשים ולעידה מיטת' לפי דרכן כמלך
 אכלו פי' קבוצים שהפירז הכבדים וכו' נב' לעה למגדור נקוד און חוס
 נעום ל' שרע קרובין זל קורבים זל שזו שנקראו' הכבדים אמר
 לעה הפירז הכבדים ולא נשאר נקוד לא כבוצים ולא כבוצים
 א"ל יראה שכלל הפירזים נב' מן העזים ולקראו' קטע' אצל שלמה קטע'
 הכבדים לעבם ולא לקח גם הנשים א"ל קטע' ולעידה אידועה . ה'
 שאמר ואם היו העבדים אורח' אצל קולטו וכו' אידועה שאוק' אוקול'
 אחר נפ' א"ל קיינו אורבים עד הזר' ולפי' קטע' שאמרנו על זמנ'
 האוקול' היא מיוחדת הקוצ' האחר' אמר לעה הפירז שאינה
 קרובים כאלה שהקשה ועוד שלא אמר גם חוס שזו אינה קרוב' למע'
 זל שהפירז כע' אמר ניהן פט' הקאן אל עקוד ואל כל חוס ונב' ולעידה
 מיטת' לפי' אמר נב' שהולך החומים לפניהם נב' יש לומו' שלא אמר
 שכלל גם חוס לכן בשכל כל אל' הקרובים ושללנו לפ' פי' רשע זל רשע'
 החלב' זל כזה קאופן' והכבדים הפירז יעקב הנולדים וכו' רשע' יונד
 נבון כמע' הרב הנולדים עקובים שאינן פי' לעלה והכבדים הפירז לא
 הוא פי' לעהן פט' הקאן אל עקוד שעשה חבל' העקוד וחוס עבר א'
 והולך אורח' לבט' הכבדים ואלו א"ל חש' הנולדים נב' הוא פי' לעהן פט'
 הקאן אל עקוד ולא אלוה הכבדים הפירז יעקב א"ל לעה אחז הרב והכבדים
 הפירז לא היה לו לאחון אלא ניהן פט' הקאן אל עקוד וכו' הנולדים וכו'
 נ"ל שהרב הוכח לאחון כזה ונש' מזה לפי' שבאחז כטע' והכבדים
 הפירז א"ל קרובין לעב' הכל שאינהו כלמין הכבדים לחמו העולם לא"ל

וְלֹא יִזְכָּר הַזָּכָר בְּעַל פִּה הַקְּדוֹשׁ עַל וְדָוִד וְאֵל יִשְׂרָאֵל אֲדָרְבָּי וְכֹל
וְאִם הֵם הַקְּדוֹשִׁים אֲדָרְבָּי אֲשֶׁר הִנֵּחֵנוּ כִּי אֲשֶׁר עָבַד אֲחֵרִים וְיִשְׂרָאֵל
אֲחֵרֵי טַעַם הַפְּרִיז הַכְּבָאִים לְבָבָם טָוֵר שִׂיבָאָה מִחֵלְבָה וְהַכְּבָאִים
הַפְּרִיז וְעָקַב וְעַל זֶה פִּי הַקְּדוֹשׁ וְלֹא הַנְּעֻלִים עַל וְדָוִד עַל וְדָוִד
וְכֹל אֵלֶּיךָ יִבְרָאָה עַל הַפְּרִיז לֹא הַכְּבָאִים לְבָבָה לֹא הַכְּבָאִים
וְהַנְּעֻלִים וְכֹלֵי וְעוֹד הַקְּדוֹשׁ לֹא שָׁלַח אִיזֵר שִׁטְלוֹ שֶׁ מִוֹם וְלֹא שָׁלַח אִיזֵר
הַכְּבָאִים סִיאָר וְהַקְּדוֹשׁ הַקָּאן עַל וְדָוִד וְכֹל לֹא אִיזֵר וְכִי חוֹמָה וְאֵלֶּיךָ
הִיךְ לִיעָקֹב חוֹמָה לְהוֹלֵךְ לְבַעֲתָם וְעוֹד כִּי לְבַעֲתָה קִדְּוָה וְכֹל עוֹד
קוֹנֵי אֲדָרְבָּי וְעַל הַר אֲדָרְבָּי לְמַעַל מִחֵלְבָה וְחִיָּה אֲדָרְבָּי
פִּי הַקָּאן לְבַעֲתָם הִיךְ אֲדָרְבָּי חוֹמָה לְבָבָם וְלֹא הַנְּעֻלִים וְכֹלֵי
הַנְּעֻלִים וְלֹא הַחוֹמָה אֲדָרְבָּי הַקְּדוֹשׁ קוֹנֵי שֶׁן עַל בָּבָב שֶׁן עַל
הִיךְ אֲדָרְבָּי עַקוֹד וְעַקוֹד וְנֹקֵף עַל זֶה חוֹם כְּבָאִים וְעַל פִּי
הַקְּדוֹשׁ מִאֵל הַקְּדוֹשׁ לְרַב וְאֲדָרְבָּי לְעַעֲרֵי שָׁלַח הִיךְ אֲדָרְבָּי לְבַעֲתָם
לֹא הַחוֹמָה אֵלֶּיךָ לֹא הִיךְ כְּבָאִים עַקוֹד וְעַקוֹד שָׁלַח עַל הַקְּדוֹשׁ לְבַעֲתָם
לֹא לְבַעֲתָם לְבַעֲתָם אֲדָרְבָּי אֲדָרְבָּי אֲדָרְבָּי אֲדָרְבָּי אֲדָרְבָּי אֲדָרְבָּי
שָׁלַח וְכֹלֵי חַפְּהֵי יִעָקֹב וְלֹא הַנְּעֻלִים עַל וְדָוִד עַל וְדָוִד
לֹא אֲדָרְבָּי וְהַכְּבָאִים הַפְּרִיז וְעָקַב וְלֹא אֲדָרְבָּי לֵן הַכְּבָאִים וְהַקְּדוֹשׁ
וְאֲחֵרִים לֵן פִּי הַקָּאן אֲדָרְבָּי אֲדָרְבָּי הַנְּעֻלִים לְבַעֲתָם
אֲדָרְבָּי הַנְּעֻלִים זֶה טָוֵר הוּא מִלֵּא אֲדָרְבָּי לְבַעֲתָם אֲדָרְבָּי לְבַעֲתָם
לְבַעֲתָם לְבַעֲתָם מִלֵּא אֲדָרְבָּי לְבַעֲתָם אֲדָרְבָּי לְבַעֲתָם כְּוֹנֵי
הַרִים כְּוֹנֵי לְבַעֲתָם הַפְּרִיז הַכְּבָאִים וְלֹא נִשְׁאָר וְכֹל כְּוֹנֵי אֲדָרְבָּי
לְבַעֲתָם הַקְּדוֹשׁ לְבַעֲתָם לֹא נִשְׁאָר כְּוֹנֵי עַקוֹד אֲדָרְבָּי לְבַעֲתָם
וְלֹא כְּוֹנֵי אֲדָרְבָּי לְבַעֲתָם אֲדָרְבָּי לְבַעֲתָם אֲדָרְבָּי לְבַעֲתָם
הַכְּבָאִים וְכֹלֵי אֲדָרְבָּי לְבַעֲתָם וְלֹא נִשְׁאָר כְּוֹנֵי אֲדָרְבָּי לְבַעֲתָם
וְלֹא כְּוֹנֵי אֲדָרְבָּי לְבַעֲתָם הוּא אֲדָרְבָּי לְבַעֲתָם הַקְּדוֹשׁ חִיד מִקָּאן אֲדָרְבָּי לְבַעֲתָם

יִפְתָּח

בשלוש אם היה שהפריד אצל ענה שלא נשאר למה הפריד נאם קיון הפריד
וכן דל זה הפי' שאחרת שרשי פורטו הפצטם הפריד שהפריד מן
הפצטם ומן העזים והג' הטלדים הוא פי' ניהן פט' הקאן אל עקוד
וכן הוא עבון לפי האמרא' שנאוי להקשות למה הפריד ופי' אבל אם
היה להגדל המזאת הקושיא' לומר שאין כוונתו רש' נאמר לא הפי' הקשות
שאמרו בתורה שהנולדים עקודים הוא פי' על הפצטם נאם כן ויחז' שלא
הפריד לא הפצטם עקודים והפצטם והקשה לך למה הפריד הפצטם
לכדם ולא לקחם הרעשים וכן' ועוד שלא אח' שגדל שם חוב דל שלא
אח' הרב כשאמר הנולדים עקודים עקודים לא אח' הנולדים חולדים
נאם האמר נב' לפי' הראשון שאחרתו כרשי' שכוונתו שהפריד הפצטם
מן העזים ואח' ניהן פט' הקאן אל עקוד ואל כל חוס' והקשילך נב'
למה לא אח' הרב הנולדים חולדים הראוה על זה אלפי פירוש' הראשון
אין אומרו שהפריד הפצטם מן העזים וכל העקודים שבעזים וחולדים
שבעזים הולך לפניהם והעקר הוא העקודים ולמה לא תש' הרב
לומר חולדים אצל ענה שאינו חושטם שלא הולך לפניהם לא ה
הפצטם הנולדים חולדים וא"כ היה ראוי שיאמר אונת הרב און לפני
ועוד שלא אמר הכתוב כשאמר ונלדנה הקאן עקודים עקודים ולא אמר
ונלדנה חולדים וא"כ זאת אינה קנשי' כי כבר אח' הכתוב ניהן פט'
הקאן אל עקוד ואל כל חוס' שאם כן יראה שהיו חולדים נאם כן אינה
קנשיא' כי כבר אח' הכתוב ניהן פט' הקאן אל עקוד ואל כל חוס' שאם כן
יראה כעל' ושלומר שמה שאמר הפ' ואל כל חוס' עבר אונת פט'
חלק' אל כל חוס' שנמצא בעזים שהיו מלקודם לבן פהם שלא הקיר לבן
לא החולדים מהפצטם שהיו שברואכל החולדים מן העזים לא הפריד
נאם כן דל ניהן פט' הקאן אל עקוד דל לא כל חוס' שנמצא בעזים
שהיו מלקודם לבן אצל לפי' כרשי' הנפרידים היו הפצטם ולא העזים

פירוש

לפני יבאה שהיה ענין נב שכלו שהיו עשירים הכספים מן העושים נב יעשו
ו עשירים מעקוד נחום ענין ה מעקוד כדו להולך לפני העושים ועברא
לחנם כדו להולך לפני קב"ל נב יבאה זה למוטא נקרא שאינו נשאל
עשה לבנו שיבאה שהיו שם ענהם לבב א' הרב אמו והכספים הפרו
כלות אע"פ שיש והכספים הפרו כלות שכוונתו הוא שהפרו הפרו
מן העושים יבאה שהיה כדו נב לשאר כ ענהם מעקוד וחום אע"פ
אז אמו קטלנים עמונים הנחלים נב ועשה אורה ענין לבב דל ענין
מעקוד וחום ולא שני עשירים נלבן אמו כה הכספים הפרו יעקב כה
לפרו וידן סע הזמן והנכרת הרב לענין זה שלא היה לא ענין אחר
מעקוד וחום לישב הכתוב שאמר וידן סע הזמן אה עקוד ואל כל חום
שיבאה סע כל הזמן היו שמונה אל עקוד ואל כל חום נא"כ כה כחיים
לנו לנני שהיה עקוד וחום כענין שיש עשירים לא היו כפרו
כל הזמן אל עקוד ואל כל חום א הכספים אל חום והעושים אל עקוד
לזה הוטרח הרב לפרו זה הפ' והקשה לוה"ק על זה נא"כ כה הפ' הפרו
הכספים מן העושים אחר שהעקוד והחום היה כל ענין א' אל
אם יהיה העקוד ענין אחר והחום ענין אחר יהיה ענין הפרו
בענין שיטתו הכספים אל ענין החום והעושים לענין העקוד אבל
מאחר שהעקוד והחום עשה ענין אחר לענין הפרו הכספים מן העושים
היו נב כענין א' נא"כ ולא נשאר כענין אחר נב שאלו שכתב הפרו
הורה לבב שאולי היו בעושים קצת מהם עשירים שלא היו עברו בעושים
נא"כ ולכן הכספים והעושים יטעו אל התנאים שבכספים נילדו חולטים
שלא היו שבו בעושים ולזאת הסיבה הפרוים אינו ענין שהיה ענין נשאר
בענין לבב עקוד אה חום לא הכספים ולא בעושים שכלם הולכים יעקב לפרו
נא"כ לענין הפרו הכספים נשאר ענין חום נשאר האופן נא"כ לענין
עשה יעקב שם הקפס שהפרו הכספים ולא נשאר כענין לבב נא"כ

שלא יצא דוחק לעורשעו אע"פ שיהיה א' מעבוד וא' לחוס
 שהצטטם שהפריד ונתן פני האון והולכם לפני הצטטם
 ולא שרם על צאן לבן שהיה שבו. אח"כ זה לפי שצטטם פ' הואשון
 היה ראוי כל העקרונים לבעם כה להטע בהם עני הצטטם
 ועני העזים אכל לפי זה הפ' שלא עשה לא בעני הצטטם
 לטוב למה עשה עניו מעבוד ותום היה די כעולק עני אחד
 מעבוד לפניהם והעקרונים אחוים לבן בעני נבוא עם העזים
 ללא ולא שרם על צאן לבן כי הניא שברו והיה דרכו שצטטם כלו היה
 הולך לפניהם ועש' כצאן לבן שעשה בן וכר' א"ז שפ' הואשון לא
 נולד לפניהם הנמצא כצאן לבן שיראה שכל עקורו שצטטם כצאן לבן
 בן של יעקב בן של שבן הולך לפניהם והוא בן אה"ל שכל מה
 שהולך לפניהם היו שברו וז"ל לא נולד לפניהם הנמצא כצאן לבן אח
 שעשה בן כצאן לבן פ' שהפריד כל הצטטם מן העזים ולא שצטטם
 להם עני א' שכולם לא הפהדם וכר' אופ' אחר כי עש' כצאן לבן
 הדב אה"ל שעשה עדרים הרבה יעקב לפי שהיו לו הרבה חולים והרבה
 עקרונים ולפי' עשה להם עדרים הרבה לא כלה שאמרנו לפי' פת' ז"ל
 שעשה העדרים בני שיורו פני האון כל הצטטם אכל החולים והעז'
 א העקרונים וא"כ הוקשה לרב שאם בן הוא אם עבר כצאן לבן הנמצא
 כצאן לבן שהוא אח"כ שפני האון כל הצטטם ונ"כ כצאן ירצה לומר
 הצטטם ואם הוא בן הצטטם לא הוא כפי' עני עקרונים וחולים
 שצטטם דוקיים הוא צריך לעשות עוהם לפי' אחר שלא עבר
 כצאן לבן הנמצא כצאן לבן לא ז"ל שעשה בן כצאן לבן
פרשת וישלח יעקב וילך קטורה המצא והלשון היה
 פלג' וכר' ילפעלא הקפיד וכר' ז"ל
 אין עש' דוישת כנשה כקושה אחר דעה כפסוק הוא למען הלה

לא עשה
 יתן
 אהם
 כל
 אר
 י
 ס
 ק
 ה
 ה

אנו יבטלנו לא כל חוס שחזק בעמים לא בבצבים וכן דעה למע
לפי דעה קדש שאחר שלא היו שצנו להבצבים לא החומלים ואז קשה
כי לא אחר הטרעב ציונלד עם חוס ועוד פלפול דעת קדש שאחר שלא
היה שצנו להבצבים לא החומלים אין בבצבים ועלגא שאים עבר
להבצבים לא החומלים אין בבצבים ואלגרא שאים שצנו ואז ולא עשה
להם הקלות שאמר עמא האמר אעפ שלא היו שצנו איפער הוא איהו
בזם עקנדים לא לא היה סקס עקנדים אחר שלא עשה להם הקלות ואם
היו להם שנים אוו עליה בדרך הקרה לא ועשה להם עשר אחר שהיו לו כל
העלות העמים עקנדים בבטת הקלות שעשה להם ואם ידע לעשות
עשר דאני היה לעשות אותה מאלו שהיו מרובם ולא מרד או חל לפי
פי הטרעב פי הטריר וכן כל לפי הטרעב הוא עש פי הראשון שאמר
כפי קדש שכל שהפחד כלמן הבצבים מן העמים וזה היה לעשר
בצבים ועוד עמים וכן און לפי שהנא ידוע שהיו לרוב עברים
א מלגבים ואן העמים ואז הטרעב לא ידוע הפחד לא הבצבים
ועל שלא היה לו לא עבר אן מלגבים ועוד אחר העמים לפי אשר
וזה היה לו וכן כל אחר שהטרעב אחר שהפחד הבצבים מן העמים
אזכר שהיו לו שני עברים ועל הבצבים שאחזנו פי למה הפחד ה
הבצבים נשיב שחשקנד והחוס עשה שני עברים עבר אן מן העקנ
ועוד אחר מן החוס נשם העקנד לפי העמים והחוס לפי הבצבים
שאזינו בהרבה לפי שהטרעב און נמן פג האון אן עקנד ואלו
חוס נלע שרעו אחר לא שהעמים א עקנד והבצבים א החוס
ועל דעת או העקנדים וכן ס סורך הקפדה און זה דבשלתא לפי
הראשון סורך הקפדה און זה דבשלתא לפי הראשון סורך הקפדה
היתה מלפני העקנד שהיה שצנו בעמים ולא בבצבים לא לפי דעת
קדש מלג צריך הקפדה אחר שהנא מלפני החוס וכן והנכון בעני
כה

שלא

הוא לבן ארבע נהם כל בנות דל אין הכתר בא לבנות לא למעט דוק
 היושבים בשער אבל היושבים חוץ לשער לא נמשויות בו בזה ואף
 לזו קראו לך שארם ארבע שערות אינו כפול עם כען עשר נמשויות
 דהוא כפול מדקאמר דוק כען עשו היושבים בשער אבל כען עשו לקח
 אחר גרם כל כען היושבים על נט' אבל כן הפלג וכן נראה שרוב
 לומר דוק כען עשו שמשם הם כען ירשו ארבע נמשויות עם אבל כן הפלג
 אינו כפול ומזה קצ' לא ידע שלום בארבע ומזה יש למעט בזה לך
 שדוק. כלשון הכתר כך הוא לט' דרך זה דוק כען עשו ארבע ארבע כען
 ידעו ארבע לא תקח ארבע אבל מי שאינו כן בני ומצד זה לא ידעו ארבע
 תקח ארבע וזה אינו נכון כי פשוט שכל שמי שאינו בני יכול לקח
 אר' ארבע ולא כמשקדב שמדיוק הוא כל כן פלג אינו דמשמ' שדוק חזק
 כבאן שאינו בני לכן אמר הרב היושבים על דל דוק כען עשו ארבע היושבים
 לו ומצד זה ותיקו אלו ונקראו כען עשו ומצד זה ידעו ארבע לא תקח
 ארבע אבל למי שאינו נודע לו ותיקם לאם ונקרא כן הפלג ארבע
 שהיה נדע' אינו כפול כען עשו ולא יודע שלום תקח ארבע נכר
 ער דע' וכן יש לעיין למה לא כתב הר"ם זה למעלה עם דנה דע'
 ותרבו כן דמשמ' דיש לו כן שייכות דה"ך הר"ם דע' כתר לבנה
 וכו' שדעו כפוק ותלמע' נג' לפני המסוק כען אחר ונש' כתר
 נג' דע' כפוק רעון לבקור ארבעה היולם שהיה כען של אלפז ועל
 כתיב למעט זה על דבר לבנות צריך לומר שהיה מלכות ולא היה
 נזר שהיה כען לבן ארבע אינו זכר שאם נשא אלפז לא שכתב
 קחוני אחרי חורב וילדה לו תלמע' ואח"כ קימה פלגו לא שייב דבר
 דכור' למעט שהיא ארבע אינו זכר ואע"פ כדור' שכתב לומר ונז' זה
 שנשא אופן למעט שער כדן וילדה לו למעט וכן אף תק' לבי'
 שכתב רעון זה על דע' כפוק וכל ארבע זה לפי שיש לרעון הוא

שנאם אולם לא את אשר פניו נעלה לו תמונה וכו' אף רק שיהיה
לפי שכתב הרמב"ם זה על פניו רבנותו וכו' אחריו זה לפי שיש
לרמב"ם זה קנין אחר וכו' למה שכתב דבר אחר שיהיה
יחיד שיהיה לרמב"ם לרמב"ם זה שיהיה תמונה ואף הרמב"ם זה
אין וזהו יום על דבר רבנותו שאחר שיהיה אין זוכה את על דעת
שכתב שהרמב"ם כתב לו זה והלכה וכו' להודיע שהוא התחיל
וזהו מה שכתב הלשון אלה שהרי הוא אינו מתחבר על הלשון זוכה
שהיה אינו תקיף על אלה ואף ככה לא יקראו על שם איש ואמר
שהוא אינו וגם לא הוא לא היה כעלה פי שיהיה ככה על שם
אחרים כי היתה כלבש ואף יתחב אלה ואלו מה שכתב הלשון
אולם ואף הרמב"ם יש בו בחוק או שאלו הרמב"ם אחר בפסוק דבר
הימים פי' לשבט על דעת רבנות פי' שישאר הרמב"ם וזהו שפי' אחר
נוסף על דבר רבנותו פי' שישאר הרמב"ם פי' על פירושן ושהוא אינו
לכאור על הלשון וכתב עוד כן דל עוד על דבר רבנות ואין דעת רבנות
וכן והלכה כן וכו' דל אחר שאלו כן בתולה דאין שיהיה ככה
ואולם שיהיה בתולה תולדות מהלך למה יתנה האשה בתעם וראה לומר
אלו התעם כי כעצו מה שכתב למה שהיה אולי לא יקפיד בעד כוונת
הינדע וכו' ואף דאין וכו' דל כוונת שיהיה שלא הקפיד בזה הוא
לפי שהיה דבר נודע דל שהיה כן כיון שיהיה שלא הייתה
לפי שהיה שאף לא הייתה קודם שימנה אותה כן התעם שאינם אלוהים
לפי שהיה נהיה אחר שהיה כן ואם כן לא שלם היתה כן שארע
כיון שיהיה למה למה למה ואף אחר שיהיה שהיה נהיה דבר
ובתעם היתה וכו' לא יקפיד הסוד בזה אחר וכו' כי החוק היה
וכן ואף היה אחרו כל דעת רבנות לא שייך הרמב"ם הרמב"ם
לפי שיהיה שיהיה אין זוכה וכו' ואף איך אחרו כי החוק הוא וכו'
דמשהו שהתעם על

למעלה שאחר בעת דבמחור טארט ואע"כ שכל אחת נראית טע
כבונעלת מלך שרש הן נחזיקו זו איה זו לא לרגם שפי קמונת
איוט כדאי מלך חזר נאחז נארה אלה ונ"ל לכן פ"דא הס עשית
עמנו חקד ונ"ל לך אלה ונ"ל שאת דבמחור טארט ואע"כ שינוס לך
החטא להורג מבונעלת מלך לא היית כדאי למנוכר שעשית עמנו
ארבעים עמנו א"כ עשה זו נ"ל טעו הם ארבעים מליך עשו ופ"דא ונ"ל לך
עשה זה טעו הקדו הקדוהך שרמא מלך לך ושלך ואין חטאי ופ"דא לך
ואת אע"כ שלא היית כדאי ועשית עמך לפעם מן השורה מלך ארה
צדיק לנשור כן טעו בשעת הה בטחה שהבמחור טע זה לא היית
כדאי לזה לא שהבמחור כדחמך הינוס א"כ מאני טעשה אורט ו
נ"ל ופ"דא טארטו מלך הם מערש' בספוק וארה אלה ונ"ל שואחר
ולמה ארה יחא לבטס לפי שארה אלה והרטר ארה זרעך ואינ
מקופך בזה על מע טאח אס על אלנו אן על אחרים ואיננו עבן ופ"דא
לענין בקוש' זו מלך הוא אס יאמר לעה טארט אס על אלנו אן על ארה
ואיננו עבן ופ"דא לענין בקוש' זו מלך הוא אס יאמר לעה טארט לפי
קעיס אעיס עמך ט טארטו וארה אלה והרטר ארה זרעך ש
שול נאיוט מקופך טעו שאחרנו א"כ פ"דא וארה אלה והרטר
מאני להכחו כדאי להכחיק דינו של ה"כ אכל קע"כ הזה והרטר ארה זרעך
וע"כ זה שאמר טע"כ ויש לע"כ דק"כ קאלב בטלח אס יהי
קע"כ הזה רמלך שהרמלך על אלנו א"כ איך קב"א טקע"כ טארטו וארה
אמרת ופ"דא עמך דמשמע עמך ולא עם לך ואיך קטא והרטר ארה זרעך
דלם ממשמע על אלנו ואולי הוא על האחרים ואע"כ שאלמר שיאמרו כפי
הפקוד שאורג קב"ל אפ"ו ט בטלח וטע"כ שום זרע אין א"כ
ידא פ"דא אלה ונ"ל עמך וארה אלה זרעך דמשמע שום זרע
מלך איך קטא סטג"כ ממשמע זרע שמשמע עמך קע"כ על רמלך

ויעבדו ואח"כ את מקדונו ויקראו לו אלהי ישרא"ל ויקראו לפי שם
יקראו על כן פנים אלו שם זה מקדונו מ"ש המקדונו שאינו שם אלו שם העש
וכן אורח ר"ש שאין הרבון שהוא שם העשם אלא שהוא מקדונו לזה אמר
הר"ם שצדק לשון המעט אצל שהיה ראוי שיאמר ויקראו שמו וכו' השם
שקראו שם מקדונו לעבוד שמו ויקראו שמו שמו וכו' ויקראו לו
משום שצדק היה על שם ועבדו קרא בשמו אצל היה פלו ואמר קרא
לו בשמו שקרא ויקראו שמו בעלמך וכן וקראו לך שקרא וקראו שמו וכו'
וקצת אם על שם וכו' שרשן בן לה האחר לזה לא הקשו עליו
שצדק לבד אינו ירא וכו' דהשם שירא על שמו מן המעט הזה שהוא
וקצת דהשם וקצת הבה שמו שהוא אם על שם אחר שאלו יראו לא על
שמו לבד כדכתיב וכו' אינה מקום קראו כן פירשוהו דכ"ס וקצת
לי ועוד וקצת אחר ששם נקיים כדכתיב ולא אמר וקצת על דעת
שפי' אינו כדאי וקצת כן לשון פירושם כדכתיב וקצת שם הקדמות ישרי ו
ואם האמר חמאה וירושם הקמא שירבטל אועטב אינו כדאי למע
למנוחה שעשית עלי ואם כן עשה זאת נסן עלי אועטב שאינו כ
כדאי וראוי לבטוח על הקדמות ולתמוך את שרשם וכו' וראו
וכו' פן ירא וקצת אם על שם אחרים נסן יאמר אועטב שאינו
כדאי למנוחה שעשית עלי עבד עשירם ואח"כ קרא עשה זאת
שרשם לנשק והוא ר"ב קראו ראוי וכו' וקצת שמו כדכתיב
ואתה אמרת וכו' קל בשלח לאומר שפר' הפסוק היונו נקפה אס על
כ"ס היונו דכתיב ואתה אמרת ועל שגל מהכ"ס ועל בשלח כ"ס אלה
אם ירא ובשלח ובשלח זרע אחר אינו ירא ולמה את ירא בשלח
אלה שארה אמרת וקצת אמר עמר וקדמות את זרעך ואין את
יודע אם על לו נאמר או על אחרים לא לאומר שפי' הפסוק וקצת
וקצת ועל א"כ למה לומר ואתה אמרת בשלח למה היונו פסוק שאמרנו

מה

למעלה

עליו למה לא תיבן לעצ' סע שרנן לו נהרשונה בעבור ארצ' קו
קוצ' שהיה ראוי לחקרים אצל קב עשה שחו אכב יתעשרו וטורתי
על ידיהם נאזק לא היה יכול לרנן לעצ' הרננן שרנן לו אכל לפי
חלנן שט' אונן ראוי לבל חקרים בא הרננן היעב כפאחז ששית
על חקרים שלא היית ראוי להם אין זו ראייה לשיעשה עתה עמו
שקשם בזמן הקרא יונה לעשור על חקרים בעבור שלא ימנע לעשן
אשר חמא אכל עבאו אעלף אה בעליחו טון שמעא לא היה ראוי לעשור
לחמד ללא נאזין חמא נכנ' ניש אונטרים ט יעקב היה חומל נכנ' חק
שהוכרח להם לעשור זה הש' הוא שאחרינו שאם הוא כט' הראשון לזה
בנ' אל לו ולבגם אף נראה שלא היה מאמין יעקב בהבטחה קש' אשחיה
נאזק תקשה שרנ' הבעיח לו העו' נקיה זרעך בעפי האנן וכנ' לזאם שלא ידע
יעקב ויהקשה לזה קט' הרס הנשיות רבות כשנראה שלא היה יודע על
טון טעש פורש אכל הנל מעראה חמא' אונ' הרס אכל הנל וכנ' לפי ש
שהקשה שאם הוא כט' הראשון אף לא היה מאמין יעקב בהבטחה לזה
אזנ' אכל נכנ' ט' אחרי' נהכנ' פורשו ט' והנה לפי שחשבו והכנ'
אם על הכנס שאז אונ' יבא טעו שפירשו אחריים וכנ' ואנה אחרת קעב
אעוב עמך אעלף שהיה פתוח ט' נס וכנ' ט' חק' כורך שיעשה חלמל
הכנות שיעשה שיכעוה בהבטחה נכנ' אלא מלאי אונ' ללמוד בהנה
שהיה יבא חן חמא ואל' אף אחר נאנה אעלף אונ' קש' אשחיה עש' ללמן
קטמתון נכנ' לזאם אעלף נכנ' מתנ' חכ' לעי' נכ' האופן שערבטן להחלפן
לא שיעלפו להחלפן עקרא פנכ' שערעעעו אלא שאזנ' כדאי וכנ' עת'
אכל להפצ' שחמכ' שערעעעו והיה יבא חמא חמא אונ' אונ' נאנה חמל
וכנ' נס חמלל' לז' קיית' דאנ' נכנ' לפי שמה כשזק אם כשקטמתון קיית'
דאנ' נעבאו אונ' דאנ' לז' נכנ' למה אונ' נס חמלל' אם עונות נכנ' אונ'
קאי' פשנ' שהיה כפוקי לפי פינושם הוא שהעו' אכל אעוב וכנ' שחל

שבתה על אלהי ואלהי שואמר שואמר כפי הפקוק מכל על אלהי כי אלה
 אמרו וכו' ואלהי משה משה על זרע כן דגלו וכו' מן ארבעה עשר
 דגלו דגלו שנתנו ענה מה להעמיד זרע אחד נבי שונקיים זנון
 שאמר זרעך מלך ארץ כדבר דבר שיש לפרשו לביי עליהו
 על מנהי ואלהי משה לא הקשה הרמב"ן זאת הקושיא נ"ל לענין משה אפ"ה
 ענין קטנותו נרמזו זמורה שהוא קטן לפרש. ויש לומר
 דבר האמר בשם הכתובות בארץ מלך וכו' הרי אחר מכל
 כי קטנותו נרמזו וכו' מלך קטן על נ"ל כי מלך אלהי אמרו שיה
 הכתובות נרמזו וכו' זהו כי יתכן ואלהי קטן כי יתכן
 להחזיק הכתובות
 והנה אם על כנס לעשות הדיבור הוא קטן עם קטנותו וכו' כן
 ק"ם שלא רמזו שהקושיא שהקושיא למה למעלה שהקושיא אמר
 וארץ אמרו קטן אמר עמך למעלה ורמז הכתובות אם נ"ס
 הקושיא לא רמזו שלא י"א ואלהי הקושיא נ"ל ואלהי ואלהי
 ואלהי נ"ל לפי שהקושיא כן והנה אם על כנס וזה קושיא אם
 ק"ם הכתובות לרשימה זרעו נ"ל אמרו וכו' מלך אמרו וכו' מלך אמרו וכו'
 אמר ענה נראה שחמא ואלהי הקושיא שהקושיא ק"ם למה נ"ל ואלהי
 נ"ס האופן נקטר זה הדיבור עם מלך שלמעלה ומה כרחי אברהם
 ל"ל פ"ה והנה אם על כנס נ"ל שחמא והנה ל"ל והנה
 ל"ל מלך היה וכו' ומה היה אונגוס וארץ אמרו נ"ס נ"ל
 ארץ זרעך ל"ל שאלהי שיה עשר או קטנים ענין יכנה ק"ם י"ת
 ל"ל ל"ל מלך אמרו ל"ל פ"ה והנה אם על כנס שחמא י"ת
 אונגוס ל"ל יתכן הקושיא ושלמח ארץ זרעך וכו' וענה י"ל
 ק"ם מלך נראה אמרו נ"ס נ"ל וכו' ק"ם ק"ם אמרו שיה
 פתחה נ"ס נראה מלך אמרו שהקושיא שיש ל"ל ואלהי שיה ק"ם

ז"ל

שבתה
 אמרו
 דגלו
 שנתנו
 ענה
 מה להעמיד
 זרע אחד
 נבי שונקיים
 זנון
 שאמר
 זרעך מלך
 ארץ כדבר
 דבר שיש
 לפרשו
 לביי עליהו
 על מנהי
 ואלהי משה
 לא הקשה
 הרמב"ן
 זאת הקושיא
 נ"ל לענין
 משה אפ"ה
 ענין קטנותו
 נרמזו
 זמורה
 שהוא קטן
 לפרש
 ויש לומר
 דבר האמר
 בשם הכתובות
 בארץ מלך
 וכו' הרי
 אחר מכל
 כי קטנותו
 נרמזו
 וכו' מלך
 קטן על
 נ"ל כי
 מלך אלהי
 אמרו שיה
 הכתובות
 נרמזו
 וכו' זהו
 כי יתכן
 ואלהי קטן
 כי יתכן
 להחזיק
 הכתובות
 והנה אם
 על כנס
 לעשות
 הדיבור
 הוא קטן
 עם קטנותו
 וכו' כן
 ק"ם שלא
 רמזו שהקושיא
 שהקושיא
 למה למעלה
 שהקושיא
 אמר
 וארץ אמרו
 קטן אמר
 עמך למעלה
 ורמז הכתובות
 אם נ"ס
 הקושיא לא
 רמזו שלא
 י"א ואלהי
 הקושיא
 נ"ל ואלהי
 ואלהי
 נ"ל לפי
 שהקושיא
 כן והנה
 אם על כנס
 וזה קושיא
 אם
 ק"ם הכתובות
 לרשימה
 זרעו נ"ל
 אמרו וכו'
 מלך אמרו
 וכו' מלך
 אמרו וכו'
 אמר ענה
 נראה שחמא
 ואלהי הקושיא
 שהקושיא
 ק"ם למה
 נ"ל ואלהי
 נ"ס האופן
 נקטר זה
 הדיבור עם
 מלך שלמעלה
 ומה כרחי
 אברהם
 ל"ל פ"ה
 והנה אם
 על כנס
 נ"ל שחמא
 והנה ל"ל
 והנה
 ל"ל מלך
 היה וכו'
 ומה היה
 אונגוס
 וארץ אמרו
 נ"ס נ"ל
 ארץ זרעך
 ל"ל שאלהי
 שיה עשר
 או קטנים
 ענין יכנה
 ק"ם י"ת
 ל"ל ל"ל
 מלך אמרו
 ל"ל פ"ה
 והנה אם
 על כנס
 שחמא
 י"ת
 אונגוס
 ל"ל יתכן
 הקושיא
 ושלמח
 ארץ זרעך
 וכו' וענה
 י"ל
 ק"ם מלך
 נראה אמרו
 נ"ס נ"ל
 וכו' ק"ם
 ק"ם אמרו
 שיה
 פתחה
 נ"ס נראה
 מלך אמרו
 שהקושיא
 שיש ל"ל
 ואלהי שיה
 ק"ם

שעשה בלשון רצו לא תבא מונה זאת הקניא ובאשונה שכל
החמול לפיכך רצו לא קיים באור אפי' אביאשונה יחד ערעעו ופאר
ואח"כ לבד נכ"ו שלא נלכדתי במעא נהיה על למד ערעעו ופאר אפי'
להן פלגא מענדא נון אפי' לבשלא יבוא הקניא לרצו אפי' כוונת רצו הוא
שעשה הקניא שהכעיות לו באשונה בבירא ואפי' ערעעו ופאר
הכעיה שהכעיה ואח"כ עשיה ערעו חקדים לבשלא יתק
ערעעו ופאר קע שאין לו זכור אפי' במעא אז איעשה אפי'
הקניא אחרונה למען שעשה נלפי זה אפי' לבד אפי' ידא נכ"ו אפי'
כן הקניא שעשה לו הרמב"ן שאפי' נכ"ו ערעו אפי' אפי' אפי'
הכעיה למען לבשלא נכ"ו אפי' למא שעשה ערעו ערעו אפי' אפי'
יפחד שמא עקלקל בעון נכ"ו נאעפ"ב ז"ל לפי דעת רצו ערעעו קוטר
ערעו קוטר שעשה ערעו הכעיה באשונה אפי' כן כשהכעיה הכעיה
אחרונה לא היו לו זכור וזה אפי' כן אפי' אפי' יכעיות לו קע' ולא זכור
אפי' למא ערעו ערעו זכור נכ"ו אפי' אפי' למא שעשה חקדים
שערעו שעשה חקדים קוטר אפי' ערעו אפי' ערעו ערעו ערעו
הכעיה אחרונה היו לו מעשים ופלא מעשים אפי' יעשה חקדים אפי'
יודו למא זכור וזהו שאמר לבד אפי' ידא נכ"ו אפי' חקדים קע קוטר
נכ"ו שכלא פירעו אפי' חקדים נאמר קפי' דבר אפי' יבא ערעו
ערעעו זכור ערעו חקדים נההכעיה אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
אפי' יחמד אפי' כדאי לבשלא נאמר הקניא אפי' ערעו הוא אפי' אפי'
אונה הקניא למא הרמב"ן חקדים נאמר הם ז' דברים שהתקדו הם
נכ"ו אפי' במענה ערעו הקניא אפי' חקדים הם חקדים ולא ער
נכ"ו אפי' אפי' אפי' חקדים לפי זה למען הרמב"ן אפי' נכ"ו אפי'
אפי' אפי' אפי' אפי' ערעו נכ"ו ערעו אפי' אפי' אפי' אפי'

יתקן בעבוד אלה אכפריה שהוסיק על הקערה שיאמרן כלשון עבוד ויקדים
 על אלה אלה שמוא מצד נבל לא רחם לבוא עליה לא מצד שררה לתת כבוד
 אף עלמה לא עשה כן כפי שיהיה על הקערה שיאמרן כרך עבוד לא
 עשילתא לבידי שא"א שאמר כלשון עבוד גם עבדך וכ"ל וכו' אכפריה
 יתקן בעבוד אלה לבידי יש אונל אכפריה כחשע לא כרך עבוד לא יתקן
 לבידי וכ"ל פ"א ויקח את שנת רכ"ל איין מלקדם ומאונחך בערב דלילה
 שאחר ארבע נשיו וג"ל וזה הקדנלע והמאונח כוונתו לא יונינו כן להקלה ד"ל
 שהעצום שאותך ויקחם וכ"ל יאז כפי הזה היה על לונע איין הסנדלע
 טהלה לא ד"ל שלב שנשין חיה החטב ראי אחרון אחרון חטב נלמה
 לך לקח מיד אור נשין לראור אם היה שיעה נכ"ל לזה יונין איין מלקדם שא"ע
 מקדמך מצד את נשין איין מלקדם נלמא וכו' ויקחם נכ"ל שחש אחר
 ביקדא לנ"ל נכ"ל לא שקרא נכ"ל לפי שהעם יקרא על כ' אונכטם יונעם ולקח
 על שם המלקדה שקרא אונ שם העצם נכ"ל וכו' אחר ד"ל שהוא מלקדה
 וליך אחר הרמב"ן אצ"ק כלשון אלה היה דאני שיאמר יקרא שמו כ' כ' אקרא
 שם מתודע נלמא ויקרא שמו אלה יהיה פלו וכו' קראל בעמין
 שלא אמר קרא שמו וכ"ל וכן נקרא לך שהיה לנ לעמר נקרא שמו וכ"ל איין
 זה ט' אם ט' אהים לפי שהאדם מלמ"ל דברים יבוא מלקדם א' אונ
 מלמ"ל מורא חתינה וכו' דומה אומללע שהיה מלקדם קדמ"ל לז"א איין זה ט' אם
 ט' אהים וכ"ל ויאמר לכן נקח שטרך על נאמתי
 פ' שתי נילב יעקב וכ"ל אלה העלמות יעקב פרש"י אלה של העלמות
 יעקב הוכח לר"ל עמנו שהוקשה לנו ח"ל במקום
 אחר ינקף שרעלמות לא היה כדוק לא על פנים ומ"ל נ"ל מלמ"ל על שאמר
 לך של העלמות בעבור שאם ישוואתם שב לעקב ה"ל אלה ישוואתו
 נלמ"ל שמונה לנ לז"א אלה של העלמות יעקב עיקרה על חיי שוב ומבט וא"ל
 אחרון אלה ישוואתם של העלמות יעקב והוקשה לנו קד"ל לזה קפ"י וא"ל שאין לשון

מעשיהו כדע. שמה רבית אינה לא לעשות פא אחר לבעלם לו יקשה
לו הרמקן ביום והקראו הוא שמה שמתחיל דע. עד כאן למעשים
וקום שמתחיל בזמור ומעשים כמעט נכר שקיה לו לעמד ערעשו
רפית רלבך את ידא שמה משנה במחנת ערעשו זמור נכר אכל
יש לרפך שמתחיל שלם יהיה לו זמור ולא יעשה דעא לא יעשה זמור
השם שזמור הם לביעשה אורה קשה זמור נכר רמה קורח
לחבר נא לבך נכר נאם וקומב למה אמר ערעשו זמור שקיה
לו לעמד לבך את ידא נכר למה קורח נכר לעשות קפי שפרב
למעשה מזה עד כאן נכר. אכברה נכר אכעל נכר וכן נכר וכל נכר
הנה נאם יש באופן אכברה לא באופן זה נהיה לו לעמד וכל לשון
כמה בתם נכר לפי שנוצר בהרבה אין הדבר כמעט מלשון קדוה נכר
למה אמר נכר נכר ואף יהיה פא פא אמר פא חשב שלם יונע אורח אורח
כדע לעמד שואמר כן לעמד אורח פא אמר שואמר לעבדיו העם
ולא שואמר כן אורח פא אמר שואמר כן לעמד ולא ירפן כן
מלפני עתה לעם לעבדיו אמן עליה בעת של עבדיו היה כותב מעש
נעור שקל ויאמר וכל לוא בהבת שקיה פא חשב ועוד שקיה דאר לזכור
כרתלה כשאמר נהנה גם אחת הו הוא פא חשב נכר פא עבדו לה קוסקו על
הקנאה פא חשב כלה לזמור לעבדיו נכר וכל פא מעש הקשה לו כזה האופן לא
שואמר נכר יהיה מותר גם הנה עבדך יעקב שמה קשה להרמקן כשמה לא
הוסף על הקנאה נכר לא יוכל לקנות למה שזמור וכל ליהיה הנאמר
כזה האופן ששואמר למעלה נאמר לעבדך נכר ומה גם הוא ששכ לבא שון
עלבו שואמר נהנה גם הוא נכר ומה שמה לעבדו שמה אמרם הקורח שזמור
ולפי זה הדבר כדע נכר גם הנה עבדך אף לעבדו קדוה נה נאמר מותר
נכר רמקן לא קשה להרמקן מעמד קדוה שקיה לו לעמדו לעמד נכר אכל ערעשו

זק

יהי

יהי
שלם
אף
ערעשו
יבן
לחבר
שואמר
שקיה
נכר
למה
שקיה
הקדוה
ו
למה
שם
שלם
זק
מלפני
טור
פא
אמר
למה
ועליו
אמר

אובל בשר האופוס צמח ידע שבאלע לחצו שאמר שקונר כר
אברהם שהיה יודע וכו'. אלא לטעם הר"ם נתן הטעם כן הדמיון
צמח שטרם והיא כדאפרוח אפרוק לבלבן וכו' שדרכה לזכות
בשהיה זה הוראה הפרח והלבלבן וכו' אפרוק נח לפי שאה טלו
שאה רצו שהיה זה אחר זה כונן אונן שהיה פרח ואחר כך
אפרוק לבלבן ואח"כ יושבת נח לטעם זה אמר כס אפרוק
לבלבן כן הדבור אלא שאמר ר"ם תלמוד של עליה וכו' לומר
שמה שאמר הר"ם והיא כדאפרוח יושבת כן הדבור אלא שאמר
ר"ם שהיא כן של אהלים שונת לומר שהיא כדאפרוח יושבת היא
אח"כ שאפרוק לבלבן ולמד ואז נשאר נח **טעם** ר"ה לטעם
על היאור וכו' כל שאר הדבור וכו' אמר זה
לפי שאמר הפרח על היאור ומשמע הידוע ויש לדעת מהו הידוע
שהיו פר' על הדבור ועל האורים וכו' וכו' למה לומר על היאור
להבדילו משאר הדבור ואז נודע שאין להם ראוי עתה כפי
דבאפרוח היאור לאפרוק שאר הדבור אלא היאור נודע מהו זה
היאור הידוע מן האורים. לזה תרץ לטעם של האורן שאין יורה
יאורים וטעם עליה ומשקה וכו'. ואז באפרוח היאור ידוע שהיא
המשקה ומעשה מורה יאורים. וכו' יתעורר אהלים שנתם
על פני רצו כי מורה מ"ו שעלם נחא נהר מצד שהיא בעול נח
שאר הדבור ומצד שהיא מובדל מהם כשייר האורים נחא יאור
וכן תרם על האורים על אזהרה וכו' וכו' כפי שאינו כן על פני
נח. הדביל הטרב למה נהר נהר נהר יאור נחא כן איך
יקראו נחא שאין מובדל מהן ואינו נחא שעלם פני הטרב אלא על כרחיך
פני שריק לומר שנתם יאור נחא כן הנה כפי אחר ומצד הא היתה
נודע שמה שמה על עליה וכו' הדבור כפי הדבור משה פט

הדלדלן שיהיה אחיעל שם האדם ונאול ושלענע דרעה לונדר
באותו פסוק שקרא קעלע שלשם האדם שרע יבול לפנים אחופכ
אופטעם אדם או עשכ יקראו אחו על שם האדם או אדם מלעל
אנאן אם ופתי אחו נאדם מלעל יקשה לו חצי מלחול באחו שפתי
באחורו באחו שלא יעלעטות האחו לא חרע אחי אר באחו נלפי
זה פ' אנאן אחו נקעוון ניהיה טת פאחו לפי שפאולדו באחו מלעל
פאו שפארשתי כעל שפתי היאור היו דנערת לפי שאיך אחו שאחו
הוא עשכ קעלע על שפתי הנדור שקעטת אחו והנה שפתי י
פרור עלולתן היאור נדענה באחו שמשמע שלא היו דנערת
כשפתי היאור יז' מעל שפתי היאור היו דנערת ודעלעולה
אצל הפרור ~~שפתי~~ לפי שקרא אחי נקראית על שפתי היאור
היו דנערת פאו שאחז נדעלעוונה אצל הפרור ופן קראית עלאך
הקשה שפאולדו ודעלעוונה אצל משמע שהיו אצלם וקעוונה באחו
וז' ודעלעוונה אצל הפרור שהדעות היו על שפתי היאור אצל העוונה
שהיו טאע כען נקדוב להם שאין בדען שהיו פאולדו לא כען
נדעלענה הפרור הקאי פולה סדך שיזכר הפרור ונדעלענה נלא נדעל
לא שהיו דנערת פאו שאחו כעוונה ודעלענה לא שפתי שיהיה דעכ
הרעה טאכץ לפי זה נותן מעש למה הזכיר נכ' - ודעלעוונה נכ' פ'
לאר' למה דאיה הוא זאת שהרי פתי ודעלעוונה דעלעו שהיו אצל
הפרור נקדוב אלהים דעלעוניהם כ' אדם על שפתי היאור כען ו
וקדוב אלהים שיז'ו הדאנעוונה נעלעו ל' אדם מלעלעם וקראוניה
היו מלעלען ל' אדם פתי על זאת פטור לאחוריה על ז' לפי אחו שפתי
קעטת כען וקדוב אלהים שיז'ו הדאנעוונה נעלעו הונץ ל' אדם אצל
שפתי היאור ונ' השערה יז'ו חנץ ל' אדם נעלעו כעלען אצל
שפתי היאור נכ' היו שונות מעלען נ' על ז' אצל נ' על ז'

קדו בור א מון אכל לא היו כלם רכופים לזה אמר כצדם שמה שאמר
 אכל רוצה אמר כצדם וקדוב להם והוא קימתן לחיובם שלם יהי המסך
 וכן שידמה לפרוץ לחלום אולם שלא ספר זה לוקח שהיו תפוחי זר
 למזן לשידמה התלום לפרוץ וזמר בזה המצאה והחיוב שנים והבנה
 לא יחולט אצל הוסקין סאשורו פאר הוא קימתן בארתי יונה שבעה שנים
 כצופות גם ענה יום זו חן קדין וכן ואין לשון גם שנה שלם
 נפץ שמתלת גם ענה יראה שרוצה אמר גם ענה איש קנה פיעור
 לחיוב שאלא יהיה כדבריהם עם של זה קדין הוא כצדו גם וזה שקר
 שבוה הגדון יש קנה לחיוב שיהי יין כצדיהם בחיובם שבעים
 יום שער גם ענה נוסף יפה ואולי אמר גם ענה כצדו גם כן הוא המלפץ
 שהגזירה תהיה אשר תמצא וכן אכלת אעשה לכנס מן השורה
 אשר ימצא את וכן והקנות המלצות פגזיחה הכ שנים האחד היותר
 המלפץ כצדו גם השט שגם מודים בזה נוראים להיות עבדים וזה
 שון דגם כעו שאמר גם ענה עבדו גם כן הוא המלפץ וכן אכל יוקח
 אמר וכן ידעה אכל שלם מה שדענו לתקן יקשה וזמר על יוקף
 חללה שיראה שאין כן המלפץ בלתי אס נועד וכן אזה זה להקדים הקדמה
 לפיכך שאלא ישלול בהחלט שאין עשה תיובים כולם אף אם נועדו
 שאם כן לבל תפירושים יקשה והשון וכן כוונתו בזה הענין לתקן שלא י
 יקשה שלל ולאמר העבר למאמר יוסף גם כן לתקן מלפץ גם לפי פירוש
 שיפץ ולקיים פירושו הנכרך להקדים הקדמה נאזה טלעמלה היה
 מלפץ את כולם בעבור שכל המלפץ כרך של על כוונת פירוש
 הוא מאז שדכמו בני לשכ המבנה הוא שגם לכו אמרו באורת קדין
 שרצו להיור עבדים לא כדרך קנה ועל יחשב כגם עד ענה
 שאין המלפץ עם בזה עבדו גם הוא ונכל לקדמות לזה
 לגמט שיותר באני לומר שהמובן כצדו גם הוא בהפך שגם מודים

העבד שעבדנו נס ענה שיראה שכלל ידענו ונעבור שכלל ידע
דוחק שינאה שאומע דבר נהטבו הנצרך לטוב יתיה דנכה לנפש ענה
שאין בן השטח טון שארפ הנועדים ואיפוא למע שדעתי שכל
זה נכונה כן יהיה נחמוק הכן ענה שלא ידעתי והוא מלך שאמר
כבר שנמצאו וכל יקריעו למאמר זל כענ פנים האחד למלא חרס אין
כולם בפיוה ט הוא הסך דבריו והיה מאוי שיאמר כולם בפיוה אכל
ענה שהנער אין כולם בהנח כלשון הנמה שאומע נכ אין כולם חרע
עמקם כפי פירוש קרם שהם היו כנערים אכל אין אינע עשק כן וכל
הכ מלשון עשה שנמצאו כנעה שיראה רעה שאין כוונה העבד
שיתייבו כולם כנמצאו כולם נועדים כפי פירוש קרם נאם כפי ראי
היה ראוי לומר כבר עשה שנמצאה הנעה טד א מלך וענה לא יקשה
לנו כלומר יוסף מללה ל שאומע שכל העבד שעתה העבד ויוסף ואמין
כולם ענים כבין זנלה שהעבד קורב שמש העד עאה שכלל
ידעו כנעה ויוסף האמנים טלה שאמרנו שלא ידעו למה אומע מללה
ל שלא להראות ארבע שלא ידענו ועל כן אשר ימצא ארע יהיה
ל עבד וארם על ששלים ואיפוא לומר עטן אחר יתישב על
הנכ כעטן שלא יקשה כלל מאמר יוסף מללה והוא זה כנאמר ש
אפירוש קרם שמאמרם נהיה לזכות לעבדים דהיי קרם כפי דעתי
אם כן היעני ארע יוסף מללה ל דכונ אין דרע שפרע השום
אדם כדרך קרם ט הקרמו לא יבנו אורם זנלה אנשים אנשים
כעל זרוע נלפי הקדמה שמתיי טם עצמם כדרך קרם ארע מללה
ל עלבנה שום קרם אכללא דבר יוסף כלל כניחא העבד עמקם
אם באורה הדין תייטם אם לא ט אין זה דמשם ענה יזא עטן אחר
לכך מאמר מללה טעמא יקשה ט מלפנ שאתי יוסף והעבד כולם
ענים כבין והואך יאמר יוסף מללה ל על מלך שהנא מלשכל דמשון שהנור

שהדין הוא שכולם חייבים להיות עבדים פשוטו הדין אחר אמתא
הנבנה בחציתם והנבא אר המאא טדו הנבנה המפוטב חיונם לאני
לקנמו בקנס שלא יהיה עבד לא ירחיב מורה אכל פשוטו הדין אעפ
שלא ידעו בנבנה כיון שהם בחבורה יאמר נעשו טמו שרבים זה לזה
וכאנו שיהיו עבדים ולבטל זה הקטק הקדים הקדמה פ מלמלה היה
מלא שום המה כולם פ כולם היו נבנים נלא אמת טהם טלבד שמתא
הנבנה בחציתם נאקם עבדים זה לזה לא אמת טדס לבולם לעבדים
טלא הרשנים אשר עשירם שכוונתם שכלם הרעו טאלו נבנהו
כולם והם של צד הקטת טשונתם ראוי שיוטן מאמר העבד או
אם יכפה אם טאמר שהורו לעבדיו שאם רמאא הנבנה טד אחד ה
הרעו כולם אם כן אזא שלא יהיו הדין טנה טבולם נטבדך הכתו י
וחייבו מורה לאמר נמא טדו פ הדין טהם טנה יאמר טלקתה טלאחר
טולם טלקת אויטאר טאלוח טה יד כולם לא האחד טלאמרס ואין טו
טונא טלא טאוקף על טונאם נאם כן כיון שהחליטו הנזירה וטנו
טנא טאוקף לאמר נמא טדו מות יאמר על בחיטו טאמר טונטו
טלאמר העבד וטמו טאמן שלא ידעו בנבנה לא טם טזה על
ט הקנס נט אונטו הנקיים טהיה לעבדים וטנה יטושכ היטכ טלט
נמ טנה טארט טודעש יחטיו טלונר על טולם אורט הוטטס טתד
יאוינבם טמו טטא טמאאו נבנה טד נלא ראויננס יחטיו זנלט כ
טענה הנבנה אכל אורט טעלם טועים קנדס הנבנה וקנדס טמאאר
הנבנה והיה טן הראוי טעבור זה להיות הטק דברינמ טארט טונע
לאמר שלא ידענפ לומר שכולם ידענפ עם כל זה טדנבם כן הוא
אמר וטאא ארט נהוא לטדו הראוי טענא נכז אמת זה כט שלא טאמר
שהיה טעמא הדין כדברינמ לא טאמר טראוי טענא וברטלמין ארט
טמץ נכז נאמץ נאול לט ידענפ נכז הקטתה לומר איתק אמת העבד

העב
דנח
טאוי
זה
ככל
כנע
ענה
עמ
הכ
אית
היה
לנו
כולם
ידעו
ט
ט
הט
אפיה
אם
אדם
טעל
ט
אם
למץ
טנים

הם
הכז
הכז
למען
על
וכן
אז
וכן
על
למ
למען
מפני
למען
למען
שלא
נחמ
פא
ומע
על
חס
הא
אל
וכן
על
עבר
על

מן עשר דעת העבד ואחיו אתה עתה פני פניו הרב אחי יוסף קם חושק
בדין עם העבד ואסכן לא יקשה ולא מע יוסף חלילה מעשות זאת ש
שענה הוא מעבטם לדבר אחיו וחולק על דברי עבד ואין זה מעבט
יובל הנאה יותר אמרת הוא העלם השטן עבדך ונכח לתקן חלילה
ל שאהיה דע מאשר על טרם אשר בעל טרם נאמן הוא זה הדין לומר
פולו שעשה העשני אף שיהיה כנגד הדין בעבור טענה ואומרו
לעולם זנה הוא כוונה זה הדבור עין לבם נכח פירש לא נכח ענין שיש
אמרו יי אהים נכח בעל שבעים טאה אלל שאדברה הוא ענין נכח והנה
הים דברי עמומים דל שאונה זו מענה שואמר נכח ענין הרמזן שהם
דברי עמומים בעל שיש כולם מען של אברהם נכח אתה על דבר דל
לכון דוקא טען שפרש ד אברהם שטעמון הוא ענין אברהם דבר חכמה
נכח והנה כוונתו ענין רמזן ישמי אכסו עקבות היו מביאים קטן
באמצעות נהגשטיפולוא כל אמרת ויוסף אף שהעשה אמתות
שהיו שם מלאכות שזכרו אורח טאורם של אחי יוסף מבעט שני קבות
או מבעט ישלח והנה אורח מבעט אלל כה הכסף אלה ומע זה אמר
המשטר לו לא טבע אסכן וזכרו כאלו נכח נהגו מבעט על אה
הכסף אללו כנה למע והאורח שהיו עלם אמרתות מביאים נכח

פרשת ויגש אליו יקרא

מעם ידבר טא

עברך דבר

ט דברים מועמים נכח הוקשה לו שלמה אומר ענין שהיה על עמו
דברים או ידבר נכח לזה אף ט הדברים כלומר הם הקלה עתה
ט דברים מועמים נלסיכך אמר הרב דבר והנכון נכח כה שייש
היעל שאם האמר דבר שהוא כענין עתה נהגה רשאר דבריו הם

ואם תאמר ארצה מעקום שקצא לדברו ראה יש רשונה לקום
 דמשמע דעג איזטר קסנה עעה לא היה נשמע לא ראה לבד
 ויש למד שקצוב תפטר כמשמעות אים כלשון כלשון שומע
 ונשא ושמע שני עמקם לעעה דקיינו משמעות האחר ולא למדנה
 דקיינו משמעות האחר. אפיא שאין עוד משמעות אחר שיהיה על
 דאיה לבד. קחנו ועיס עטר עשו כי לא שנה וכו' אף משמע שפנים
 שימנה הוא למדנה ואם כן לא תאמר עב' אולי ער ערם יוסף לחמול
 וכו' ואם תאמר לפי דבריו כאלמנה ואשומה עני קיינו למדנה
 לפי שפרס קטורה קשן עשה דבר קיינו לשמרו ולעוקבו. אבל לעעה
 אינו מביט בו בעיניו לאו מקרה פשוט מעליו שאינו יוכל לבאור
 מחמת עמדתו ואם כן קצו קצוב שאומר לעעה ולא למדנה דמשוף
 ששניהם נשמעם כלשון שימנה כל' ויש שמד דהט קאמו נשמע
 עני עמקם לעעה דקיינו דבר ולא שייך טה שימנה כדאמרן ו
 ולא למדנה דמשמע דלא לא נאמר ולא למדנה כי קיינו אומר
 דמקרה כגל קא. נשמע גם כן יש מונה אע"פ שיש בו ועעה
 ועשה וכל שכן דמקרה כשאין נזכר בו לא דעה ולא מונה יהיה
 משמע למדנה טמו ואשומה ע"פ ו"א אם לא נזכר בפירוש וכו' ולא
 קוצר מאמר שמעון ועלית מעולם וכו' בשלש ע' אברהם
 דאמר נאשומה זוהיא ראה ע"פ טחא דמשמע דלעעה לא יזכר
 טאן דבר מתודע וטון שלא יזכר טאן דבר מתודע נוסף לומר שכן
 שפאן לא יזכר כל מעשיות איש לטו לא מענה או שרם. אבל להדמין
 דאמר דטאן יזכר דבר מתודע נענה יזכר אורף ע"פ טאן שייך לעמד
 דקיינו להחזיק מעשי ור"י א"ף לא יזכר מעשה או חזקות דקיינו
 ילאמר שמעון ועלית מעולם אקם מחזקות להשרי דחמנו כאומר
 טהא טעם נאמר ועלמן לא נזכר קושאין כפיר' שפירש שכלאו הדנה

מורה נבוכים הפסוק שלשון ספק ואם יקראנו אקוון פאחינו ונזה לונג
 ונא הארוד וכו' אך מדוך מרדך וכו' הריינו את שיבת וכו' און נאמר
 וקרהו אקוון פדאמי כמשמעו שיקראנו כן. ונזה למר פא ליישב
 גם חזון שלשון אך מדוך מרדך אקוון שיקראנו אקוון כמע שקרה
 פאחינו אקוון. ונא האקוון עצמו שקרה לוסקא תקרה יקרה
 לזה מרע מרע לזה מה ל אחיו במקרים לבד ארעו מרע היות
 עבר ורך וכו' ופירש לקרנן כמלק ט פירוש אקוון מרע מרע
 וזו לא יקרה פאחינו כ ילמנו עם האדם און עם החיה ולא יעשה
 להם שני הארוד הארמה ונמו שאמר למעלה פן יקראנו אקוון
 ויש לשון מה דאיה הקרא יעשם הרוסן הוא לשון שמיא ולפי קפי
 השנ שהפואו לבאיה איה הרב וקראונו כולא. ויש לעז שהקרא
 לפירוש אקוון שאינו דוקא מדוך מרדך מרע מה איה שפ' אקוון הארוד
 פון הוא מדוך מדוך לפי שלמעלה כרע ונא וכו' נאמר אך מדוך וכו'
 ופ' גם את זה וכו' דמשמע פחות מרע אכל לא כרע למעלה
 אך מדוך מדוך מרע לא נאמר דעבד אקוון מרע ונא פן יקראנו אקוון
 דאין פ' למעלה אך מדוך מדוך מרע לא מרע כפי עטן ולשון פן
 לא קפוא שאינו איה שלשון שמיא. וקם להפ' קעטן אמרו שלשון
 ודא"י כ עבדך ערע איה הער איה כ ירד וכו' לפי הפסוק מרע
 שאין לו קשר כפלא כ אם לקטור למעלה או איפשר דאם פירש וקנה דו
 וקנה דת מה פרה עתן שפנלם דמנהצים. מעל פקום קפוא לפי קפי
 שפ' הרב למעלה שפנלם האלו היו כפי להשר דתמלן נאם הנה דו
 כפנלם מה זוכרנה להשר דתמלן כד אמרן לעל. נאם לקטור למעלה
 או אפ' שהרע כפי על ענה ישב וכו' כ איך מעלה אל אבי ועל
 שלפי פירושו שהוא להשר דתמלן קוצר למר כפירוש רעה ישב ולען
 רמז אלמא שהוא קטור עם כ עבדך כד אמרן לעל דפון שכל קדוה
 שמתעלה ק' מעלה דתמלן

זיוק הודי כפי שפירש ואספ' הנה דו נאמר
 למקום נאם שפנלם

אמר למעלה להשר רחמינו לפני שיש לברך לפנינו ל אברהם
אמר כאן שאין לברך פלוגתו ולעידויה קשוא ליה כי הוצרך לברך
והוצרך למה שלא הזכירם לפני דרך לזכור או אימתי מלכות
ועצב את אצו וכו'. פ' דא ומה אחר וקעם שפ' כן לפני שחזר לך
ועתה בראותי כי אין קעם ומה דמשוץ שכראות יעקב כי אין
קעם ילתי יעקב שאם חוזר לעשר הולל והיה בראותי כי מתי קעם
והנכידו ונא למה לך כי אין קעם שמשמע כדאמרין וקדמך
הקשק לך נאף וכו' דקאוי ומה לא צנו מהו פירוש הפרש לא יוכל קעם
לעצוב את אצו לפני שיתשוב קעם כי בעצמו את אצו יומתי אצו
וקם לא יוכל החמלה עליו כיהם החזיקוהו פלוג וכו' אכל פ' דוש
לא יוכל וכו' לפני עברותי. נלהרם יכילגו לטעות הדבר לא מחמת
שכל לא מחמת לא יוכל לעצמו ואם יארע שיעצמו ימור קעם
שאי למה ועצב שאם עצב וכו' דאז משמע שקעם חושב שבעצמו
את אצו יומתי נאף קשה נאף להרם קושיות שקקשה לך נאף מה
יעשה למה עתה והיה בראותי כי אין קעם ומה נאף דהכי קאמר
וקיה בראותי כי אין קעם יתשוב שקדו אפון ומה אצו טעם
ולקחתם גם את זה מעם פט וקדו אפון וקדוהם וכו' דאז
למה ואז אמרת טען וכו' או נאז דהכי קאלער והיה בראותי כי
אין קעם יאמר כדאז מה אנתפ שליו דאז לא שאין קעם
ואז הנודו וכו' שימור גם אצו טען וכו' וקדו
אפון וקדו דהם וכו' ואם יקדו וכו' כא לפני הפסוק שהוא מעקשה
ועתה עשך. אם פירוש אפון יהיה פאפון יוסף דהיינו עכוף
עורף ולאו וקדו דמשמע כדאז וקדו ואם פירוש אפון יהיה
לשמונה מקהר מה לך הוא מה לך אחריו. ועוד שקברת גם את
זה דמשמע פמו אחריו וכו' האז גאוא רבץ אם מלידי בערות

לפי
כא
ופ
אך
דא
לא
ודו
שא
נקו
אפי
פני
אז
שלם
דבר

ולא יתלוצץ והנכון שיהיה שם מטה פועה וכו' ויק' לעבדין שם שמו
בבאן מה עשך און הנצטום היו מטה פועה און מיוקף אם נאמר
של פועה איך אונ' ניקרא לא נואמר שלמיקרא נאם נאמר שהיו עבדי'
איך אונ' הנצטאון פלאים שלא היו שם לא עבדין לנא יתכן שהיו שם
מטה פועה נדק לעי' ונלתי יקרא לעבדין נא' הנצטאון פלאים שלא
היו שם לא עבדין לא שהכרת הוא שהיו שם מעבה פועה למען שון
עבד' השמע שלפי שהיו מתלסם מה שיצאו מפי שהיו נאמר חיים
יותי אובל מי שאונם ונצטום השמע שישארו שם נזה ודאי יקראו עמלה
שאמר ולא יבול יוקף מצד זה מה שינצטאם וכו' לזה אונ' עב' נאמר
משמע שישארו שם עבדים מיוקף שלא היו עבדים וכה כתיב אונ' לא
שאל אונ' ארץ לזה אמר וכו' עבד' משמע שילבן גם האחים באומרו לא
יעמק אונ' ארץ לזה אמר כה' ארצ' עמלהם ופארהם מעליו היונו עבדי'
שהיו שם עבדי פועה שחיד פארהם קנלו שמשו מצרים שנא' שעבדין היו
במצר וכו' נעם ניקרא שאם היו לעבדו למה אונ' ניקרא לזה אמר
אעפ"כ נא' ויאמר הנצטאון שאם לא היו שם לא נאמר וכו' לא שדברה
שהיו שם קונם און מעבדי פועה לזה אמר הנצטאון וכו' ט שון וכו'
בלשון הקדש ט אברהם וכו' מאי מעמל בחין היו מצוהם בלשון ר'
קדש והטאו אברהם לבנען ולזה אמר שבלשון ארמית היו מצוהם
במין נהג הזה עב' הקללה אבל הראיה אונ' לא מעמל שאמר יג'
שקדוהא וקוא אמר נה ער טעל שאמרו שזקן נהג הזה עב' וכו'
ופעל שרואה בלשון נצ' שאמר בלשון קדש חלום תלמיט וכו' בלשון
וכו' מאי מעמל קמעתיק עשאו בלשון קדש אובל טעל האמת הוא
אמרנו בלשון ארמית וכו' לזה אמר שהכרת הוא לנצ' בלשון קדש
שנעבור שהיו שם מרעונעם וכו' שם מצוטום לשון זה ושכל נהגהם
ובל קשלים והם ענו ל' בארמית מאי מעמל הכתוב לנצ' עב' אונ'

ואין להם פיוס שי עת אם כן וענה רבליה מלכו והוא קשור למעלה
לפי פירוש אדם פא נמוכיו נחוללף הוא קשור שם נלך שפ ענדך
כמה שיוסף הוכיח לא הוא כמה שיעקב ירדו כי ככל מה
שאמרנו ופנ' עש' מעשייתו ערוב ואם תאמר מעולם כעבדך ערוב
וכפ' ירד ודקהו הערובון שאם לא יבואנו יקא כנעני אכסן השלום
העבד הברור ואם כן לא יטורח לבן אמר ונעמח' רוצה למעלה
המעלה הערובון היה שבעה כ' נלך שיקיה המשלום ואם כ' אם לא
אביאנו לפנ' ועלכן ישכנ' וכפ' ואם תאמר למטה של עהרנוח לקנענו
למטה כי כזה יתקשה על כ' איך אעלה וכפ' נוש' למטה מלפני העולם
שאמרנו שפירש למעלה שכל הדברים האלו הם להעיר רחמיו ועש'
כאן לא פיוס דריון. אם כן וענה יש ברבליה דריון. כמה שאמר
למעלה או נאמר שאם לא יקשרנו למטה פירש' ז"א לפסוק למה
עמ' כמה שאינה עצמות לעמה ישכנ' דקיונו כ' איך אעלה נלך עמ'
ל' כמה ונל' עצמת ר' עבדך ערוב' ואם יקיה פירוש וקוריונו כפ' שוענו
הוא איך כולם קמנו. כעבור האחר לבן אה' קמנו. נוש' אורחם
שלא בא לברך זה כי כולם יקלחו מורידים כיון שבערב עשה ערב
ואמר הנרמים כעבור פירוש שפירש למעלה שכל זה להעיר רחמיו
ואם הורונו כפ' שוענו אין זה הענת רחמיו לבן אה' אנו קמנו ואה'
ינקף קמה עצמות אה'ה מעלה אורח' ואה' כ' איך אעלה אל אה' וכפ'
והזכר זה שלא יתשוד אורח' שיעשה מלמד ואם תאמר אינך שאל' כי איך
אעלה מעל מקום יתשדנו. נוש' למטה דהכ' קאמר שהוא כ' ששכ'
שלא יאמר לו מן השכל מערה שאין אה' עשה כ' לא כ' מעלה וכ' כ'
אור היונק ערב השלש כ' מעלה לכך אמר מעלה על עבדך מעלה
לכך מעלה וכן ואם לא תתשדנו מעלה השם

ואם
כפ'
שאל
אין
מל'
היו
עש'
יורה
שאל
מעלה
שאל
יעלה
שהיו
כחכ'
עש'
שאל
בלשון
קדש'
בחינו
שאל
וכפ'
וכפ'
אמר
שאל
וכפ'

נראה זה הפך כוונת מלמד מלמד שפרש קודם זה שפרש שמתא
 השמחה שהחמין להם נפל כעל ונבאן אומר איש לב דומם —
 שלא האמין לא החול זה בלה שחלמים בהעצמה ויתר כאים —
 אישקב כשחמד לו יוסף הו בשמחה נפל כעל שחשב שהיה מיד בתוכו
 ואם יבאוקו לו מיד יוסף וזהו שחמד החלפן ויפד לפר ששחמד
 וכן פרשת נתי יעקב השבעה לו וכן לא היה יעקב
 חושד וכן יש לעיין למה חמד זה למעלה
 כפוק עים לא ידך יתת יופי ויש למד שכן יש קושא חזקה —
 יודע תשם שאחר שחמד לו אשה כדכריך נראה שחמד אונת שחמד
 לא יעשה מעשה ולא יקיים דברו וזהו שאמר הרב בלשונו אימתי נעל
 הרב שהחמין אהו שחמד לו אשה ויקרבן ימי ישראל לטות כדכריך
 כדכריך קרבן וכן לבאורה נראה שפירוש הכתוב כן הוא שחמד
 ויקרבן נוקפת על עטן ראשון שהוא ניה יול ונא קח קח ניה יול
 שח חיינו וכן נאחר שחמד הקלל חיה יעקב קרבן ויחמד לטות דהיינו ב
 כעל המליה דאלו לאחר השעם שחיה חמד אי איכפאר לטות ויקרבן
 שהרי כדכריך נועמי לא משמע שהיה חולה ואז קרא לבנו לוסף ואו
 לא קרא יעקב לוסף שהיה חולה ולא חמד יוסף נא שהיה חולה שחמד
 שחמד וקרבן הוא יושב על המעה שחמד אחר כך אחרי הדבהם האלה
 אדכר יעקב עם יוסף מש' הדולו עם שהיה חולה יעקב נאם יעיד לקח
 כעו עלו כדו איכפס וקיינו דכר ויבד לוסף קנה אטך חולה
 דמשל דמה ענחמד שנה קיינו הקנה לוסף שהוא חולה אבל ה
 החול לא נחמד שנה כן קודם הנחמד האלה היה חולה וכן קיינו
 דכרע וקח אשע כעו וכן דמשמע דחזרה לבט אטו קיפ —
 נאטל כעו עי איכפס ולא היה לאונת כאלו היה נפטר מלש
 וקשה לפרש זה דאם יקרבן קחי לניה ימי יעקב וכן דהיינו

כדי לצרף את בטו ואז היה לו לומר ויבא יוסף עם בני בטו ולא ו
ויקח את שני בטו למשפט עלה בתורה זו גאלא קיחת בני בטו לבנים
אבל לבאוקר לוי טון לבן פרח הרב בנונת הפגוק היינו שצב
למעשה וחתה והוא לו ושא משש להוציא כל זה אלא יבא
קדמי דקיינו סהונב לוסקף חלה אטו שבי יוסף לבני אטו

וכן

בנונת הפגוק

שכא יוסף לבני

דנא לומר לבאוקר עם

בני ואין לומר ענה שאמרנו

שכא למערים שלקוחת

בנו כה שילוקו שאין

צדיק להם ט דטס

יבאו עטו

אלא כדי

עוטיכס

וכאחור

הכרוב שחו הייט שקזטר הכרוב שכא לבאוקר וכן ויקדכו וימל וכו'

דנא לומר

יש אומרים שקזטר ביאורו

וקיינו דכר ויקדכו וימל דוד שהרי אין ואז ויקדכו וימל השנים

שהיה כה שאלמר שקיינו בשעת מיתה ואם כן נאמר דקיינו

בשעת אכסוק חו דקיינו בשעת האחרונה נשם נאמר דנא לומר

בשעת מלכה כדאמרין א"כ הי"ל נחמה ישרא או ויקרב מלכה
דטום אחד או צבע אחד אדם מלך ולא ציטום רטום ועוד אם היה
חולה עומק הוא שלא יטר יוסף אהוא חולה לבן שוט קרב טאשר
קרבן ופ"ל קרא ופ"ל כוזה לעמר שאין ויקרבן חוזה לניהי דהיינו ב
בשעת מלכה כדאמרין אבל שוט טאשר קרבן דהיינו טעם השטם
שהיה או בשעת אחרונה ועשנו כ הנהג ופ"ל כוזה לעמר מאחר
שלא אמרנו שזהו יום מלכה דאז היה צריך לעמר דקדובה וק
החול יבאר מלך כמשמע דקדובה זו היא אפיפת קטח וכן הי"ו
שלט זה שייך לעמר שבאו והגע לע"ז המלכה ואם האז בשלש
לפירוט הראשון דזה היה בשעת המלכה שאז היה חולה היינו שאז
קרא לוסף כ כאה עצמו חולה אבל לפ"י האחרון למה קרא לוסף כוזה
ההוא אקרו לא היה חולה למה א"כ הרב א"כ ידע יעקב שלא יאהר
ימס ולכן קרא ופ"ל ד"ל טון שידע לא יאריך ימס ולכן קרא לבנו ואחר
שנב יוסף ופ"ל בשלש לפירוט הראשון היינו דב"י ניהי אחרי הדברים
האלה י"ל ופ"ל יקח אה ופ"ל שמשמע שלא נחמד ענה אלא הנהג
לוסף מ"ל לא שב יוסף למצוה ולא חלה יעקב ענה ט קונם הדב"י
האלה היה חולה נאחריהם מעד בהיותם המדו לע שהוא חולה
ואמר מעד לבא לפני אטו לא לאחור ט או נפטר מלפניו כה לבד
לבנו טאו שפירשהי אבל לפ"י הע"ז זה קשה לב"י שאחר שקראו אטו
בשעת אחרונה לא ישב בארץ בעשן ע שעת החול ט למה ישב עם
כיון שלא היה יעקב חולה נא"כ צריך לעמר ששב למצרים והנה
חלה למה לא הזכיר זה בפסוק והיה לו לעמר ניהי אחרי הדברים
האלה שב יוסף למצוה ועד קשה לפ"י פירוש זה ענה נחמד החול
וא"כ היה לעמר ניהי ופ"ל והנה יעקב חלה ניב על לוסף ועד קשה
על פ"י פירוש זה כשא לפני יעקב נ"ב היה כהי לאחור טעם שיהיה

תרגום וקולת שמעיה

על פי מלך מלךין עבד בניו לא יזכר הכתוב
שמו שמינו ידוע רק צביון הוא

אחד והוא יתנו וכל הפס' היותו נכון והאמת הוא זה שלבאורם נראה
 שהקב"ה שלא הזכיר כן שמו הוא מראה שלכונן מעט או הכתוב יקרא לו
 השם שהיה לו בנערותו או השם שיקראו לאחר שנשקד וכאילו זה לא פ'
 לו שם מיוחד שאלו יקראלו השם שהיה לו בנעורו זה לא יתכן כמעבור
 על משה לא היה ראוי שופוט הכתוב ונ"ל לא היה הכתוב יכול לקרא
 השם שהיה לו לאחר שנשקד לפי שעציון היה בניו מעבור זה לא יפס
 הכתוב שמו וקראו כהן מלךין על פי זה הפס' שם שיקרא בעודו בנעורו
 הוא יתר והשם שהיה לו לאחר שנשקד היה יתרו וכוונתו ה"ל הוא שזה
 אינו אמת אמר שהקב"ה שלא פ' הכתוב של יתר היתה בעבור שהיה
 שמו כן בעודו לא הקב"ה האמיתי היה בעבור ששמו אינו ידוע רק שהוא
 עבר וזהו שכלל באופו והוא יתנו וכל שהאמר אינו שמו שארית חושב
 שיתן הוא השם שיקרא לו בעודו בעודו ויתנו הוא השם שיקרא לו לאחר
 שנשקד לא האמת הוא שירב ויתרו הכל דבר א' שהם שמו בנעורו
 וקראו באות למשה שהקב"ה שלא קראו הכתוב בשמו שקראו יתר לא היה
 בעבור שקרא שם בעוד שהיו אנו רואין שאמריו כתיבתן משה קראלו זה
 השם שהכתוב אמר וישב אל יתר חתני וא"כ מן הראוי היה שפאן לא
 משעו הכתוב לקראו זה השם שהיה בעוד לאחר שעציון לא היה חונן ל
 משה ולקראו שער שקרא היה יתרו ויתרו הכל דבר א' הקב"ה
 קראו ונ"ל ממש נשם כתוב ויאמר יתרו אל משה וכל משה שאנו רואה
 שכתוב שקרא הכתוב יתרו באותו מקום ובאותו פסוק קרא אותו
 יתרו וא"כ וראה מזה שהכל דבר א' נלזה שמו אלה ואלהו ימנה נומיהו נא
 וא"כ נאמר שנשקד קראו תוכב וכל' א"כ לפי שנוכל לתפ' נלמד שאלו כן
 שיתן ויתרו הכל דבר א' נעצו נ"ל הפ' שנראה לבאורם שהקב"ה שלא פ'

Handwritten text in a narrow column on the left edge of the page, possibly bleed-through from the reverse side. The characters are small and difficult to decipher, but appear to be a sequence of letters and symbols.

למה לך נזקו שדכה באונתו כי הוא נעלם לך את צמורה בתו
 (ויאמר יי) אל משה במדין א"ל אין מלקדס ומאחר בדין
 אה זה לפי שהוקשה לו מאחר שמהר חורב נראה שדעתו של משה היתה
 לחזור וישי למצרים סגש אצורה אל אחי אשר במצרים ואחיה הערס
 חיים ויאמר ירבו למשה לך לשלום. מה ערר היה שאמר לו קסם לך שוב
 מצהמנה לזא ותרן) לא וכבר א"ל דל שקלאה אין כאן מקומה לא שבר
 נאמר לו ואין עבדרי זה עבון כי הדבור הראשון לא היה במדין ופ"ו וצדין
 לא היה דבר עמו. ופ"ו א"ל לא יתעב בוונתו של ד"ל הוא פ"ו מצ' פ"ו
 או לומר שזה הדבור הוא משאמר לו בסיוט ואנ"ל ש כאן א"ל במדין לך לפי
 שכלע אחר או שכוונתו וכבר אמר לאחר דבור הרסיוט. לזו ה"כ כוונתו הקשה
 הרס לראשון א"ל כי הדבור הא' לא היה לא בהר לא רכב לוטר בהר סיוט
 נאמר דבור על מדין. לבוונת ה"כ אחר ובמדין לא דבר לנו אבל כאשר קטבו
 ופ"ו ד"ל לרנן הקושיא שאמרנו שמה עררך שיאמר לו קסם למשה לך שוב
 מצהמנה לזא כי עררך היה לדבורו לפי שמהו כוונתו ללך יחודי ומתעבר
 ומפ"ו ק"ל שים המצבקים את עמו. ולזה הנצרך העם לעמך לו לך שוב
 מצהמנה כלומר לך קום לא ועמוד שם עד שרצוהם יע"ו מה לו הע"ו ש
 ילך יחודי או ילך עם עמו נאמר לזא כי היה עשה נפשו ופ"ו מ"ל ע"ו יאחרו
 שכל זה היה דמאור. בעבור שיאמר לו. לזא אנ"ל שלא יהא סב"ל
 שלא יולך עמו בשטל שלא יצטרך ופ"ו א"ל וע"ם ניקח משה ופ"ו י"ו לפי
 שכלמא לפ"ו לא שנאמר לו ה"ו בהר סיוט בדיבור הראשון לך שוב מצהמנה
 מיד ק"ל יחודי נשכ וכיון שראה שהיה כהך אריכות זמן בהנצחה ישאלת
 בהלכה ישיה אשרט ובטו שועמדו עמו כלו עקרי הכתוב ואם אינו ודוהק
 שנאמר שהיה לו בזה ההלכה השעיה שט בטס נשוקרא הא' אוע"ו
 כי אהי א"ו בעזה שמונה קוה שקרא לבניו שהקלע השם שברר הולך למצרים
 וראה שהקלע השם ומ"ו כל האנשים המצבקים את עמו וזה יבא היטב

שמו היה בעבור שלא נקרא אורג עם טות ניהו וה' עם שנקרא אורג
לאחר שנתקד היה לו בעבור זה יומר הכתוב אחרי היתחון כחשה נוסב
אל יתר חתנו אבל בעבור שהיה לו עם אחר מפרט ומובדל בעודו בעל
ולא שרשו הכתוב ואף נאחרי שנתקד נכ' דל קדויה שהחמה הוא עם נות
ולא עם יקודי שהרי אומרו שנתקד קראו לו עם אחר והוא חובב יחל נראה
שהחילת הוא כפי דגשו נא' והוא כן דעל דה' נא' משה לחובב כן דעל
נכ' ומ' ככאן נהבאה אל דעל אבהו נכ' א' לט' שלחן הקושא שראה
שעשה קד'ם שאם אחר יתא שיתנו הוא עם שנקרא לו לאחר שנתקד נכ' וכל
למעב שנה אינו דוחק כלל א' שאל' שקראו שמו חובב לאחר שנתקד
עב' לו מעב הכתוב לקוראו אח' נ' דעל ט'ו שהסתוב א' והבאה אל
דעל אבהו נהבאה שנה אינו דוחק לפ' קד'ם נ' אינו דוחק לפ' שראה
לבחורה שאל' שהיה לו עם אחר לאחר שנתקד והוא יתנו שחזור הכתוב
יקרא אורג חובב לזה אמר הכתוב והוא כן דעל דל שדעל לא היה חותן משה
לא כן דעל שהנא חובב מע' שנה אינו אחר שהרי הכתוב א' והבאה
אל דעל אבהו שראה שהיה חותן משה ל' הוא א' אבהו כן א' א'
אברהם מע' שא' שדעל א' אבהו ולא אבהו מע' מע' לו לעשות
כ' להבאו אל ט' ולקבלו למס' ולתת לו את צפורה בתו לזה א' כ'
חובב היה כהן היה נמרד בבקונו כבוד אלהיו מאחר שהזקן יתן לו את
צפורה בתו כי היה הוא פלו שנתנה חובב ששלחו של אדם טמות א' ענין
ט' ונאל משה לעב' את האיש הוא הכהן דל יתן ע' שלא נא' א' א'
שדעל והבאה אל דעל אבהו חוזר ל' אבהו נ' מע' ונאל משה
לעב' את האיש וחוזר נ' לו לבשואו שקרא ע' ל' את צפורה
שנא' כן א' מע' ונאל לא חוזר לא על הכהן הנזכר מע' לו נא' א'
שהרי הכתוב א' נה' ל' את צפורה בתו ואם האמר אינו כן לא שחזר
אל דעל אבהו איך א' הכתוב נה' ל' את צפורה בתו מע' היה לו שור

ל' תה

לב דל שאמר שהפרשה הזאת אינה כפרה אלא לטו הר"ם שאמר
כפרה אובל לא יעפאן אלא זכות העלמה קפר הכתוב ולא הלך קודם
לזה למצוה אף לזה יש ב' קושיות הא' כי אין זמן ללדת אילעו
ואילעו אילעו שיש זמן היחך קראו אועזר ולאחר שעדיין לא הלך למצוה
ולא ידע שהזילע השם שמתקראת שמתן אועזר ראה שבו למצוה
וידע שהזילע השם ומעט כל האנשים המתקשים את עצמו לזה אומר
כמו ובע פלגא אייבוי דל שזה אינו דוחק שאעפ"י אין לנאכאן
יאמר הכתוב בעם שהוא לשון רבים ואח"כ עוד יורבן פקודים הדבור
דל יורבן שהיולע בעם שנים מעט אלא היה זמן ללדת אילעזר לזה
אמר אכל היתה צפורה הרה וכאשר שב א יתר חתנו ולדה ופ"א אף
לפי זה הזמן רב היה מל"ה אע"פ שנתן זכות הקנאות ויאמר
שאין זמן ללדת אילעזר עדיין ישאר הקנאות ה"כ שהיחך קראו אילעזר
מאחר שעדיין לא הלך למצוה כמע שאמרנו לזה א"כ בעבור ט היה
דבר המלך נחנך ולא מלך אונע ולא קרא לגשם כדרך פאשר מלכו כר'
ואחרי שבו למצוה וראה שנתעל מעל האנשים וכר' דל שאף על פי
שנולד לו בן במדין ולא קראו לו אילעזר עג שהלך למצוה וישלש שם
וזהו שטון הר"ם באומרו ואחרי לבתי למצוה וראה שנתעל מעל
האנשים המתקשים את עצמו און קראו לו אילעזר עבדיו וטו היעל
עוקרא שמו אילעזר שמורה שהזילע השם לחיוב פועה שהה סר
היה במצוה וידע טי מעט כל האנשים המתקשים את עצמו והקנה
שהחייך למע לזה וכאשר מלחמתו ופ"א בורעט לער טעם למה לא
קרא לגשם כשנולד לזה אמר ט היה דבר הנלך נחנך ולא היה יכול
לקראו לגשם עד שימולד אונע יחזק למה לא קרא לגשם כשנולד אונע בדה
לזה אמר וכאשר מלחמתו וכר' הפלג העולה בוזתו היא באהבות הזאת
שהיה לו פנאי לקראו לגשם עד שהלך למצוה א"ע ובואלה שמוה רב"ה וכר'

לפי

עלתה והיה צריך להגיש מחודש והנה דכה נכח הנקשה שזה האור
 נכח דאם אורנו נלחמת לנו שיהיה לא היה צריך להראות לנו ע"כ והנה
 וכן הוא לא עשה זה להגיש אור שבע דאזן נלחמת שישתמש ו
 ובאולה שחור דכה אור בהכח שלא אור על זה האור שיהיה חסר
 ואור והוא אור אורם והוא שיהיה נכחם והנה הם הנעשים
 שיוצא אורם למחצת ולא יקבלו וכן אור שישלח לצד אליו ה
 קרובות ענף אחד שחור והוא אור למה חזר ואמר והוא אור ונלחמת
 שכלל והוא אור נלחמת נכח למה שיהיה אור הוא אינו והוא אור
 לחצרים אלא ההוא אור מן השעבוד שאינו השעבודם לקם לבנות
 להם כחם כלו שעב כאלו עשים וזו הנה קבלת חצרים
 שהוא קרא אור מן השעבוד מלה שחזר ואמר והוא אור שאינו עליהם
 כאלו עים כלל נלה שחזר ואמר ונלחמת שכלל ההוא אור למעשה וזה
 הט' לא יצדק היעב לט' שדוך הנהיה בשחור והוא אור אינו אור
 אלא להוא אור למעשה ועוד שלט זה הט' קודם שיצאו למעשה
 קרו מן השעבוד וזה לא מצינו החזן לזה בעיה כלל שיש אור מלחמה
 לזו אפידה קרובות הוא זה שנהוא אור הווא ההוא אור למעשה ונלחמת
 הנהיה קבלת חצרים ע"כ שלא יצאו למעשה אלא מן השעבוד פ"ז זה
 מצינו זה לא יקבלו כחם השחור ונלחמת אור והוא אור שהוא ש
 חיונה פ"ז לא ינשלו בהם בעודם נלחמת שולבו לבניהם וזה
 חק שבע ומ"ג אחר כן ונלחמת אלא לט' הזה שנהוא אור הוא ההוא אור
 ולמעשה למה חזר לאמר ונלחמת שכלל ההוא אור היה הנחלה ע"כ ש
 שנהוא אור הוא שישנה בהם שפעים שיש אורו המעשה הנה הם לך
 במדיון נמשכו עקם שבעים ונדום ונעם בזרוע נעויה
 שנהיה וכן אור לט' שנהיה לבאורה שנהוא אור הוא ההוא אור למעשה
 יבוא היעב בזרוע נעויה שהוא כחך הוא ארון שכלל למחול שו"ס

יק לא קזקרת תמננשת ועוד המקור נכנ' ועין אשר שמה כדך ש
שכדך שמה אונת הוקשה לו שמש אושר שמלת כדך שני שמה
על ג' אונות שהיו כדו כדו וזה אלא שלא נצעה לעשותם לפני פרעה
לזק אחר שככ' הודיע זהו פשע לשון קדם אבל יש לעין אונת
לא יקשה איך אמר אשר שמלת כדך על ג' האונות ועשיתם לפני
פרעה כ' אם ואני אחזק את לבו ואז לא קשו פשע אפי' שמה
שיחזור לך האונות שזל כ' בעבור כל האונות כן ה' אשר
שמה כדך כן מה שמה עמד בכל ואני אחזק את לב פרעה
אזל לפי קדם לעשה המזדה ועשיתם לפני פרעה קשיא לזה אמר
שכדך שמלת אונת נוחזר לחופתים שעתיד לעשות מעשהם שכד
הודיע לעשות מעשהם כעשהם נכנ' זמן כעשה אצל לפי שכד
כעשה מעשה עת שזכרו שלא תשפת אבל קודם המעשה
לא היה צריך לשז' לצדק לז' כ' בעבור שהוא מוכרח כל שלא ה
היה קולק לעשות המופתים היה כדך להזהירו קודם המעשה נכנ'
ניחפן שהיה ואחלה את פרעה וכנ' א' בעבור שאם הוא שמה
לא היה צדק שמה את פרעה הנה אונת הודג את כנ' כחלה
כ' אם כקוף לז' קדם ניחפן שהוא ידיעה שיזכרו שיאחיפן כקוף
וקנה כל הדיבור ענה כל הוא והיינו כל אחר שפדשת שהוא י
יפ' היעב אבל הדיבור ולבדק ואחלה את פרעה עת שיהיה
ענה העם כבאן ויש לפרש נכנ' ופאשר א' נכנ' הוקשה שאך אונ
כ' ידבר אנלכס הנלכס מופת שכד עשה האונות לפני לז'
כ' ידע לעל כל כ' היה מאמין כיכולת האלה ומצד האונות אבל
היה דעה שיזכו ל' מופת שקל וקנה לו שישלח את העם וקנה בעלה
קנה נכנ' דעה לז' ע' שעשה האונות נכנ' לפני פרעה מנא יכערה
לשמה מלמלת הוא נחש והוא כנ' ש' שכד יודע פרעה

אהוא יי הוא מצד הנאולה ג'ש אונגה וחופנים ולחודש: ואע ואע יי
 אהיהם ונעבורם עשית דל לשכ ח'ש החוציא ארבע אונגו פנה
 לשודעו כי את ייז אגלח לשודעו אהוא ג'ים ייז א'ח'ק הלל הנאולתה
 יהיה הנאולה לז'א שח'ש החוציא ארבע אונגו סיבה לשודעו אהוא יי
 לא לשודעו אהוא ג'ים יי. דל שהם חטפין עליו וז'א ונעבורם
 עשית ופנ' אהוא להוציא את ושנ'א מלחמה א'ז יהיה פי' הטרוב
 נידעם כי את יי אהיהם החוציא ארבע מלחמ' מלחמ' יי ג'ם לשודעו
 לחופר הנעשה שנהפך לתען וג' זה שלדס א'ז רע'
 לפי שחלת ג' הוא מוכה וקוא מרבה עטן וא'ז איך יצק כבאן שאינו
 מוכה כעטן הנם אעשה משה עכשו היתה מנה אהוא מנה הלחם
 והנם אנעשה לכן לא היתה מנה כלל לא מלחמה ואס'כן איך מוכה
 קנ'ש שנ דנה ס'מחולפים ומחודלים לז'א לחופר המלה שנהפך לתען
 דל אהיה אונג מרבה מנה לא מרבה חופר ואע'ל'ל לחופר המלה
 לא היתה מנה כלל עכ'ז כון שמנה הלחם הוא ג' לחופר מלחמה
 המלה ופא'ג' הגם אהוא מרבה כעטן נידו הוא כ'ז אזה יבא למעלה
 בחופר המלה וקוא מרבה למעשה אחרת שזה הוא זאת המנה אהוא
 ג' לחופר כ'ז החוציאן נא'ז ויותר עטן שואמר ג' זאה אהיה מנה
 נחיל לרא ופנ' דל שזה הגם הוא כ'ז א'ז דל א'ז למאה שהיתה מנה
 נהיה לרא ופנ' לא שחלבן ופנ' וא'ז נפסק ויחלא שבעת ימים קשור
 כעטן ויחלא כזה שבעה אנו יולים אחרי הטרוב ופנ' נ' לפי קפ'ש אהוא
 קשור וקוא עטן אחרי כ'ז עכ'ז שכל לקורות מה שאינע אחרי ה
 הפנה השם נא'ס זה הפ' אהיה למ' וצדק כלל פי' קר'ש שאיך יא'ח'הפ'ת
 כמיונ'ש צדק שג' לזאה אהיה מנה צדקה לא ש'ת פ'עה לבר'הש'כ
 כשונה שאו'הוא פי' קר'ש נא'ז אחריון מיד נחפרו כל מלחמ' צדוק היא'ו
 ש'ת מזה שחפרו בשחפרו מלחמ' ופ'ת נח'ס כן אי'ת'

כאן אחרת ביום חיל נבזרוע נמויה שעל כרחם הוא הנזכר
לא לפי הזה שפירש אונאלת שקם ברקנס נבזרם נותן לה כמש"כ
במדיון נמשם איך יאמר קטרב בזרוע נמויה שאלה הוא היה על כ
ברחם לא ברקן נמשם לא יצדק דל בזרוע נמויה לזא שזאנע נמויה
היה ידוע שהנזכרם שלא רצה לומר הקוצאה הוא הזרוע הנמויה
לא שקודם הקוצאה היה ידו נמויה עליהם לבנותם עד שקם נותן
להם ברקנס ארע ולקחה ארבעם ל בבואכם אל הר קינ ארע לפי
שעליו לפי שר לבאורה אונאלת הוא הקוצאה למעצרים יבוא
משה ולקחה עול מצד הקוצאה למעצרים שהוא פירש שר ונאלת
ולקחה ארבעם ל לעם שנראה ממש שקם לרם ברקנס היה קנה הלך
שלקח ארבעם ל לעם ארבעם לא יתנם ברקנס לא בעל כרחם שלא ולקחה
לו לעם וזה לא יצדק שכן בדרך הזה שהוא ברקנס טן בדרך אחר
שהוא בעל כרחם ולקחה ל לעם לזה אמר בבואכם אל הר קינ נכר
דל שלא יחזור ולקחה ארבעם ולקחה לאחר זמן שהוא כזמן מרע ולקחה
היה ל לעם נא"ה הוא דבר בפע עצמו נעם נידעם כי ארע יי
ארע לפי שכללם ארע שאלקחה ארבעם ל לעם יחזור להנזכר ולקחה
ופי ונאלת יהיה לפי זה הקוצאה למעצרים ארע נידעם מצד הקוצאה
לפי יבא היעב מרע קטרב הנזכר ארבעם שר שמש הקוצאה
ידע כי הוא יי לא שאלקחה ארבעם חוזר להנזכר לא לפרע נע"ה נכר
היעב מרע נידעם כי ארע יי נותן לבם ארע הרעה לאחר שהנזכר
למרע הרעה לזא כשאר ארבעם נזל שלא יחזור לא ולקחה לא
יחזור למי שרע למעלה ונאלת נא"ה רדע כי ארע יי לא לפי הזה
שהנזכר יהיה הקוצאה למעצרים ופי ונאלת הוא פי כמש"כ הרם
והוא הנזכר שכללם היו ראי שיאמר נידעם כי ארע יי הנזכר ארע
לזא רדען כי ארע יי העשה ארבעם למחשור דל שהידועה שהוא

קולטם וזמן דעת ר"א ואחריו ויטחלו וישנונו מלוד ככנו בזק שהסבה
 שלא נהגם בצדק פלגיהם אינה בשטלה קרה המלחמה יותר בצדק
 הזה מצדדך הנלמד אלף הקבה שאם הם הולטם דרך פלגיהם יחזרו
 יותר והנה פאקם לעתהם בעמלקים וככעעם ולכאקם הולטם
 צדדך הנלמד ואתע ועל דעת אם יהיה כדצריהם היה כר"ט אשר ה
 מקולם ר"ל כפי דעתם שפ"ט קרוב הוא מעם וקבה לשלא הולטם כ
 באורח הדדך היה ראוי שיאחר הטרט העעם והקבה כקופה אכ"ל
 לה שאחר ט אשר שהים לזכר ט קרוב הוא נ"ל שאם אחי היא העעם
 והקבה ולא אחי ט קרוב ו"ל להר"ם שלמה א"ל ועל דעת שהיה ראוי
 לנוד ואם היה בצריהם נעוד למה אח"כ ניאח הטרט שפשיעא ש
 שאלחר שהיא אשר שהיה ראוי שיאחר ט אחי מקודם כ"ל שא"ל
 הכרע כן לז"ל שמש ועל דעת קנא שהר"ם כנאה שר"ע ו"ל הם יכולין
 לר"ן ולמד שהקבה שלא אחר הטרט ט אחי שהים כיקרוב הוא בשטל
 שניאה לזה שאנו אין אנו ינדעין באחר שהוא קרוב אלף יל"י בא"כ
 באפשות טלו כן יעם וזה לא יסק שמוטח קנא שהוא קרוב אם כן
 לא יוכל הטרט למד ט מלקודם למה אחי ה"ט ועל דעת היה ראוי ש
 שיאח כ אחי חוקדם ולקושיא שארם יכולין לעשות שניאה שאינו יל"י
 באפשות לזה אחר ניאח הטרט ר"ל שא"ל אינו אונג שיחזור ש
 ט אשר למן יעם קעם ואוספן כ קרוב הוא ולכר"ח לשון ר"ע "
 כראותם מלחמה טמן מלחמה העמלקי והכנעני מבלתי ועעם
 המלחמה שהיה להם בעבור דרך ארץ פלגיהם ומלשנים יאח זה
 לבי שאלת לט ר"י ו"ל שהקבה עצמית שלא הולטם דרך ארץ ט
 פלגיהם לא היה לא בעבור שהיא קרוב וראותם מלחמה עמלקי וזה
 והכנעני ילחמו ואוכן מ"ד לא לפי קר"ם שפ"ט כ קרוב אינו מעם —

שרצו א"ה שני דברים מחולטים הא' ולא נחם והשני ניקב ולא א"ה ולא נחם
 אהים את העם דרך פלשתים אבל נחם אותם דרך הולדתו בעבור זה הם
 אומרים שהרי הם שני הודעות הא' שלא נחם דרך ארץ פלשתים ושנית
 שלא נלחמו ט"ו שאיננו אומרים נחמה שחזר ואמר הם דומים ואומרים שני
 הולכים בדרך הולדת הקינים בדרכים מחולטים בשנית המלחמה האחרת
 שהיא מנעם ומעמלק א"כ נ"ל מזה שהם לא אמרו הפך כוונתו וא"כ
 כי נטובעם מקוננות החל עמך לבנה לפניהם לפי אלפי זה שאנו
 אומרים שלא נחם ארץ העמים טמאתם שאם ידעו לבנה ילבו ואם לא לא
 ילבו ואם הוא כפי הר"ם א"כ שלא הולכנו בדרך פלשתים הוא כי
 בשנית שלא ילחמו א"כ העת הראשונה טמאתם שהרי נטובעם מקוננות
 החל עמך הא"ש להלך לפניהם ארץ פי' ולא נחם שלא נהגו בדרך
 הולדתו מנעם הקינים בדרכים נזה בשנית שבאותה הדרך נהגו לא
 יחזרו כשילחמו במלחמת כנען ועמלק כמ"ש רמ"י ומה ש"ל וא"כ
 והוא בק"ה המדבר ד"ל והיינו לפיכך שאנו אומרים שפי' נחם הוא
 שדרך הולדתו עמנו הקינים שהרי הפת"ח א"ה נחמו בק"ה שאלו נחמה
 המדבר מלחמו שהם הלכו טמאת ומה פרסאות נ"ל מזה שכלמה שקלבו ה
 הוא נחמו ומה ש"ל טעם שאמרתי וא"כ נעם המלחמה שהיה
 להם לעבור ופ"י ד"ל שה"ס אינו יכול לעשות פת"י ד"ל שהיה בראות
 מלחמה מלחמה כנען ועמלק שבאלו לרש"י בשנית שהנחם פי' כי
 קרוב הוא נעם ומה שלא יולכנו השם טמאת הדרך והוא טמאת
 המלחמה שאם ילכו כחיים לראות והוא מלחמה כנען נחמו ומה ש"ל
 א"כ לפי הר"ם שפי' ט קרוב היתה פנה בעמלק לשונותם טמאת הדרך
 איך יצדק שאלו א"כ פ"י נחם העם בראותם מלחמה נכס"ל
 שהנחם קרוב ושכנו למצוה מיד ל"זא שזאת המלחמה היא מלחמה
 פלשתים והפנה שלא הולכנו טמאת דרך אינו בשנית שהוא קרוב נעם

הו"ל בשנית וישאלו ה"ל וישאלו
 שפירך מלחמה ש"ל

לא שיושוכן אע"פ שהוא קרוב לא הולכים דרך ארץ פלשתיים ואלו
המלחמה היתה מלחמה כענין וזה לא ימנענו או הקב"ה היתה
באכיל להקיר המלחמה או באכיל אע"פ שידאו המלחמה שהוא
מלחמה כענין לא יטחון וישנונו מאחר שהוא קרוב לכא מלאו
השיושוכים לא יצדק כוונת הר"ם שאם נאמר שהקב"ה היה באכיל
להקירם המלחמה שהיא מלחמה כענין וזה לא לפי שענין לא להקירם
זאת המלחמה אע"פ שהקירם ואלו הפ' האחד שהקב"ה היה באכיל
שבאש"ט שידאו המלחמה לא יטחון וישנונו מאחר שהוא קרוב
זה נ"ב לא יצדק לפי שאיך היה משמש כמשע הפסוק מ"ע כי קרוב
לכבר נפסו ד"ל שיהיה א"ל אע"פ שהוא קרוב לא הולכים באותו
דרך וקצת יותר א"ל הריב שהקב"ה לשלם הולכים היה כי קרוב
הוא בעצמה שאמר פן ירחם העם בימיהם מלחמה נשנו מלחמה
והקב"ה היה בעצמו שהיא קרוב וזה דוחק גדול שאול בפסוק הנה
היה כי קרוב משמש לפי דברים הקב"ם זה מזה לז"ל הפ' נעשה
המלחמה ד"ל שאח"כ שהקב"ה שלא הולכים באותו הדרך לא היה לא
להקיר להם המלחמה מ"ע אע"פ לא הקירם המלחמה לז"ל שפ'
באורם מלחמה אינו מלחמה כענין ועמלק אלא פלשתים ומלחמה
המלחמה הקירם וקעטן הזה שא"ל ניקב אהים את העם דרך
המדבר וזה לפי שראו המלחמה הפך כוונתו שהוא א"ל שפ'
באורם מלחמה היא מלחמה פלשתים ובעבור שלא היו למחמה
עמלקם לא הולכים דרך ארץ פלשתים ומלחמה נראה שלא הקירם
העם המלחמה ב"ל ופ' באורם היא מלחמה כענין הקירם
בעבור שלא יחזינו למצרים באכיל מורה מלחמה א"ל על הפך כ
כוונת הר"ם לז"ל וקעטן הוא מלחמה הם אמרו זה בעבור

ישאלו למה מצינו שכתבתי
באורם מלחמה אינו מלחמה
כענין ועמלק אלא פלשתים
ומלחמה

שפירא א"ת שני דברים מחולטים הא' ולא נחם והשני ניקב ולא אחז ולא נחם
 אהיה את העם דרך פלשטים אבל נחם יאורף דרך הולדבר בעבור זה הם
 אומרים שהרי הם שני הודעות הא' שלא נחם דרך ארץ פלשטים בשביל
 שלא נלחמו טרו שאינו אוחז וממה שמור ואמר הם דומים ואומרים שפירא
 הולכים בדרך הולדבר הקינים בדרכים מחולטים בשביל המלחמה האחרת
 שהיא מנעם ומעמלק א"כ על מזה שהם לא אמרו קטן כוונתו לאע
 כי כוונתם לקבוצת החל שטרו לאכה לפניהם לפי אלפי זה שאנו
 אומרים שלא נחם אבל הקטנים כמותם שאם יראו לבני ילדו ואם לא לא
 ילדו ואם הוא פשו' הר"ם שא"כ שלא הולכים בדרך פלשטים הוא כי
 בשביל שלא ילחמו איך העת הראשונה כדפי שהרי כוונתם לקבוצת
 החל עמאד האם להלך לפניהם אבל פ"ו ולא נחם שלא נחם בדרך
 הולדבר גמאון הקינים בדרכים וזה בשביל שכמות הדרך גם כן לא
 יחזרו כשילחמו במלחמת כנען ועמלק במ"ע רג"ו ומעמלק וא"כ
 והוא בקצה המדבר ד"ל והיונו לפיכך שיש אונ"ש שפ"ו ניסב הוא
 שדרך הולדבר עמאון הקינים שהרי הפת"ח נחמו בקצה שאלו כמות
 המדבר מאחו שהם הלכו טיה ומה פרסאונ"ו על מזה שכלמה שהלכו ה
 הוא בסבוב ובהקטן טעו שאמרוני וא"כ ועם המלחמה שהיה
 להם לעבור וכו' ד"ל שהר"ם אינו יכול לעשות פת"ו ד"ל שהיה כמות
 המלחמה המלחמת כנען ועמלק שכלמה לרג"ו בשביל שהנח פ"ו ט
 קרוב הוא טעם ופנה שלא יולכס השם באונ"ו הדרך והוא סבב
 המלחמה שאם יעוצרו חיים לבאות והוא המלחמת כנען נחזור ליד
 אבל לפי הר"ם שפ"ו ט קרוב היתה פנה בעמלק לשיוולכס באונ"ו דרך
 איך יצדק שאלו אח"כ פק ונחם העם באונ"ו המלחמה וכשכל
 שהנח קרוב ישכחו למצוא ליד ל"זא שזאת המלחמה היא המלחמה
 פלשטים והפנה שלא הולכס באונ"ו דרך אינו בשביל שהוא קרוב נישב

הו"ו בשביל וישלח הלבן ויפנה הוא
 שפירא המזכיר שפירא

לאן פירושוכן אע"פ שהוא קרוב לא הולכים דרך ארץ פלשטים ואלו
המלחמה היתה מלחמה כענן וזה לא ומעט אנו הקב"ה היתה
באצל להקב"ה מלחמה אנו באצל אע"פ שיכאנו המלחמה שהוא
מלחמה כענן לא יטחונו וישנונו מאחר שהוא קרוב לכאן מאן
הפירושים לא יצדק כוונת הר"ם שאם מאמר שהקב"ה היה באצל
להקב"ה המלחמה שהיא מלחמה כענן וזה לא לפי שעפ"י לא להקב"ה
זאת המלחמה אע"פ שהקב"ה ואם הפ' האחד שהקב"ה היה באצל
שפאע"י שיכאנו המלחמה לא יטחונו וישנונו חו"ד מאחר שהוא קרוב
זה נ"ל לא יצדק לפי שאיך היה משמש בפסוק הפסוק הל"ה כי קרוב
לכ"ר עפ"י ד"ל שח"ד א"ל אע"פ שהוא קרוב לא הולכים באותו
הדרך וקד"ר אחר א"ל הטרוב שהקב"ה לשלם יולכים היה כי קרוב
הוא בעצמה שאחר כן יתחם העם בראות מלחמה נשנו מלחמה
והקב"ה היה בעצמו שהיא קרוב וזה דוחק גדול שא"ל בפסוק הנה
היה כי קרוב משמש לז' דברים הקטנים זה הל"ה לז"א הפ' ועש
המלחמה ד"ל שא"ל שהקב"ה אלא הולכים באותו הדרך לא היה לא
להקב"ה להם המלחמה מ"ע אעפ"י לא הקב"ה המלחמה לז"א שפ'
בראית מלחמה אינו מלחמה כענן ועמ"ל אלא פלשטים ומלחמת
המלחמה הקב"ה והענן הזה שא"ל ניקב"ה אה"י את העם דרך
המדבר יז"ה לפי שרא"ה ומעט"ה הפך כוונתו שהוא א"ל שפ'
בראית מלחמה היא מלחמה פלשטים ובעבור שלא היו למח
עמ"ל לא הולכים דרך ארץ פלשטים ומעט"ה בראית שלא הקב"ה
השם המלחמה בל"ל ופ' בראיתו היא מלחמה כענן הקב"ה
בעבור שלא יחזינו למצ"ה באצל אורה מלחמה א"ל ע"י הפך כ'
כוונת הר"ם לז"א"ה והענן הוא מעט"ה הם אחריו זה בעבור

א"ל מלחמה כענן וזה לא ומעט אנו הקב"ה היתה

אנו מוחסין הקטנה שהיו ע"י העלול קס' הולבוס שהיו אויב ונאים
להב"ה לבשטאמר שהיא המנהיג לא לעמוד הם ונאים וע"י קס' הולבוס
ולא אנו מוחסין הקטנה ולא להב"ה ועמוד השען אויב לאורה לא ל
להודותם הקדוק"י כי אשור באורב את מצרים ר"ל אמרו ועודא מלכה
לארעא נפ"י • לפי שראיה נלמא ב אה אשר ראיתם
את מצרים ר"ל אמרו הוא פ"י את ישועה י"י ויחבר הכתובים הרעב
וראו ר"ל ומה הוא היושע ב השם מבעויה ארבע אשר לא תפישן
לבאורם ר"ל שהיו נעבדים בים. ולפי זה יהיה פ"י הרעב בוחן ר"ל שתקו
ומן מעט לבנות זה הנש שלם ור"ל אמרו שהיא מצרית לא רעבה
ר"ל שאין ההכרח לבשטאמר שיהיה ע"י ממש למעלה וראו יורה ישועה
י"י לא האמת שהיא דבר נפש עצמו יאה וא"כ יאמר הכתוב אל תראו
הרעב סלקו לכם וראו את ישועה י"י עונשיו ארבע מידים נאלת
באורם לעבודתם נעמד למה מקרה הכתוב בלש"ן מצרים אשר ראיתם
ולא אמר אשר ראיתם את מצרים ר"ל היושע י"י יהיה בזה הראוי
שארם ראיתם את מצרים מבעויה ארבע שלם תפישן לבאורם
ר"ל שיותר טוב ולפי זה יהיה התענו באין על שתקו אצל לפי ר"ל
שאומרים של אשר ראיתם את מצרים הוא דבר זולת הישועה
ר"ל שהיא דבר זולת ועמה נפש עצמה ונ"ב בהכרח הוא שהישועה
דבר זולת מזה ל"א שהישועה הוא שאלה השוכן לעבודתם בהכרח הוא
שפירט הרעב פורעו במקום ר"ל במקומם שהפך זה למה למעלה
הוא שהתענו במקומם ואלה השוכן לאחיותכם לנג' לעצמם נא'ע טמאם
אשר ראיתם לפי עלפי' שראיה לבאורה ובנא הועב אשר ראיתם את
מצרים ר"ל המאה אשר ארם יחיותם קיום השם ו"ת מבעויה ארבע
שלא תפישן עוד לבאורם ר"ל שיותר טוב ולפי זה יהיה חוזר
לא על המצרים שאור קיום הזה בלש"ן אלאו לפיכך זה שאמרנו

כל הפכה בשביל נאח המלכות לנתנתם הדרך פניו שהוא סמו
להתנות ונכח לוח שלפני המלכות
שפכה היה מטהים
למה אוח שזה לנכח לוח שלפני המלכות שפכה שפכה שפכה שפכה
הענין וכח אה ומה את שפכה הדרך הדרך הדרך הדרך הדרך
הענין לפי שהוא פני שהוא לה נתנתם שפכה מזה שפכה זולתה
מהקנה היה המטהים וזה עלמוד הענין ואם זה קטן אחר שבשכל לעמוד
ענין אוח הפכה למח לא אחר בעמוד האש לנתנתם שבשכל אש הפכה
אוינופן לא שפכה הוא המטהים וכוונת היעם שפכה אנו יודעין ולי
קח המטהים שהוא הפכה ובשכל זה לא הוצרך לומר הפכה בעמוד
האש לנתנתם שהמטהים שהיה בעמוד הענין הוא בעמוד היה בעמוד
האש אבל לפי זה שהמטהים היה בעמוד ענין ומלך הכתוב לנתנתם
הדרך אוח בעמוד נלמה לא אחר נכח בעמוד האש לנתנתם האחר
שהוא נכח היה המטהים לזה אה רע ומה את שפכה הענין הדרך כל
ומלך שבשכל זה הדומה אה אחר שפכה היה המטהים אחר
שהאחר אונופן אלא שהעמוד היה המטהים ואחר למח לא אחר
נכח בעמוד האש לנתנתם ענין בעמוד האש אונופן לא אחר לנתנתם
הדרך כל שבשכל זה אחר בעמוד ענין לנתנתם לפי שכל היה
לעמוד שפכה אחרת אלא הנה לפי זה יתקנו ההנה את כל בעמוד
האש שזולת ההנה היה שפכה אחרת שהיא האורה לפי יתקנו
השפכה שהיה לנו מעורר המעמוד ענין והיה שפכה המטהים באמצע
ומלך בעבור שפכה שפכה בשכל הפכה שיש מה נתנתם פני שפכה
היה המטהים ענין נכח שהיו מחפין הפכה להכה לפי שחולק
בעמוד ולפי שחולק הענין אנו מחפין ההנה להכה לפי שחולק
לפי מדרגו נכח כללה להאיר ולהנה ל און אנו מחפין ההנה
אז כח לא לפי שחולק הנה וענה נכח היה חולק הענין נכח

האש יאמר את קולו שני בעמוד העטן לבד ומאמר קולו שיהיה
 לפי זה לא הזכיר הסתובב כלל לעמוד האש לזא ויאמר וכן קול שאומר
 קמורק עם מעש למעלה אכל הוא הודעה בפני עצמו שקודם לזא
 האמר קום את קולו לשבט עם עמוד האש אע"פ שלא פירש הסתובב
 וא"ע ויאמר לשבט כל קולו בעמוד האש לזא הזכירו בפני וא"ע ועל דעת
 זשה ויסע מלשון קאחים הים בתחלת קולו אע"פ זה לפי שדעת לפי
 שהמלאך האלמים רמז לעמוד האש ואם זה אמר איך יצדק שבזמן א'
 נסע עמוד האש ועמוד עטן לזה שם הר"ם טעמו אנו הקדמה אחר שהיה
 בתחלת קולו לפי שזכור זמן נעצמים שניהם טחוד כשא"ל עד שלא י
 ישקע זה יבא זה וא"ת למה לא אמר הסתובב בפני ויסע עמוד האש טאשר
 אמר לעמוד העטן ויסע עמוד העטן לזא שמלאך האלים ועמוד האש
 כז' כולם דונגזים מנת קדיון שאלום הוא מנת קדיון ועמוד האש שהוא המן
 נב' למה עז"ה כ' באש י"י נשפט וזהו שרצה הר"ם טאונעבן והוא האופן
 בעמוד האש וא"ע ויכפן שאומר נסמך אכל הוא טאור קל אע"פ זה שא"ת
 אומר שמלאך האלים הוא מנת קדיון יתכן שלא בא קמורק וקטע מלשון
 האלים אע"פ זה יהיו כ' דבהם הא' מלאך וק"כ אלים ולפי שא"ת אומר זה
 לא יצדק אכל הוא טאור קל מלאך וזהו המלאך האלים וא"ע ופנה
 ש"ט העמודים מאחיהם לפי שהפ' שמלאך האלים דומן לעמוד האש
 ולפי הפסע הסתובב שהוא נסיעת אלים בא מאתחיהם ואח"כ נסעו
 עמוד העטן שהרי הוא נסע מאחרונה ובהכרח הוא שיעמוד לפני עמוד
 האש אחר שא"ת דנא"ן שאמר הסתובב ויעמוד מאתחיהם שנבא קמורק שלא
 היה דבר אחר הפסיה טן עמוד העטן לשבט ומאמר קולו אכל הסתובב
 וילך מאתחיהם שני מזה שטרנסו למה היה דבר מפסוק טיטו לשבט וזה
 לא יצדק שיעמוד האש היה לשבט בעצמים והיה מאמר לקום ועמוד
 העטן אכל לשבט לזא ומה ש"ט העמודים קל שהסתובב לא בא להודיע לזא

שמלאך

רו"ל שהיא מצוה לא רעה איכה קצרה לאלו המצרים בלבד ולא
לכל ארצות המצרים לזה מקום הנעב ואמר פמצרים כוונה לעור
הכאלה שהיא ארצות מצרים וכו' לפי זה הפ' שהיא מצוה לא רעה
איך יצדק מלת ט נ' שנותן מעט למעט אחר למעלה לזה נראה ש
שפ' כן המלה שלא ראובן לעבודתם איך נעשה ארבעם שלא תפסון למאור
ניקב מלואך האלהים הוא אשר הצול הכולך בענין וכו' לפי שכל
למאור שהם שני מקשרי מעט האלהים ועד ואח"כ
נפע עמוד הענין זה לא יצדק שלמה נפע וכלאך האלהים לבד ולאחר
שלא נפע עמוד כלל לזה א"ת והוא אשר הצול הכולך בענין דל
שהקשרי המלאך והקשרי העמוד הכל היה נפע אחד וזה היה אלה
אם לזה המלאך לא היה משה כח' למעלה כח' ניי' הכולך לפי
יונה לא לא היה מלאך אחר אבל זה אינו אלה לפי שלא מצוה שיוצ'
הכונה למעלה שכלאך אחר זולת מה שם היה הכולך לפי שהם לזה א"ת
הוא אשר הצול וכו' וכאשר נפע המלאך זה נפע עמוד הענין לפי
שמפע הכונה נ' כח' ניקב כ' פעמים נראה שהם כ' מקשרי -
מתעשר ואף האמת הוא שח' מלאך האלהים חוזר אשר הצול
אמר למעלה שהוא השם לא יצדק זה לפי' וכאשר נפע מלאך האלה
נפע עמוד הענין שאינו נפע ניקב כ' פעמים מעבר כח'
עצמו ולא משה לעמוד שחזמן שנפע זה נפע זה וכו' ואר אלו שכל
כל קליטה בעמוד האש לפי שכלאך לפי שכל' למאור שח' מלאך האלה
הוא דבר כפע עמוד זולת מעמוד ענין היה דומה ומלאך האלהים
לעמוד האש וא"כ יהיה פ' הרבה כן ניקב מלאך האלהים זה ועמוד
האש וילך מאחריהם ואח"כ נפע עמוד הענין כ' ויעמוד מאחריהם
ואח"כ אב עבאר המעלות שנעשו לו האש עמודים והמזכיר לעמוד
קענין א"ת ויקי הענין והמשך שפירושו הוא להשיך למצרים ולעמוד

האש

שחמת לפי ניקי מלמדת

החמרת שעשו זה הנזכר יעב
משק נכח לפי ששאלנו לפי הראשון

שקיה קודם שפאו אלא הר פונו פני ופא הועב מלמדת החמרת שהורה לטובת
שהיה שחמתו שאנו אנוש שקיה קודם כנאם אלהי פונו קדומו יודע
על קוזאן טעבר ענה שעמדו ברשות שקיה זמן יאנעט פואו שיזכה
כפי זמן קטנה נאכז מנע ניהי מלמדת יפוא הועב שאנו יודעם
כבר חיוס שעשה כן פעלתי ותרני נאכז אכז ניהי מלמדת חיוס
הזה מכל לטובה ששאלנו הונו פואו אחר שעל עליהם וליס
כטס אכז אין אנו יודעין איזה יום הוא היה יאנו הפעלה נאכז איך וכך
מלמדת מלמדת האורו שאין אנו יודעין איזה יום הוא לזכר מלמדת יום
שעשה זה טעבר משק משק כל של אכז מן קודם שאלו שאלו
הפ פעלתי מלמדת יתרני שושב משק לשפוט את העם היה
באורטור ואת הפעלה תנופה כונו נזהו שרצה באורטור מלמדת חיוס
שעשה זה הנזכר יעב משק לשפוט את העם נאמר עוד נאמר
במלמדת מלמדת יום הכבודים שני שחמלתא הפך פירושן שהם
מלמדת שמשק ניהי מלמדת לזכר בא בטוח עש מה האור
למעלה ניקח יתרני עליה נזכרים לא יחזור למלמדת יתן עליו
הפך פונו חוס לזכר נאין בעם לונע שיהיה מלמדת נומן יתן
ולא מלמדת חיוס שעשה פעלתי יתרני לא שפוט לזכר
שהטעם טא להודיע לנו שזה היה לאמר שעבר יתן אצל אונס
שכא קשור עם משק למעלה ניקח יתרני עליה נזכרים נאכז קוזאן
ילפעלתי יתרני היה קשור זה שאמר שושב משק לשפוט את העם
וכן לזה קטא חרס שהראויה כפי נאכז עליה נזכרים פא אכז לפי
ששאלנו לפי הראשון אעדיין לא נרנה הורה יפוא הועב שחמת
הורה לנו תדוש נזול נעבת נזול ליתנו שאעתי שלא נרנה הורה

עתהם שאלתם לפי דא אלא להיות טאן דור כלל לפי שהשם
 האריך ולא ינקם עד דור בטעם וכפינו על דור בטעם לא שאר
 אם זכר נאמרו מהדורות שעברו עד דור ה' הראונו לפי טון שאר
 זכרם ולא ישאר מהם דור אחר כלל לזאת אכל כדור ה' לא ישאר
 הקן בעון האב הראשון כל שאר כל שהשם יהיה מעשה לדור אדם
 יהיה כענין אכל אדם יהיה בזמן שלא יהיה טענה עון אבות כהם
 כמין שאחרת אכל לא שיהיה ענין הדור ה' בעון אבות הראשון וכן
 והוקיין בעשנה תורה ועל וכן אף שכלל לפי שאר שבעה עשר
 זכרה ויאר היעב סוף ועל שלשים שכל שהזכרה לשלש עשר
 יבא על כלם טחל על כעם ועל שלשים ועל כעם אכל לפי דור
 שעשאר מעטן תקלה הואך אף על שלשים שיהיו בעדאים באונם
 עון לזה אף כעם או נפ' אורל אלא נעמלמה הפאה נאדם טח
 כעם נקראים כעם אף לפי שאם יהיה האמת כפי דא כבאן נעל
 כעם לא יצדק פי' להרס אפירט סוקד עין קנא מעטן זכרה
 ולא נכח לזה כבאן שפי' הוא כעם או שהה לא אף הכרח ועל
 כעם נאף קפי' להרס על עולם אונם סוקד עול אדם כעם פיע
 מונח אחרים נחמיה שהטא כל לפירושן שפי' כבאל כעם הם כע
 כעם שהכך קנא דבר ראשון וכע כעם הוא השנ לזא נאונם נפון
 יאף קנא שאר אף הכרח מלה מלה שליש' לזא הדור ה' כעם
 נאף יבא היעב ששן האב היה ראשון ועון הכן הכ' נאונם הכרח
 לשונאי כשהיו הכעם אונאי השם לפי שפי' לשונאי נא' כן סוקד עין
 אונם על כעם נכ' כולן שהאבות היו אונאי השם כל שנעמלמה
 קאר' ננה יבא היעב לפי שפי' סוקד מעטן זכרה לא לפי הרס
 שפי' סוקד עין מעטן תקלה אויך אף אכונם שהיו האבות וששם
 נעמלמה קאר' ינקם והכעם אדם נעמלמה כאונם

צדוק יותר ועמה שאמר בבהות אכל לפי שדושה רש. מעומר הוא שלא
 נחמד וכבר נאמרו בו בעבור רש. נשית שאמ"ת במשנה תורה ט ימצא א"ש
 ג"ע נפש מאחיו והתעורר בו דעה למען שיהיה עדים א"י לזה ויש לזה
 שמתאחר שאמר בשימוש ולא בלשון ונלבידה א"י נאמ"ת בו נה"ו ו
 ימצא שראו עדים ואם תאמר הו"ל שיזנוש ולא בלשנה והטרה
 מלא היה לו לומר לא נהיה בידו לזה יש למען שמתאחר שאמר ב
 שימוש א"ת נ"ב בלשנה ומערה וק"ד זאת מלשון ועצא שלא היה
 לא למען אלא נהיה בידו ועצא נעצא הטא עדים שראוהו בזה
 בדיקעא נשיך לזוזר עליו"

פרשת ניקחון ל' תרומה בשמים לשמן המשחה ול
 ולקמורה הקמחים שאומרים
 מלח שהתנד לא אומר בקמורה הקמחים מה דבר יטאו לערך ז'
 הקמורה לזה אמרו קצת קמחים המפרשים שזה מקרא ק"ר
 נ"ב בשמים לשמן המשחה וקמחים לקמורה הקמחים נאמרו פירשו
 שאינן קמח כלום אכל שורשו טאלו שהפך ורצה למען שמה שאמר
 למעלה הלתיחה וההטאה תא טאלו הוא נבאן ורצה לזה ולקמורה
 יבאו הקמחים א"ח עוד הר"ם והזכירם טדיעה לזה הקמחים
 המוטם לקמורה א"ת זה לפי שטאלמא לפי פ"ט ה"ט וכל שרש
 יש אומרים שפרושם קמחים לקמורה הקמחים יבאו העי"ב מה שאמר
 הקמחים טהא הדיעה שאינה פירושה הקמחים הידועים לא פירוש
 הקמורה היא ורצה למען מהו קמורה הוא קמורה הקמחים להוציא קמורה
 אחר שאינן מלמדים אכל לפי זה שפרשו ולקמורה יבאו הקמחים
 על הקמחים הידועים א"ו טלקום אחר נזה אינו אמר שאינו וכל
 כלל כנראה מהקמחים הם לזה א"ת הקמחים המוטם הידועים שאמר
 לידו שהיה גם לא שרש אומ"ת ורצה לעי"ב א"ת שזה הפסוק טעמ"ע

ויהיו קבועים נענשים בששן אטריס לזמן אדם הנולד בין כדוק לאיש
בששן אטריס מלך אגן פאנע אדם בואו צדיק נטור איך נענש בששן אטריס
לאזא סאו אפ"י יחוקא דל אגל ערעה שהכנה היה מודיע לנו
שנ"י שאינו מודע מלך הרוי דב אינו נאמן לז"ל שהודיע לנו יחוקא בשבואה
או מלכה רבותי וכו' שנלכה שבע שנות אינו נאמן לז"ל כדנרנ לאס
לפ"י ד' אטריס שאכיוך הפק ידה שאינו נאמן זכרה יותר טוב הוא
לפ"י חז"ל יורה בעלמאמר אומע לז"ל עקלה וכו'.

פרשת ואלה הקשרים ונמצא בדו שאזו עדים שצדו כוונת
חז"ל שכלל ונמצא שאזו עדים
ואז"ל קשיא שהפסוק אינו מדנייק שאיך באו עדים אחר הלבחה בדורלה
אמר קודם הלבחה לזה הקשה אלו הוה דין שני קנסיות לז"ל פשיטא
והשני מציאה אינה חזיה שהיא נגב כדעה לומר ונשקר יאכל קבוצ
למלך מה ששנינו במשנה וציה וקעטן שלמד נאמר כזה שפשיטא
שאינו חייב עד שיבא למשות ואנח פקוק מה בא למודנו דין
המשנה אינו צריך לזה אלא שא"ל שחבר במשותף של נגב אינו חייב
אע"פ שאם אוחי שקל במשותף לזוכר שנגב ואנדר וכן מצדו ועדיין הוא
בשותף של נגב וכו' וכן פלו שאומרו בגמרא אמרו בטכירה ולא ידענו
וכו' דל שבשליח לעטן קננה צריך המשנה להודיענו אם נגב חנה
בהגבהה או במשותף או באיזה אופן ודעה אכל במכירה פבו ידענו
הדין נלזה אומי לא ידענו מה בא למודנו אם צריך קען וכו' ואמר
ועל כל נעטן הכרעב וכו' דעה לומר אע"פ שאם אומר עם דש"י הפע'
לשניהם שזה שונעטו קודם המכירה וירפן וכו' אלא שהפסוק
הוא במדרו יהי פון נמצא ביד חלוקה ואם כן ענה לא צריך הפסוק
לפט הקשיא שאומרו למעלה שאיך ימצא בדו אחר המכירה
וכו' וא"י ודש"י לא עתדש וכו' דעה לומר שלפ"י לא ידענו אם

ע קס ופחים הם קמלם נאמל עלד נהראיה על דנה הם שפמלם
 וקמלם הכל אחד שקבע אמר בשמים ראש אה בשמים ראש מור
 קדור והמור פורנאשם שפמלם קמלם הוא נעם כל זה קראם
 הטרע בשמים נעלד ראיה אחרת לזה שקבע אחו עד וטרע
 קנה וקעלן עם כל עני לבונה וטרע מור נאה לנה עם נאשי נאשי
 וכל כולם אחו פן קמלם שאמר מע נאה לנה תבין ננה שאמר עד
 וכרנס שהוא חן בשמים מור נאח הפתי נע יולע בשליו ועלמה
 שקמלם ופמלם הכל א ניש לקשור לנה לזה קבאו כל זה קלסון
 שריאמר ננה שקבאו שקבע אמר מע נאה לנה עם כל נשי נאשי
 נעלע אחו הפתי נע יולע בשליו שר לזה שהמור הוא גם למלם
 ולבשמים נקראים פמלם בשמים אהל בשמים שקראם הטרע קמלם
 מען לזה קבאו עד וטרע עם כל עני לבונה שרד וטרנס הם
 לבשמים נאמל עליהם עם כל עני לבנה שהוא גם לקמלם אכ נע
 נע שיקרא הטרע נע פן לבשמים קמלם ועלד ראיה אחרת לבשמים
 והשמים הכל דבר אחד שקבע אמר נאח קבנשם נאח שחן למאור
 ולשחן הנשמה ולקענרת קמלם אכ נראה נזה שקמלם קמלם
 נע לקענרת קמלם" נחם יקחו את הזהב וכל קנה פל
 הקנאות על פאן היו במשה כוונתה קלם כל זה חלשון להודיע לנו
 שמה שאמר בבאן נחם יקחו את הזהב אינו מחדש בבאן יגד
 מכל שאר התקנות שם פן ככל שאר התקנות הם היו מעצמם
 לוקחי את הזהב מאוי עעל שחם זה אמר מה הוא הקנה שיכרש ה
 הטרע בבאן ונרע למאור קמלם לנה אמר הפ קנה כל הקנאות על
 וכל קל שקנה שלא פירש פן כל שאר קמלם קנה בעני שלא קמלם
 הקבע כל קמלם לא כל הקנאות היו למשה ועשיר תעלה וענה בעני
 שהקבר התמלם שימק שיוור את כל חפציה שיעשה פרוק מאחר

ומה שאזו הברית שאזו תנוז לשמך לשמך ולקטורת הקטן
אזו כי יכנסו בקטורת אכל עז וכנסו ענה דלזל אלו זה לפי שיש
לקטורת לפי דגש. זה שאזו וכו' לקטורת אספן למה קראו הקטוב
קטורת קטנים ולא אחר קטורת בשמים לזל כי יכנסו קטורת דל קטנה
שקראו הקטוב בקטורת הקטנים לפי שזולת בשמים בקטורת אחר
מזנים ואחר עוד לא הנצרך להזכיר בשמים וקטנים בענין שהזכיר
קטורת הקטנים אלו זה לפי שיש לזולת אלו זה שיכנסו בקטורת הקטנה
וקטנים לזל הזכיר הקטוב שיכנסו בשמים וקטנים לקטורת לזל אחר
ולא הנצרך להזכירם בענין שהזכיר נכד' ונכה לזולת שמתאחר שמתאחר
הקטורת הקטנים ממש לא נשתמש אכה נב' שיכנסו קטנים לקטורת שאם
לא כן איך קראו הקטוב לקטורת קטנות הקטנים אם לא שיכנסו כן בא
לא הזכיר שמתן לשמן המשחה שמתאחר שקטוב קראו שמתן המשחה
פשיע שיכנסו כן שמתן. ואמר עוד והנצרכו לזל אלו הקטובות ולזל
לו קטובות בענין שיש קטובות כן בשמים לקטנים שבקטנים הם
מצטרפים שהם לא כלל והקטנים הם הרגופות שאינם לאכול ובענין
זה אנו נבדקים בדוחק לזולת אלו הקטובות שאיננו אכל לפי דעת
כז' שבקטנים וקטנים קבל דבר אחד נכד' רגש אונקלוק שבקטנה
אחר כז' בשמים בשמים בשמים וכו' שמתאחר וכו' זה כי כשמתאחר
הקטוב בשמים שבעלל בשמים יכנסו קטנים ואם תאמר מאחר שהקטוב
היה דבר אחד למה ישנה הקטוב קלעון נאמר בשמים וקטנים לזל
אחר כי הנבחרים נקראים בשמים כמות שמתאחר הקטוב בשמים כז' א
כלל בשם גם כן הוא שמתאחר שמתאחר בשמים וקטנים ולזולת
דו כז' לזולת שמתאחר הקטוב בשמים גם כן אחר קטנים כז' א
קטנים גם כן יכנסו קטנים כז' א גם כן שפרט כן

הקטובות

נמצא למעלה שהיא מלאכה המשכן בגלל הכוונות הוא אומר למטה
 ועצמות העצם ופחותם איתו שועשה משה ביום לא שיצאנה העצמות
 והה הוא כאלו עשאו משה ששלחון של אדם טבורת ונס ואחי קרוב
 בבאין יהיה פרושונם כן שיצא משה לעשות לא שיצאנה משה ואת
 קלקוחה פשוט שיצאנה לאחר שיצאנה לקחת משמן וכשכל שפונות
 ק"ס איתו כך לא שהוא בעצמו יצאנה ואת קלקוחה בעבור זה לקח קרוב
 ואתה יצאנה שיצאנה למען איתו בעצמו זהו שיצאנה באורחם בעצמו שאח
 נכח ואם כן ידעו שכל הקושיות שנקטו הטרעב זה הענין פראו בעבור שכל
 קשור עם מה שאמר למעלה שהיא מלאכה המשכן ועל זה יתבאר שכל קושיות
 שנקטו הטרעב השני פשוט שאמרנו והוא מלאכה יאמר עוד באין להם דרך
 העצמות נכח א"ת זה לפי שה"ס א"ת שפרט ועצמות איתו שיעשה משה
 טורים לא שיצאנה לעצמות א"ת זה אומר נהי שלא היה ראוי שלא יקח הטרעב
 נכח בעבור שפרושון אנה לאחר שיצאנה בלעם בל זה לפי דעת ק"ס שעצמות
 פרושון שיצאנה לעצמות מה היה הקטנה שערב הטרעב ליקח לענין מותר
 שהוא ואתה יצאנה לא היה ראוי שיאחר אלה ועצמות מאחר שפרושון
 אנה שאם כן ועצמות פרושון שיצאנה הוא בעצמו לעצמות ל"א באין להם
 נכח נכח ק"ל הקטנה שלא לקח הטרעב מלפני ועצמות הוא בעבור ש"ס כן
 נאמר ועצמות נ"ל שיצאנה עבדיו לעצמות השחון לזה אומר אחרם עבדיו לא
 היה להם דרך לעצמות לא היה להם דרך לקח ענין מן השמחה קונם
 לבן נכח ע"ז זה לא לקח הטרעב ואתה יצאנה שיקח נכח ועל שאמר לה"ס
 שנהי נמי לא היה ראוי שיקח הטרעב ועצמות נכח עם כל זה לענין אחר
 יותר טוב היה לו לכת' וזה הוא שואמר ונ"ס קח לך שמן נכח פרושון זהו
 כדאיתא שיקחון כמנו סבת הר"ס שהוא פרושון שיעצות פרושון שיצאנה
 לעצמות נ"ל א"ת קט' ויהיה פרושון שיצאנה שיקח פשוט שהופשע הטרעב
 עבדיו ל"א נכח ל"א א"ת ועצמות נכח לפרט שיצאנה הוא לעצמות וא"ת

שקוטרם הוטר גם כן אדם בעצמו יקין מאחטם לקח הזקב חיו
המטאים אוננו ולא שיהן להם תשה הזקב בלשה לובלען ט מאחטם
הם אכל כן הדנדך כל מלאכת זקו מה שרצה הרם באונטרו ופאשר
נאמר בבגדים זה העין בכל מלאכת המשכן וכל מלאי עשה זה אונטרו
אזה מצטנו שאמר הכרע ויקחו מלפני משה שני מזה שקעם היו
מטאים הזקב למשה ומשה היה אחר שקרו מצטנו שאמר הכרע ויקחו
מלפני משה ומשה היה נורן למטעים נא"כ הפך פוננת הרם לזה אה
ט טום הארון וכל רוצה למד שם הכרע אוננו לנו שחטלים היו
לוקחין הזקב מלפני משה זה היה טום הארון כלבו מלאי עעלעם
כל זה עאה הפך פוננת הרם שהוא א"ה שלא היו אלו החטעים עמ"י
לפני משה אעפ דינאים שטום הארון היו תנשעים אוננו מלפני
שהיו לוקחים הזקב מלפני משה ולא מלאי קעם לזה א"ה ונ"כ שלא
במשכן לקחו וכל נבארי קולעים הטאו להם נכ"י והראיה לזה
שקם היו אונטרו למשה מצטנו קעם לקטא ונ"כ הם מטאים רמ"ה
למשה ומשה היה נורן הזקב למטעים למה היו מונשעם הקרעא
למשה לזה אה מלאחנ שהנא כן יונע אכל עאה שהנא לא היה יונע ו
כלל אם שקעם מטאים א"ה החטעים הזקב נכ"י פרשת ואהרן

הנאה אה הכרע בבאן נאנה תלה בעבור שאה מטעם
וכ"כ פוננת הרם הוא בזה הלשון למה קנטיא א ש"ט כפסוק והיא
זאת שלמה קוצר הסעב למד בבאן נאנה רעה יונע מלאכה
המקוננת שדנדך כל שאכ המקוננת אינה אלא למד עאה היא
הקנה שאה בבאן נאנה רעה נעוד שאלה אחרת יש כפסוק למה
הרמיל כו טאו ש"ט קעוד למעלה עם מלאכת המשכן שכל מקום
שהרמיל עען אחר בורה טאו הוא לבטון ע"י מלה נבארי הקנטיא
האחרונה כשעעין כה יהיה מלפני רכ"ה הקנטיא הנאונה בעבור שכל

עלם יעשה מלכה בנדים אינו דוחק שיאלמד הפט' ועציה בעבור
שקרא היה מפניע אורח בטור המלאכה וכל צדקה אבל אם יאמר
קח לך דוחק בעול הוא שנבט בו שצדקה לקחת ולאחר עלה מעלה
אינו ע' לא שהוא היה קלוקח א"כ אינו ע' אורח פלג הקנאים שאמרו
אנשי נהנאים הטאוקו דנה לנה נהוונ לפי דנשי שאע אונגר שוק
השמן אין להם כרך לעשותה בעלבר מען היה להם שרון לעבורה ע"כ
לנה אונג נהנאים הטאוקו א"כ עוד הר"ם ניקחו מלך נכר לפי שכל
אם נא"כ שעבדיו היו עליון השמן יבא היעב מה שהכרך הפט' לומר
שיבאו אורח למעשה בעבור שצדק לעשות השמן לפטו כצדק כרך לה
העציה אלא שיהא קשמן השמור אצלם אם הוא זך א"כ עוד ועם
מארה בע ישראל שיקחו נכר א"כ זה לפי שהרעב א"כ יערוך אורח אהרן
נבנו נא"כ לבין מה עלם לעוררנום מארה בע ישראל ולא נא"כ שמשמור
עולם לעוררנום מארה בע ישראל ולא נא"כ שמשמור עלם לעוררנום
יחזור לנה שאמר יעבור אורח אהרן ובעו זה אינו א"כ שרעל היה לנה
ולומר לא מהכרעם טהרן ופול אין להם לעבור כלל ונה לא ולא
אורח לטמר עומור כלמה הסבור שזנה חוק עלם לעוררנום מארה
בע ישראל ללקיחה הזמן וזה נ"כ אינו איכ"כ לפי קברת הר"ם שהוא קוצר
שעבדיו לא היו עושין השמן לא שהיו ולפא"י אורח לן השמורה ואם
זה הסדרש הוא אורח בפעם הרעב ע"כ שהפט' לומר חוק עלם
שע"כ על עלם וע"כ היה להם חוק מליות בע ישראל לנה שמן וכן
השמורה נ"כ אינו אורח שלאחר שצדק רנן המלצר היה להם לעשות
השמן בהם ולא לטא לן השמורה לנה א"כ הסדרש שמה שא"כ כבאן מארה
בע ישראל לא יחזור לנה שזנה חוקת עלם לא שמה שאמר חוקת חזור
למה שאמר יערוך ונה שאמר בע ישראל חוזר ללקיחה המעין ולא ע"כ
שלה נ"כ אינו איכ"כ שא"כ יבא שיקחו השמן מלכה בע ישראל

טן בזמן משה רבינו שליו השלם טן בזמן העמד שהוא בזמן כבוד ובזמן אהבה
 עבדו משה ושלחה את כל כסף אונו מעבר לא עם משה לזכר לעובד עם זה
 הזמן שהוא כרעי למשה והוא בזמן עבודת אהבה מעמד זהו שדעה הר"ם
 באולתו ואמר לו לקח רננה לזכר עמך משה כההו ולשה ולקחה ואמר
 שלא שנה שומע ענה חזה ויעמוד משה הוטרף לעמד אור ה' כסף הפנה
 קינצו אור זה שט שאם נאמר שמש ולקחה הוא כרעי בזמן למה לארבע
 כסף שבע שיעמד ויעמוד השקל לשומורו שלו ולקחה אור כסף הפנה
 אור נראה שלא היה אף כסף כלל לשומע ענה ומש אור כסף הפנה
 הוא כסף אחר לא יחזור על המתנה השקל לזה אור הפ שמה שאמר
 ולקחה אור כסף הפנה הוא קינצו וקסנה שיקר לו עמד
 שיחזור לכסף קינצו ולמד דבר אלה והראה אור כסף כ
 הוצרך ענה וכן רננה לענר הקנה שלא אמר השם למשה שיעמד ענה
 לפי שאם יקה אור שיעמד קלל למשה לזכר טאה להם לעמדה אור
 כוונתו לא שהם עמם ומנו אור ויבאו אלו המתנה השקל וכסף
 לשנות כן יורה מכל הכוונות האחרות שעה שומע מ"ע למה לא קטר
 הקנה בעל חזה שם ה' יזו המתנה השקל הייה נ"ב ע"כ
 מאחר שהם מעמדם הניא אור יושק טאהו ומשה לא היה הולך טאהם
 לשינון לו הנוצר א"כ שמש קט השם היו מלאים ענה כקר כקר
 היא נבל שינון גם כן המתנה השקל כעמוד שקי א"כ ע"כ
 כע שאנחנו ואמר עוד ואין לענה מכל העבר וכן ספ' המאני לעמד
 אור זה לט שק כרעי אור מכל העבר על הסקודהם ולשון העברה
 אונו מאמר לא על קדשן אמנם לזה קפ' שלקחה מן כוונת מוטן כלל
 באיכה סמה אור קעב טכונן קדשו לעבור לט שהוא ע"כ
 ע"כ ש"ו לא היה מוטן כלל " טכונן אור
 לפי שכלל שמה לכאורה שקי כע"כ היו עמם ולא שליו

שקלאמה הא הוא שקוא בעשמו השט הוא שיכנה עליו קוצין לפי
בעין ואמה מצבי אצל כח היה דרך כח הקולטוסה
מחברת השא שנה הק"ה לעשה כאשר השא ראש כח ישנה
כח יתנו כופר נשם אלה זה הכח לפי על
מורה עמה אט' הוא זה שמה שאמר כח השא ומה שאמר להלן יתנו ומה
כופר נשמו הם שט סונאור שטר כנה שיננה אור ישנה כמה שאמר כ
כח השא ואחר המשן כנה שיננו כופר נשם לפי שבת המשן היו וכל
לכא לפי כח נכח העין היע וכח זה כנה שיננו כופר נשמו ולפי
זה הפרטים יבא היע כופר נשמו שאמר מלכות השקל הוא בעבור
שבת המשן יבא האדם לפי מנה וכוונת הדם אינה קנשא זאת לפי
שמה כדרך למנוחה בעולם ואחר שיננו מלכות השקל ואף מלה
השקלם נידאה כמה היה כהם וכח זה הכח שמה שאמר הנה
כח השא אינה סונאה שונה שיננה עשיון ולא פשוט כח אחר
כנה למורה יתנו מלכות השקל ולפי זה כח המשן השקלם היו וכל
ועין האנשים נהו רעה שדנה קדם באומרו כעין יתנו מלכות השקל
ולפי לאחר המשן אחר עדי קט ואמר לו נלקחה את כסף הכמהם
המזכר וכו' אחר זה לפי שכלל לפי דגש שמה לפי אור
כח השא הוא סונאה שונה שיננה עשיון יבא היע לפי מה
שאמר נלקחה את כסף הכמהם (היה נ"ב חוזר עזאת השעה ויבא
היע לפי זה מה שאמר ונתן על עבודת אהל מועד לפי שזאת
הכסף שנתנה כנה לכו אחר ולא לעבודת אהל מועד אלא לפי הדם
שזאת הסונאה היא כלה אום כן לפי זה מש' נלקחה את כסף הכמהם
היה נ"ב כוללת כן לומן הזה כן לומן אחר ואם כן אזה נעת אורע על
עבודת אהל מועד שלא היה כהן עבודת אהל מועד לא בזאת הפרעו
וכח המשן לזכר ואמר לו נלקחה כנה לנדב אלה שמה כח השא הנדב

טן
עבד
הזמן
כח
שמה
קנה
כח
אור
הוא
ולפי
שיננו
הכח
לפי
כוונת
לפי
הכח
מאחר
לפי
הוא
כח
שמה
לפי

על ויכח הענין הוא אחרי זאת הפרשה למה שהקדושה טון שאין אם
 באהל השטנה לזה אמר בעבור שלא היה משה יפול לבא להיונה משה
 אל היעקוב אשר אם הקדים דל הקבה שערבא משה לבוא לפני מלפני
 שהם אמר ודברתי איתך אם מעל הכבוד מלפני שני הכבודים וטון
 שידע משה שהם יושב טון הכבודים שערבא משה לבוא באהל ללול
 משה הרם ואף העל שערבא משה לבוא לפני מלפני שהם יתי יושב
 הכבודים שהיה השטנה בהם אכל האהל למה שערבא לבא הקודם קטן
 למה ויקרא אל משה וידבר אליו מאהל מועד שערבא שהיה משה
 חק לאהל לזה אמר להיונה עמי דל אלה שבו שטנה לאהיה לא מלפני שני
 הכבודים ענין היה יכול לבוא באהל כלל אפי' לפניה מ' אר שלא היה יודע
 כי היונה באהל טלא כפרו הענין וכו' אזה לפי שאף שערבא שמשך לא
 היה יודע שהשטנה היה באהל שהיה אמר הכבוד ויכח הענין לזה טלא כ
 כפר וכו' דל זה הפסוק של ויכח הענין אינו כפר דבר לא אחרי זאת הפרשה
 וטובם השטנה למלאים כפר הענין דל אם האמר הוא שהרם אכל לאו קטן
 פונדעים ענין הקנחה שזה הפסוק קודם זאת הקדושה לזה הנזכר למטה
 זהו מקורם והוא ענין השטן לזה ומכאן אלה שפי' הנאשון עשה
 הרם נץ הוא על זאת הקנחה שזוהו ולפניה של זה הפ' הנאשון לא היה
 עין לאונענו לפי שמהקדושה הקבה שהרם אינו שהנזכרה זאת הקדושה
 בעבור שהם יושב הכבודים ונעבא להיונה טלא נמה קדושה ושפוק
 הפסוק ויכח הענין נאמר קדושה בא משה באהל לפני לפנים אזה
 לפני שלפי' הנאשון שקבת הקדושה היה בעבור שערבא משה לפני ש
 שהשטנה שרה טון הכבודים קדושה היה לבא באהל משה הרם להיונה
 טלא וכו' טון שאמרתי יאף משה שרעל הקדושה הוא למה שמשך היה
 ידע אולם הוא ידע לבוא באהל אפי' לפניה אפי' הקדושה רעעל לפני
 באהל טלא ולא יותר אכל לזה הפסוק האמנון שהקבה שיהיה קהא

שקלים יבא היטב מלה שער שעבר אינו נאמר אם עלה הכסף אצל שטר
 קדם שהם לא היו נעמם לא עלה ידו שקלים למען ארבע עשר לזה ארבע עשר
 ט פרושן קראנו לעבורי ארבע עשר ומשנה שלא נעשה בבאן רבתי ידון
 לפי ששטר לפרוש שראוי לבחורה משנה שטר ט רשא הוא שרואה בבאן
 פדעיות וכן היטב שיהיה מקום לדוד לעשרה לא למעבורם עלה שיהיה שקלים
 מאחר שזאת הקונאה נאה בבאן פדעו ארבע שיהיה נב טמאט עם ארבע
 העשר אצל לפי הדם שזאת הקאה פלטה איך מעשה דוד למענותם
 טלא שקלים לזה ארבע נעסעט שאל עשרה נכר דרנה למטר שארבע שיהיה
 פו זה עם כזה אינו נראה מעשה הכתוב וכפי הכתוב דוד מעשה
 נאמר עוד ניהי הנגף בעם והקדמה דל נקיינו שפרנטי שאנן אומר שזאת
 הקונאה היא פלטה שאם היא פדעיות למען עשר אונות הנה נב נעול ג
 מאחר שקלל לבדו מקום לעשרה נאחר שאין הקונאה פלטה לא פדעיות
 אצל שפרנטי שזאת הקאה היא פלטה יבוא היטב שקרא תעא נעול
 טלא סבה שלמה השם על שם לו נקרא ירעה נידני נעול בעבור שקדמה
 בעצמו שחמא הוא נעול נקיינו כפרשו נכר

פרק ניקראן ארבע הכתוב בבאן ניקראן ארבע מעשה בעבור אזה

לפי שנוונה היה שפסוק נוכח העשן הוא מקורם
 שהוא לאמר זאת הפרשה על ניקראן וארבע יונק אינפאי לפי שהדם קנור
 עוש מוקדם ונלמדה ברורה זם אינו נוחק כאל לפי שחמאול עלמר
 עם הדברים שעשו בעקדא ארבע נב נוכח העשן יולק שאין
 מלוקחו לא טום שם למעלותים והקאה לקדום ארבע מעה כורך קדוח
 למען שחמאול אם נאמר שפסוק ויכח העשן היה קודם זאת הפרשה
 וכן היטב פסוק ניקראן ארבעה דל מפת שמשנה ראה נעני העשן על
 מניחא לבא בחיל ולפי הנכרך דעו לקראו לא אם טאוי שזה הפסוק

למעבור

קטנ' שהוא מבונב נוקדא י"ו אלמשה נודב אלני

פכשת אחרי מלוח ב יעוד פאשר מעט פגו הזקיר אור אהרן מן

היין ומן השב שלם יבולע וכו' ואחז שד

למה שיזקיר אורו שלם יעור ה"ע זק קכ לפי ש"ל מפמע קכ"ל למה

היה צריך לעור שזה הדיבור היה אחרי מלוח שע בנ אהרן שנה פשוט

מאחר שנאת הפרשה היא בעצמ מאחר שמת ב בנ אהרן לעד

ועד ה"ס נא"ו שהקטן שאמר שאחרי מעור היה להודיע לנו שהיה

אחרי המעור מעד הזקיר חת אהרן ולא לאחר זמן והו שאחז ט מיד

וכו' הוצרך להאריך בלשונו ב מעד פאשר מעט פגו הזקיר את אהרן מן

היין שלם ומלוח נא"ו למשה וכו' שלבאורה נא"ו שלם היה צריך

למטא לא מעד פאשר ועוד פגו א"ל למשה זאת המטה אכל הק"ל

למדינות לשונות הופה זאת שפונת ה"ס היא למטא זאת הרענון טן

למדינות שפונת יש מוקדם ומאחר בטה טן לפי שפונת אין מוקדם

וכו' אל מדינות א"ל ולא יאמר אחרי מעור אין דוחק על שזאת הפרש

לא נמלך עם מעור פגו אהרן א"ל פגו ראה אחרת יהיו קונה

פגו שזאת הפרשה היא קטנה עם דבור השם י"ו נשכר אל השם

זהו טחון ש יעור מעד אהרן נקראויה היא זאת לפי שמהן נא"ו

ש"ו מוקדמ לפי שאזקרת היין הוא בעצמו שלם וחור פגו א"ל

מקדמ וזה אזקרת נ"כ בזה האופן זקונה שדכה באומרו שלם יעור

נא"ו למשה עוקיר אורו שלם יעור זהו לפי דעת מי שפונת אין מוקדם

ומאחר בטה אכל לעת ה"ס שפונת יש מוקדם ומאחר בטה

אכל הנהו פקדי בנכח הקנה שפככ"ל לעור שזאת הפרשה

באה המענה ש יעור בנ אהרן היה וזה שא"ו הפי אחרו ועורש

ש"ס לא יפגש הפככ שזה היה אחר ועורשן מעד בטה יהיה פא"ו

פגו וזה לפי שפונת ה"ס הוא אכל הנהו פקדי חנ"מ הוקדמו

היה
ש
ש
אחל
אה
אלו
ה
נולד
שין
שה
דנה
לל
נד
נשאל
יהל
כט
ל
ל
כד
קא
י

אחר כפי ששמו וא"כ ימאמר שחס כ' כנחם ומחולטום אינו דוחק שואח
 קטעב אהרן אחיך בפסוק קראונו אהרן ולא יאמר אחיך אע"פ שלמה
 אהרן אחיך אכל לפי ד"ל שכן מ"ש אחריו עלת שבע אהרן נטון
 מ"ש דבר אל אהרן אחיך שהכל היה דבור ומקשו אל משה א"כ לפי זה
 הכל ענין א' ונ"ש א' ואם זה אמת דוחק גדול הוא ששאלו שפ"ש א' א'
 יקראנו קש' אהרן ענה אחר כך ויאמר אהרן אחיך ל"א וע"ש אחיך
 שהזקיקנו כי אחיך הוא ד"ל זהך אהרן שרשקונו ולאחר שקרא אחיך
 דענו למען א"ס לא יקרא אחיך אינו זהך שהזקיקנו שלא יעלה
 בעינינו לעשות ולבא במקום כך ושכזה אכל בעבור שקרא אחיך יחזק
 מה חזק הקב"ה שיבא משה במקום יורש משה מאחר שאינו אחיך
 במסל זה צ"כ אהרן שהזקיקנו ז"ש כי הזקיקנו כי אחיך הוא וכ"כ
 נ"כ אהרן אל אהרן מע"ש א"ז"ל שאין זה מקומו של מקרא א"ז לפי של
 שלבנותו נראה על זה הקב"ה שיקרא לאהרן לבא מאהל וע"ש היה ענה
 שאמר הקטעב שקרא צ"כ דמאמת לבן נ"ל לענודך דבר אחר ט"ש
 וס"ע את בני הכר וכ"כ אי אומר לפי שאיך עלה על הדעב אהרן
 היה שרוב שהיכל לזה א"זל שזה הפסוק הוא מקורב וא"כ בהכרח
 ש"ש נ"כ אהרן הוא להוצאת ק"ף וקמתה לפי שטון בראשונה ק"ה ל
 ללבוש בני י"ח עלה על הדעב שיפשימו בני ז"כ וילבשו בני
 לבן שיפשימו בפניו נ"ל זה יבוא הסבוק נ"כ אהרן נ"ל לבני אחר
 א"ה נ"כ אהרן הוא אומר דורשני ל"ה ק"ה הוא כדעב ר"כ
 ש"כ להוצאת ק"ף וקמתה לפי שאם כפ"ש הוא ש"כ ללבוש
 ש"כ להפשימו את בניו נ"כ א"ל לפי שלא ימנע מתלוקה או הקב"ה
 שא"ה נ"כ אהרן אל אהרן מע"ש ד"ש אהרן א"ה אהרן ושלך לק"ש
 ק"כ"ס לפ"כ כ"כ אל אהרן מע"ש להפשימו אהרן ש"ל להפשימו
 ק"כ"ס כ"כ מע"ש כ"כ"ל ש"כ מקומום לראשונה הוא נ"כ ש"כ

שיטתו מ'ע' לעשרת מ'ע' שפוט' אין מעק' ד'ע' על אונת' בתורה לעת' —
היה צדיק לעשרת אחרי חנות טובה להקדים זאת הפרשה אפי' קודם —
שארע' שלא יאמר כלל מעט לא נאמרע' עש' לעת' שאם לא יאמר אחרי —
מלות טובה להקדים זאת הפרשה אפי' קודם מעט' בע' אוקרן' ולזה —
אמר הרשב"א אחרי מעט' לומר שאם איהו דנכח' להקדים זאת הפרשה —
לא תוכל' להקדמה כלל מעט' איהו ואלא אחרי מעט' בע' איהו ואח' ועד —
והקדו' שהיו ע' המצות האלה נ'ע' וע' דעת' וכו' נראה ל' איך חזר —
לומר קד'ם וע' דעת' ויאמר אח' והקדו' וכו' שהיו אפי' והקדו' —
הוא שלא י'לל' לא ש'ע' דעת' אפי' מקדו' של מעשה לזה דל' שפוט' —
כן של מעשה קטן לומר כן לעשרת כן לעשרת ע' אומר אין מעק' —
וכו' ובאן' אפי' והקדו' אפי' דל' נלע' מע' אומר אין מעק' —
באפי' דוחק' ע'ם בפסוק' והוא זה בא באזהרת' היין טום' ע' מעשה —
בע' אוקרן' נז'חו דוחק' ע' ש'ח' נבואת' הוא מאמר' שבו טום' אונת' היה —
הקדו' אפרים קפ'ת' וע' מע' שהוא טום' המורה וזה חינו' דוחק' על —
דעת' מע' שפוט' אין מעק'ם והמורה חינו' כפ'ר אפי' על דעת' שאונ —
פוט' אפי' הרבה כפ'ר כ'ח' אפי' פוט' זה קדו'ת' נלע' ש'טום' —
ע' מע' היה זאת האזהרה כמו שהביא הרשב"א וזה שאונת' והקדו' —
ואח' וע' דעת' וכו' אונת' ע'ד' נלע' אפי' בפ'ן' אונת' וכו' זה —
המשון' בא להודו' ל' ג'ת' שאחרי' מעשה' שהפ'ר' איס'ב' להר' —
ל'ע' אונת' הפרשה ט'וק' נלע' ע' מעט' בע' איהו לא בא —
אחרת' לא מע' אחר' ע'ד' לומר כ'ח' אחרי' מעט' כ'ע' אפרו'ת' קע'ע' —
וכו' וכו' ל'ע' ע'וק'יה' זה אחר' דעת' מע' להודו' ע'ו' כ'ח' —
נ'ע' היה לאי' ד'ע' קע'ע' ל'ע' נכ'ר' נלע' נע'ע' אפי' ע'ת' קוד' —
ט' אח' קוד' נכ'ר' אפי' ל'ע' ש'ע'ל'ע' ל'ע' קד'ם' על' ע'כ' הפ'ע' ש'ח' —
אחרי' מעט' הוא קוד'ע' כ'ח' מע' היה אפי' כן ל'ע' זה הוא ע'ש'ן' אח' —

אח
קט
אונת'
מע'
קט'
יק'
ע'ת'
ד'ע'
כ'ע'
מע'
כ'ע'
נכ'ר'
ש'ח'
אפי'
וס'
היה
ע'ת'
ל'ע'
ל'ע'
אפי'
ש'ח'
ש'ח'
ע'ת'
קט'
קט'

עלם על חסדתי שאהרון חיה ערום בחיוב עליו כל פסוקים את כליו
לחיות בחיוב לשון אהרן בשאל שהם וקראוהו הוא נמנה לפי שהיה צדיק
אחרון להעולם גם נהיג את דוחקים הא שהיה ערום נהפך שיהיה גם
למקורו אצל על כבודו הוא כפי כבודו עיניו להוציא הקף והחמה
ואמר לעד נמנה הכתוב כי הזכיר המלה נכר ונכר ללמד שעליו הוא
שארץ הכתוב וכל אהרון להוציא הקוף לפי שהכתוב אהרן ונתן את ה
הקמורה על הכתוב לפי כי ופיה ענין הקמורה שפי דגשו הוא שזה
הקמורה הוא לפי שאהרון קלל לעשות זאת ההזאת לפי לפי והשטח
היה עם שנה הנה ענין הקמורה וישלח ענין בעבור שפיה ענין הקמורה
על הכתוב שמשע זה אהרון לא יראה השטח בעשותו ההזאת אם כן היה
שם הקמורה בעשותו ההזאת ואם כן פאיתו עבדתי כיימתי ההזאת ענין
הקמורה עליו טון שפיה השלם הקנה שבעבורה יבא הקמורה ואם כן לפי
כצדיק כתוב וכל אהרון נכר להוציא את הקף והחמה שמשל לא שפיה
פעל אהרן ואם השלם שהקמורה עבודה בעצמה זה אי אופי
לפי שהכתוב אהרן ופיה ענין הקמורה על הכתוב ולא ימנה ואיך עלה
בעת שאם הקמורה לא יעלה ענין שפיה אהרון והילל ונתן הקמורה
על הכתוב ולא ימנה ענין אהרן שהקמורה הוא שהעבודה עצמה הוא ה
הקמורה הקמורה שקלל להוציא הקמורה טעם ההזאת מן הקמורה שהם
עבודות בעצמם ולא בעבור ההזאת ובעשה ענין הקמורה קלל לצאת משם
ואף צדיק שחזור הכתוב בכף ופיה טון שהם עבודות בעצמם
ועל שאיך אהרן וכמה ענין הקמורה שראה אהרון צדיק שיעשה שפיה
ואם כן לקומו נמק על בחוקו חזק לזה אהרן הקמורה על הקמורה עשאוה
ענין הקמורה נכר לעד שקלל לעשות שפיה עושלמה בענין שיעשה
נהנה הפרעה לא הזכירה פלה לזה אמר הכי לפי שפיה אהרן
שזה הפסוק מפורש נהפך להוציא חכף והחמה והלם חפיה השע

שח
הכח
קע
לבו
אם
שע
אשר
הי
אמר
לא
שזה
אשר
דנ
פיו
לפי
נפ
ו
ש
המ
הש
ש
לא

נחמה בפינו קרא מלמד שאנו כנאין שלא נשנה בעצמנו מלאכה וזק
 לא יצק לנו שמקום אחד יש שאננו שלא נשנה בעצמנו יעצב אנו
 אנו יבדלן לעצמו שנחמה בן נהמקום הוא אהל מלעש ואם כן נשע
 ביום שנחמנו וכן דל אנו יבדלן לעצמו שמש בבאן עקדוין ללא בא
 לעצמו לא חרור שנחמנו בפינו אלא לעצמו שזאת המעשה המעשה
 בפינו קודם עשיית אהל מועד או באהל מעשי ואם כן יחזק מעשה
 שמשו אומר אננו שזאת מורה שלא יש המקום אלא אנו עבדנו מנאכ
 או קר פוט אעפ"י יאלך קושא אחרת וזהו ועוד נשן שהוקשו
 שאר הדברים שנשנו ולא יהיו וכן מצא לעצמו העשם שזמן מצו לעצמו
 שאין אנו יבדלן לעצמו בבאן עבדן לעצמו או עבדן אלא לעצמו
 מעשה שזכה לעצמו שהמעשה בלבד נחמה בפינו אהל לא האחרות
 בעצמו שאמר שהמעשה שלא נחמנו בעצמנו מנאכ היכן נחמנו אם
 לא נחמנו בפינו לזה ק"ל עזה יבוא היעב אם אנו יוצים לעצמו לא ה
 המעשה שלא נשנו בעצמו ונאכ בעצמו בפינו האמת הוא אהל הוא
 יוצא שכל הטרוב לעצמו שכל האחרות בין מעצמו שנשנו בעצמו מנאכ
 בין מעצמו שלא נשנו יוצא יש לזה קושא נזולה נאנו עשים לעצמו לעצמו
 אי כעבדן מה מעשה שלא נשנו מעצמו שנשנו בזה האופן כל המעשה
 שלא נשנו בעצמו מנאכ בזה עלמ אנו אומרים שנחמנו בפינו ואז
 לעצמו אומר בבאן כהן און אלו לעצמו אי כעבדן לא למעשה המעשה
 ולעצמו וזה המעשה נדאי מעה שלא נשנו בעצמו מנאכ שנחמנו בפינו
 ואם תאמר אין לזה הדרה כלל יורה מעצמו נשנו אעפ"י ישרה מצו פדיון
 באם אינו עשן לעצמו עשן לעצמו ולעצמו שגב בא לעצמו לעצמו
 האחרים בין לעצמו בין לעצמו שכל המעשה שלא נשנו נעזק אהל קדם וכן
 קיה באנו יורה לעצמו כן הנשנו נשנו לעצמו מעצמו כן לא נחמנו
 בפינו לא כל המעשים דל שאם כפי מצו שכלל נחמנו בפינו לעצמו

קיונו לחן למטה אויב עדין שהיא אנוניוועלן פה שטאנדרה פסיון
בדי לא לה שטעה טאמרו רפ"ו שמש"ה הפרט פה קו"ו
פ"א פמ"ג ז"ל שפך פונשה לפי שראיה מטה שאתר
למעלה לא מטה שטעה נאמרו רפ"ו שמש"ה פה קו"ו תוא סנדק טען
אם שרונה למטה שאתר און אונד ינדען אם מלכות השמעה טאמרה
פסיון פא למורד ומטה השמעה נ"ש פ"א שאר מצות נדוך טען אב
דזק חפ"ו לא יצק שדך למורד חפ"ט אב אונד לא בטקום שאון
לנד קברא פלג אב טאמרה פסיון א"פ פאטל זק הדנות אונדעשים פ"א
שלא פמ"ג שפ"ו שמש"ה פה קו"ו לא פא פאמעה פ"ב שחיא טאמרה
פסיון לא ג"ב פ"א האחרות טאמרו מ"פסיון נ"א שאר מצות פלג ל"א ר"ג
נהפ"ו דא"ר זק שאם פ"ו שאנו ינדען פמ"ג השמעה שטאמרה פסיון
פמ"ג פב"ן פה קו"ו לחן למטה אויב עדין אלא לעמדה מטה נלמד מ"ג
השמעה פוקא טאמרה פסיון נ"א שאר מצות פלג ל"א ר"ג שפ"ו
שלא מ"ט רפ"ו דנ"ה למטה שמש"ה למטה פ"ה שמש"ה טאמרה
פסיון אף פלג לא פא שטמוד פב"ך פמ"ן אב לא פב"ך אם אונד טען
לעצמו תהו טען לאחיהם דנ"ה למטה שטאמרה שרונה ינדעם פאמעה
שטאמרה פסיון נ"א שחזר נא"ע פה קו"ו אונד פה קו"ו לא פא
שטמוד לאחרים שאם אונד אונדוים הפ"ו שראיה לפאנרה שפ"א למטה פ
מ"ט למטה השמעה הורה דנ"ה פסיון א"ב לא הו"חנות פלג ל"א ר"ג
קנ"א לנ"ה שא"פ המצות שלא נשנו בע"כ פ"ו ר"ג הי"ן טאמרו
לש"ג. נא"ו נ"ו פלג שהר"ה מצ"ה פאמעה שלא נשנו בע"כ פ"ו ר"ג
פ"ה שטאמרו פלגותהם נפ"עיהם פה קו"ו אונד פאח"ל מנ"ע דנ"ה
למטה שמש"ה פב"ן פה קו"ו פ"א להודע ל"ו פ"ה שאר מצות
טאמרו ג"ב פסיון זק אונד נ"ו לפי שח"אין פ"ה שז"ה המצות
טאמרה

בעבור מלוא אלא זמנן לבי ואם כן עיני מלוא שאם ואמר הנה
 שהקבור היתה נב הדבור והמען היה טקנים אחד וכו' כל ואל
 צבא טעם מלוא שאין ואל צבא פחות מלוא עשרים שאן את
 באש פלג שאול לקופעו אכוס השיק עי דין הקנה שהטא קדם
 קט הנה טעם של רע' ולקח פ' שאן את באש בע ישרא' ט' כל ואל
 צבא אע"פ שהטעם לקחן כחך הוא שהק'ם אחר של' מלוא
 הקנה אע"פ רע' שאן את באש שהוא מלוא חרטה נאמר ואל
 שהנה מלוא קורב שפרט כל ואל צבא הוא מלוא לפי
 שזאת שכל היוצאים למלחמה ימות כלם אר כחך באכל שזאת
 הנה לקח לשון שאן כלשון מען עיני שהוא לשון חרף ואכל
 זה פותש שכל ואל צבא הוא למלחמה למה א"ו הפ' ואיפשר שיהיה
 העעם כזה לומר שאינו חזק במלחמה וכו' נראה למען לשון
 שזאת שמה שפרט בשאו שהוא לשון חרטה נקראוהו קברת
 אע"פ שצבא לשון מלחמה הוא זה לוי אפשר שיש לו קרא זאת
 שהטעם כזה שיהיו מלוא עשרים למ פחות וקעעם כזה אחר
 מלוא עשהם אינו חזק במלחמה כן אכל ירבן שיהיה כל ואל צבא
 נראה למען ירבן חסך קברת שהוא קורב שצבא פרוש מלחמה
 אכל אינו וכן שצבא פרושו הקלה ואז שכללע אם נאמר
 שהוא לשון מלחמה יבוא היעב מה שא"ל חס מלוא עשהם אע"פ
 שפחות מלוא אינו חזק אכל לפיכך זה שהוא לשון הקלה
 למה אינו מלוא עשרים שנה שפחות מלוא אינו חזק אכל לפי
 זה שהוא לשון הקלה למה אכל מלוא עשהם ונתר מלוא ע"ו שנה
 או פחות ל"א פ העעם לא יקלהו כחך העם נראה למען שהקנה
 שלקח הנה מלוא עשהם הוא ששכל שיהי הוא פחות מלוא לא יקלהו
 כחך אפי"ר העם ואז שכללע יפ"ש באש המלחמה מצבא המלחמה

אחוא לשון נבולה פנה דתמוז ישא פרעה אית דאשך מעשך ותלך
אונק על עשך נחנה הלשון נהשאר מוצן

פרשת וישאל אתך ראה

נלא ועבד עבד עבודת מלא
 פברקא ארבע חנוכי ללשונא עבד
 ולשיר ולשון עבדות לשון דג' ארבע פספרי למי אוחונו כן רכז ארבע
 בפספרי למי אוחונו פתג' ארבע נ לא דת נהם עשלת אעלהם ולשון
 עבדות זכון נראה איה שאם פכרי חרב לפי שאין קושיוא לתג' אלא
 טק' חכמת ד' אעזוב השיר אחרתאך לאו כדוכ למשיב ולא זול לפי
 איה שאם פכרי חרב וחקושיוא היא זאת דג' ארבע ולשיר לפי שהוא
 פא כדך פברא שלמה איה חכמת ומוכ' נ שנה למי ועבד עבד עבד
 משא פברקא ארבע מכתוב ארבע' ולשיר אוחונו מכתוב פברא
 עק' דג' נ איה אם איה פא כדך פכרי שאין פברא מכתוב לשיר
 נחית חיו ומחמתן קורטן אעבהם אגדול פת היה לפי חשבה
 לאורדי יורק מלפן ד' ולמה היו משינם מוכן גלגים ועבדן נ לא
 פברקא פברקא ואזו נעוד כדכ נמשום נכח פכרי למי אעזוב
 מכתוב חקושיוא אעבהם פברקא אוחונו עשנים לפי איה ועוד שקורא ח
 קושיוא עשיתיה למי פת קחת ופ' עעם פולג' אנוהן חרם ומפני אעזו
 ופ' ואזו ומתוך לפי אלא פת קחת יהיה מוכ פשטמו מוכן ל עבדן
 נ לפי שהם נא איהם פברקא ארבע פת נמשום ופ' מברי אלא היו נא
 פברקא למי לפי איה ומתוך ופ' ועוד פכרי מכתוב איה ומעלה נחשו
 פשחיה מנלן ופ' איה ועוד פת' לפי אעזוב איה מעם נוחן עבדך נעמך
 אעזוב פת קחת נחשו לפי על נמשום עמ דג' אעזוב לפי איה
 ועוד למשנת מכתוב ופ' והי עבודת מלא הרוא השיר ופ' ואיה נה
 אעזוב למי אעזוב עבדך עבדך קורא השיר לפי איה פכרי דג'
 פכרי נחשו

דוצה למטר נהיונו לפירוש אמת אומר שצבא הוא לשון אקופה אם
הוא פשוט שצבא הוא לשון מלחמה איך ואמר הכתוב שצבא המלך
שׁוֹלַל מַלְחָמָה וְאֵיךְ כִּי יִרְאֶה צָבָא דָל עַלְפֵי זֶה לָקַח הַכְּתוּב
לשון וצאה באקופה שצבא אם הוא לשון מלחמה וצבא צמוד בלשון
וצאה לזה אמר שהוא כולו ויראה שיש ענין נאמץ נאמץ לצבאות
לפי שצבא אם האמת הוא כפי דעו שצבא פירושו מלחמה
וכאן הועד מ"ג הכתוב לצבאות שׁוֹלַל מַלְחָמָה וְאֵיךְ לְמַלְחָמָה
הטעם וזהו לשון צבאות בלשון דעם אצל לפירושו זה שצבא פירושו
הקלה איך וצבא הכתוב שצבא שכל פעם נפעם שיקהל תעלה
לזה אומר שם צבאות דעות וכל שפני נשבע וכו' דל שפירש ל
לצבאות הוא פועל שואמר לשכניהם ונשבע שיש נשבע נשבע
דב לקח לשון צבאות נאמץ ענין נאמץ שפיר דעו כמו שצבא לקופה
וכו' דוצה למטר אנכי לחיוב ולומר שיש אם עשה הפי צבא שהיא
מלחמה לוי הטעם שהוא פועל נשבע וכל שצבא מלחמה אם מלה שצבא
כאן שכתוב שצבא שמו ולא אחר לשון מטר עי' שפירשו לשון חיותך
ונשבע זה שמו כפי צבא שצבא מלחמה ואיך איך אית בפני דעם
שצבא לשון קלה הפך דעו לזה אית זה לשון שפיר דל אם הפך
שנכנס לשון לעשות פירוש צבא מלחמה הוא כצבא שכתוב
לקח לשון שמו שהוא לשון חיותך זה למי שצבא לזה עשה
פירוש צבא שהוא מלחמה שחיי נאמץ כן שאר אע"פ שלא היתה צבאות
הזמן נזכר נבזרת עלהם אצל הנבזה דורשים אורי כהפך שהוא
לשון נבזלה ודומה לו כמו שחטא קראוהו והמלחמה נאמץ ענין
ועוד מצאנו וכו' דל אע"פ שיש אומר שפיר אור הוא חפך מפרשי שות
מצאנו וכו' דל אע"פ שהענין חיי חכמות שהוא לשון נבזלה ונבזלה
לשון חיותך ואריהת דאם כחם אם זכר ניעלם לנבזלה נחזיקה

שמו

ו
פ
ש
ע
א
כ
מ
ע
ק
מ
ל
כ
מ
ק
ו
נ
כ
ש
ע
ש
ע

מרשתת בהעלה והתקן

למיונס א' המכלל ולא יומיום שיעור

המתנה למיונס א' המכלל בלבד ולא

ינמס כל לאעב יום א' המכלל ולא עב יומיום ולא עב ה' ולא עב עשה

ולא עב שנים חזק מרתק עם המצר שמש עמה מרתק להם המצר נראה

למשלים המצופים נאמן וכמו כן עב חרש ימיום נאמר המצד אונע מרתק

לכם המצר עב אשר יצא מלאוסכם נהיה לכם לעזרא שמתחברתה ולפניה

ובא הועל וע"ה המצר ועדנו טן שניהם נאמן השם חרה פנים שלול

שכשעה שאנע מרתק לכם המצר שאם שושכנג מעטה ומרתק וזה הפירוש

למ' ומה לפי שהיה מאנו שואמל המצר לא עב יום א' אונע מרתק להם

המצר נכח בפעלים נעלד שאמר שכל פונות וית' היתה שיועלת' לזה

אנו למיונס א' המכלל ולא יומיום בלבד ולא: ולא עשהם בלבד אבל

המכלל בלבד המצד נאונע נעלד עשת האוכל או העשק דבר יועם דקפס

מיונס א' אונע נעשה יום א' לפי שלפי זה שאמר איך למ' אמר המצר

מלת בלבד לזה אמר שאנעם שלא אונע המצר ^{המכלל} לזה שאנעם שלא

אונע המצר בלבד מנוי למ' נאמרע שפועל שעשה פעולה א' יודע אנ

שנה א' אונע נקרא שפעל יום א' בלבד למ' שפעל שנה נאמן עלי מלאתר

שקם היו אונעלם חרש א' אונע נקראים אונעלים יום א' ולא ב' וזה

שאמר המצר למ' חרש נקראים אונעלים יום א' ולא יומיום ולא ה' ולא:

אין חרש אחר נעלד אונע או שיהיה אונע נעשך נפונשו ולא יום אחד

המכלל ולא יומיום בלבד ולא: ולא ב' אחרים נק' חרש שלם נקפסה

שקטא קלם למ' זה נק' חרש שלם ולא המצאו נ"ל למורע' אחרים

לפי שהמק' אחרים הוית חרש שלם ולא המק' יועם אחרים הנאמר

אחר שנג' חרש נקרא אחד בערך שנים או שלשה למ' זה ע"ב אונע

אונעלם נק' חרש שלם נ"ל המק' יועים אחרים אבל לפי שלמעשה

שקרא למיונס א' בלבד ולא יומיום בלבד אין המצר חרש שלם אלא הנדע

מ
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

העושה נשמה שמה ופירותה שמהם אמר זה לפי זה שאם שמותיה היא
 כנעל לכל המוכות נדעה היא כל הדעות שמה חזק נאמר השמה היא
 אם יזה שמה מלכות לזה אמר שפן השמה היא אם יזה אינו שמו
 המונה היא אם דעה לא שפן שמה שפן יזה הם שפן מוכות
 מאן או תהיה הארץ המונה חזק שהיא שמה ופירותה שמהם
 אנהיה עושה יזה כל שפירותה אינם שמהם אכלהם יזה
 שמו האנגזים נכונותם וטובא בהם אכל עבד מוכים הם ומהק'
 יותר מן השמהם נאמר והנה יפלה אם היה אכל שמה שמשור
 או אכל יזה בהרים וכו' לפי ששמה לפי שכל לבאורה שמה
 וזה פרושו דעה נעושה וכל קיעב שהם צריכים ומהותיים
 לדעה זה אכל לפי זה שהם שפן מוכות ולאחר שכל
 מן מוכ שמה היו מהפן לדעה אפי המונה זה אוזה כל אם המונה
 זה אוזה כל אם המונה היא יזה אחר והנה יפלה אם יהיה
 וכו' כל הקבה שהם צריפון לדעה הוא כשכל שמו שחורה הפאן
 חנשא א שמה שמה היא היא משור ואם היא יזה היא אכל קרים
 כל שכל אם היא אכל שמה שמשור שלה נאכל יזה בהם שלה
 שמה לדעה אם ימה קטע מוכות טחוד שמשור ומהותיים
 כל שמה והנה יפלה ששמה אם טחוד שמונה נדעה פרושו
 מוכות שפני שמו שפן כל שמה נדעה נד שפני כל קיעב
 שפאן שכל המוכות חזק האויר בה בית האנשים יקו בריאים
 נעושים וחזק חזק המוכות ימשך חזק פירותה שמהם לא לפי
 זה שמונה שירושק אם היא מוכה חזק חזק שמה או מוכה
 חזק חזק זה אם כן יחברו כל שמה מוכות נעמה לא היו מהפן
 לדעה אם היתה המוכות או האויר קטע וכו' לזה אמר והנה יפלה
 כל שפאן יפלה כל המוכות האלה שמה חזק חזק שמה ימשך

אקרא הקדוים לילנה אחרנו קודם והקדוים שהוא אחר שטקוולו
אחרים לא אה' ללב קודם להושע לא בטקום הזה בעבור
שאחרת שהוא מקרה והקדוים שצדקה כולה אומר ויהושע פן
טון וכלב בן יפנה שיזכר קודם להושע מלבב וכו' .
תי' און לשון שפועה וימלא כבודו אם יראו את הארץ מקרא
מקורם הוא לשון רש' ואונשו נבון כלל משנ לעשלים
ה' א שחקרם המקרא והשנ שאיננו מבעם רש' הפסוקים
אל ועבדי כלב בעל השפועה נחם מן השפועה כ' ה'ם לקמן
אכל הקדוים האלה חקרי שפועה ולא חקרי שפועה מתש לא
חקרי העונש לכבוד של מעלה תי' וימלא כבודו את כל הארץ
אם כל האנשים הטמאים אונש ויראו את הארץ בעם ולא ט'
ענשם איין הדבר ככה מוקב לעבדי כלב נכל הפסוקים יש להלן
כל אם אין הדבר ככה שעבדי כלב שפועה שהיה דוח אחרת
עמו שזרע יוש את הארץ אם איין ככה לא שמש ענשו נחמדי
טון עט ענשים א' כל חמאז לא ידאנה וא' לבאן והכרח למה חפ'
שאין הדבר ככה מוקב לעבדי כלב שאח ה'ם להלן וכן מצטנו ש
שאח כלב להנלע היכן הזכר נחפן למעלה שפועה ללבב שיאמר
טון וכן מצ' לא טאין דבר ככה הזכרנו נכ' חק' יוף הינוע
אף לא יכ' לפי שאין דומה לדאיה של מעלה חקר ענש וטון
לא חקר פ' המור ופריד הוא הדונה לפ' אונ' לא יכ' לברש יכ'
פועה עש' וכך מצטנו שאמר כלב להושע אומר וכן מצטנו לפי שהוא
אמר למעלה ויזכר ואונ' וישפועה וכו' ח'ם ח'ם טאמר שפועה
נכ' על השפועה לפ' אונ' טינשה הזכר וכו' . ואע"ל מואת דני
אח לשון שפועה וימלא כבוד הקים את כל הארץ כל האנשים הדוא
אם יראו את הארץ מקרא מוקרם הוא מואת ט כל האנשים אם יראו

מה
לא
לא
הכר
מה
ואין
יחפ
לא
נכ
הש
מה
ט
והט
ואת
ואח
תי
שי
כר
אונ
נכ
המ
דג
כא
מח

כמקיים בזה מלך ואחריו נענעם ויודע יי אה אשר לו לעבודת
 לנייה ואת הקדוש לכהונה לעון מלך ויטה פ' ואחר נכר לפי שבאמת
 אם פ' הכרוב הוא מה שנראה לכאורה אעשה נפל על פניו לדונש
 מאת השם מה יעשה ופא היעב מה שאמ' משה בקר. ויודע יי אה
 אשר לו לעבודת לנייה ואת הקדוש לכהונה שק"ה אלו לעשה ואת
 הקדושה אע"פ שהכרוב לא פוש שק"ה קפ"ב לעשה קמך על החפץ
 שאע"פ שהיה לא תלק על משה לא על הכהונה עכ"ל בעבור שלא יבא
 אחר לאחר זמן ויתלנה על הלנייה לזה עתן ק"ה גם שיאמרו גם
 על הלנייה השוכן ק"ה גם על הלנייה לא לט' ק"ה שפוש אעשה
 שמשה עצמו השיב להם לא די שמשה נסמך על תם שיעשה ק"ה
 על הכהונה מפי שהם תולקים עליה לא ש"פ נכנס על קמ כלנייה
 שקדח ועבדו אינם תולקים עליה. וכשכל זאת הקדושה אנו אומה ס
 שק"ה אנו קרוב פ' דע"ל שגם הוא השיב בעבודת לנייה כ"ז את
 אשר לו לעבודת לנייה ואת הקדוש לכהונה לז"ה כ שד"ל ופה פוש
 שא"כ לא שק"ה היה בעבור הכהונה לענה יתר הכרוב את אשר
 לו עדי צמ"ע ואת הקדוש וקדוים אלו נא"ל לענה קמך ועשה
 על קמ בעבודת לנייה מאחר שאינם תולקים עליה לזה א"ל כי קדח
 פ' לאסוף אלו העם גם על הלנייה יתלק. ואחריו נודע לעמוד
 העערה לענה לכבודות לפי עלפי הפשט נראה שקדח בעבור מלך
 על הלנייה נאם זה אמר איך שאל ע"כ הכהונה נענה יחזור כן נש"ל
 על הלנייה לז"ל נודע לעמוד נכר שלא לעצמו לקח על הלנייה לא לבכריות
 ואחריו נהנה כאשר נאסו לו הכבודות וודע שלא כמו השם בעבודתם
 נש"ל עתקל קעורה אה"ן נודע שהוא הקדוש לפי שבאמת לפי שראה
 ש"ה שק"ה אע"פ משה על פשט היה לדונש מהשם מהשיב לקדח
 ופא קמך שק"ה עתקל ע"כ חזון אחר לכהונה נאמר ללנייה

וז"ל
 ה' מלך
 גבר
 ס
 זכר
 ג
 קדש
 ה' נכר
 אלה
 ה' ענה
 יי על
 ה
 כבוד
 שמו
 אחר
 ע"כ
 יי
 קדח
 נכר
 ה' ק"ה
 ע"כ
 ע"כ
 קדח
 קדח
 קדח

אמר יקחך הוא ומתעבה לטובך אמר וכו' ואלעם אלו זה לאינו ואה וזיכ
לפי שיש קושיא שהר"ם א"ח שפירשנו בפרק שנקרא שהוא יעמשה מע
בגלגל יקח מעצמו באינו א"ח ואלעם וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וכו' לפי שיש טעם קושיא בצולה שקרת למה היה חולק וחמשים ו
והאורח א"ח בענין הקושיא שהקושיא מן הקבוצות וזה טעמו
פירש היה נאם זה אמר איך חנה טעם המעלה א"ח אין מוקדם
והאורח בענין וכו' אי ק"ל שהיה שני שהוא חולק ל"א לאין מוקדם
והאורח א"ח ה"ם עשה פעמים נכס מוקדם והאורח בענין וכו'
למען בלתי בקרת את עשה א"ח כ"כ וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וכו' א"ח וכו'
ש"ח לתק על עבדות א"ח וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אמר וכו'
שקח מעים ומלוחים א"ח טעם שאר מ"ש קרת א"ח להם בפרק
וע"ל לענין קושיא לפי שנתק לעשות כ"א וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
נ"ח א"ח וכו'
ש"ח מלוחים עם אהרן כ"ח עם משה א"ח טעם ל"א אמר ה"ח
שאהרן נ"ח על טעם משה ולפי זה ז"ל הקושיא אמר אומרים
ש"ח ה"ח א"ח כ"ח ה"ם ל"א הק"ח שנתק משה על טעם הוא
לדכ"ח וכו'
קושיא מ"ח שנתק משה וכו' אהרן ט דכ"ח ש"ח משה לדכ"ח עם ה"ח
בקרוב זקופה ש"ח ל"ח ל"ח ה"ם שנתק שנתק הוא מ"ח כ"ח
וא"ח אהרן נ"ח ל"ח ל"ח ל"ח אהרן כ"ח משה שנתק מ"ח
בז"ל יעמשה ל"ח וכו'
כ"ח משה ל"ח א"ח זה ק"ח א"ח ל"ח אהרן מ"ח משה כ"ח
קרת וכו' ל"ח
ש"ח כ"ח

א מחנה שהוא פומן לעונה נקב פיותר המעורר אמור פומן לעונה
אלא למה לפי זה עשה חז"ל שהקטנה עובד על פשוט לא היה לא מצד
טעם ואף הנה לא אמרו עלה לא מצד עשמו השוכן להם אף הקטנה שנתן
מצד אינו לא המחרת וצ"ל חז"ל אינו ידעו לא על הקטנה שאלה
שאת נראה שנתקבל המעשה מזה אהרן ולא נתקבל מעד האחרים נראה
שהקטנה היא עלה אצל על הלגיוה אינו ידעו וכלל למה א"ז חפ
פאשר נשפט על הקטנות נודע וכו' דל שאם זה יהיה אמר אם לא
נתקבל הענינים שהפך קבלה מעשה אהרן הוא שמערת אהרן הם אינו
נתקבל אצל אינו הפך נתקבל שנשפט אצל מאחר שאנו נראה שנשפט
נראה שדעה למען דא ומהו הדבר הלגיוה ואמרנו נעשה אשר יבחר
יקריב אלנו טעם שנתן שנודוע השם וכו' למה שנשפט לפי שני לבאורה
שהקטנה עובד על פשוט הוא לדנוש מאת השם וכו' הועב שהנה נתן
ל פומן למנה הנה לבחונה וללגיוה ולעונות שכן א"ז הקטנה סמואמרנו
המעורר והפיותר המעורר והשלשית שהיא לעונות נתן פומן שהיה
קטנה שם לעונות אצל למה זה שפירש חז"ל שמשנה מעשה השוכן
והפומן שהיא נתן המחרת ואם כן אינו ידעו מפנין לעונות
כלל למה א"ז שהיה להם הנפיון הזה אנה נראה לעמר שמשנה א"ז
לקרן ולעשרת מה שיבחר השם מאת מפנין ולעולם יהיה נבחר שלא ית
יתלקן לעולם לא עליו ולא על זרע פשוט שארם לעשים היום פירוש
אחד שהיה הנפיון מאת א"ז שלעולם יהיה אמת אצל אדם ופחד מלפני
של הנבחר א"ז ע"ד וכו' אברהם פ"א אלה הנקלטים בולם לעיים וכו' נר
ותללה וכו' א"ז לפי שהר"ם א"ז שקראו פני לאבוק את העש גם על הלגיוה
יתלקן וכו' בולם לעיים נראה אלו איון אמת מה שאמרת שקרו דא אמר
פ"א אלה הנקלטים בולם לעיים נק"ל איך אמרת שהיה דעלק על הלגיוה קבל
שקר מה שאמרת לז"א ותללה שיהיו נשבעו ונשבעו א"ז וכו' א"ז

א"ז
כ
שחזר
הענין
א"ז
חז"ל
שק
לפי
לא
א"ז
נראה
מ"ז
דבר
הוא
ש
ה
כ
נבחר
למה
הע
פומן
לפי
א"ז
שק
נראה

וקפשו אהרן כל פי הראבד זל מחוצץ זילתא זילתא זילתא
 אהרן
 היכן יכול משה להיטיב אהרן הכהנים כבוד והלא
 הם עשירים לעולם והרמתנים לעולם פי לבי שראינו מנה
 המקרא שלק מנה אהרן עב שראה אלעזר לבוש וציאפט
 שאהרן היה ערום עומד אע שלבש אהרן כל הבעים
 ואהרן ראשון ראשון שהיה אהרן פושט היה אלעזר לבש
 נמצא הכהן שהיה על אהרן עליון היה פשתן לאלעזר החך
 אהרן לעשוהבן שהעשירים הם עשירים אולם חלם מעשי
 נסים עשה לו המקום כבודו יור מבחייו וילבש אהרן
 כי היאך יכול משה להביט לאלעזר כדים כדרך חלמוכו
 ל שכהרמיל משה להפשיט אהרן אהרן הרוב עעכ ואלעזר
 להפשיט אהרן לבי שו דרך אהרן שיהא אלעזר לאלה מהעסק כעכו
 והוא יושב וכעל אהרן שהיה זב הוא מרעמי ברכין ומשקכדיו
 והדבר ידוע שהטלסאלעזר לעשוהבן קודם לאהרן הוא
 לבוש אהרן עדים ואהרן ק עדים לבוש עמנו זילתא
 ע שהיה פושט אהרן ימה כשהטלס אלעזר להפשיט

יאלו הדמיל משה הרמל להלבשו מנה שהפשיט אהרן
 אהרן שחן כדרך ועד ופשיט אהרן וקחכ הרוב וילבש חלם
 כבוד גדול חלם לו היוקום יורב רעחיו סכזכות ילבש
 כב שכינה לטלס ואלה חילור גם כן באהרן הפשיט אהרן
 כדרך לפט לאלעזר כהם כדרך זהו לבי הירוס
 סכזכות יחם רמק על אלעזר שניבשו לו כבד שכינה לטלס
 כן באהרן וחס באהרן ללבשו לו למנה מכדו חלם
 ש הודלמן לו רכף שהפשיט ללה למה לאלעזר ככה למדי לו

ויבא צלח מעם יונת מעוז אזה לפי שיש להקשות עליו שאלו
יונת מעוז ומעוז העם נכח למה חזר לומר ויקרא נעור
מב מעם אזה כאן ט כח הוא שאלה ט ישראל ידע שיהי יונה מן
לכן נזקק להסיר למה שאלה ט שהטעם שאלה ט כח הוא איונו חנוני
לשכח לא חנוני למען ראוה האמר ואם כן טון שהם נכס למה
אזה הטרט יונת מעוז למה חזר לומר ויקרא למה לך הודאה
שיש לבעל אזה מעט שהיו ידואים וען המלחמה לא שהם היום
בחיותם למען שיהי ולחכו הקהל נכח ונה הפי לא יצדק למה אזה
שהטעם אזה ט כח הוא יחזור לשכח נהוא נעתי מעם אזה שיהי
ט איונו עם הקדמון טעם הנשען נהאמר ונולד אזה לפי שיש
אזי למה מעם אזה כאן ט כח הוא לא מלפני שישכח חיו נכס לא מלפני
שכח מואת חיו נכס ואזה ידע עם הקדמון היה ועואת מישכח למה
ט ישכח פרו וישכח שלא כדרך ט הארץ אזה חיו נכס מהם אמר
עור ויקרא עור ועואת ולפני שישכח ששמעו המעורר הנבואה למה
שאלו נכח המלמד שאלה ט כח הוא חזר לומר ויקרא למה
ששמעו המעורר נכח לל שמשען עמהם ועואת חיו ידואים מישכח
שהם נכס נזקק שאלה הפי ממש העם ט כח הוא נהאין ממש שהיה
ענה להם נכח נכח נזקק שאלה הפי ויקרא ועואת ולפני שישכח
לפי שלא ולבדו אה ארצם ועודם לפי שישכח לפי שאלה למה
שהטעם שאלה ט כח הוא חנוני למען שיהי ולחכו הקהל שיש חיו
ידואים שילחכו הקהל אה ט כח הוא חנוני למה זה שפי ט כח הוא חנוני
לשכח נהואת חיו ידואים ועל המלחמה איוך אמר הטרט ולחכו הקהל
שהיה ראוי שאלה ט כח וילחכו למה אמר חנוני ט לא ולבדו אה
שאלה ט כח שאלה להם אעשה ט כח נכח לל מואת לא חיו ידואים
שאלה ט כח שאלה חנוני ואלה אה מואת נאל ורוב נכס

ועתה מה לא איקחו להם למען שבב ארצם ולבב ארצם לזקן מדין ארצם שלם
ולבב ארצם ארצם וילחם ברובם ארצם כל קטב פניו רכב ארצם לפי שלא יושב
או מדין ידע מה עושה מלאכה ארצם ואם לאו ידע היה למלאכה לעלות
להם לעזב היותר קשה שאיפשר ויהיה להם לעלות למען ולבבו ארצם
לא ילמי אורה לך למען שמעתי שלא שלחו זה למען להם שמדין חיו
יודעם בך זה ראוי היה לעולם לעלות למען ולבבו להם עתה כח ש
עובדו במהרה נחם שהם רבים ונזה ישתכל יותר לזה ארצם שהנא עלי
במה ששלחו להם נזה שאמר ולחבו ברובם וכו'.

גם ארצם היותר ארצם ר' ארצם מלחם גם מענה נחמה כענין לזה
אמר לעב שמתה נכח קל עמ' גם ארצם היותר טלו שאותה הרבה
ועם החיות ארצם ר' ארצם לפי שאם כפי דא לא קלל החיות אלא לא
אמרה אורה לזה ארצם כענין גם כ' ביאורו ארצם ארצם המלאך יתורגם
הארץ ארצם ואין מלחם גם נחש טאעו ארצם דא ארצם לפי שאם כפי דא
אין מלחם גם נחש לפי שפלו שמלחם הם הוא מענה הוא שכלל בזמן
אחר ונקו אם כפי דא זה נעלם כי שנקם לא יתנוט כ' ענה שנתנה
מענה הארצן והחיות ארצם כענין נחש לא טענה היה הנכח ארצם כענין
ומתה ארצם הארצן ארצם לפי דא אי איפשר עוקיה המרבה הם לעוקיה
בזמן א' ארצם מעלה גם הוא כדנה דע' שהוא כחפודפ פלו שזאת -
למען הרבה ינותבה נחש מלחם ששנים כל חיון א' דל ההוצאה לשמן
והקחנה נעלם נאורה החיות למח כ' החמא כולנו עליון ארצם כ'
לפי ששלח לפי דא שהארצן מענה יבוא קיעט מר' הפת' נאורה החיות
שהוא כולנו ארצם לא המערה ארצם לפי דר' שאמר שמלחם גם הוא
מדינה פלו שזאת לך לשמן גם הרבה מרבה ארצם פון הארצן ארצם
מנה נאוי ארצם ואמר קיעט נאורה החיות שזאת שמערה מלחם
ארצם כ' החמא כולנו עליון נחש למח לא ארצם הפת' נאורה החיות למח

אמרתי שלמה יזכר כאן האיש אצל השם ושוב כפאן למחר הוציא
אם גדול אנוקעין אם כן כאנו למחר גם האיש והאשה ולמה אם הם
חשובים כאנו לשטר גדול נלמד זה יזכר כאן שחורף אחי עדי יזכר
כפאן שפר לשדוק תתלה נכח אף בעבור שלא הולל במקום חוק
צדק שהלל במקום שנהרג לזא ט בתתלה הזכר השטר לזכר
נכח אלה נזה עעם ניהי אחר יחולפה ט המען היה תתלה נכח אף
בעבור ששלל לפי הנראה שזה חטא היה נאמר קודם נחמנו
החובה יפוא היעב צדור את המדעם שלא היו לנו כלל שצדור יהיה
קודם אולם שהרעה אינה כפדור ובקרה אנו אנחנום שניהי אחר
החובה היה קודם לא לזה הפונש שהרעה יפוא כפדור איך אנו
צדור קודם ניהי אחר החובה שנהיה שמש למעשה היה ברך
המעשה נזה אינו אחר שמשן ושלל היה קודם צדור את המדעם
לז ט המען היה תתלה לל שהמען יהיה כמחוק אחר החובה
לפי שהצדור היה אחר החובה אף עדי נעעם כעלוקם נכח אף
לפי ששלל לפי נכונה שהנא אין מעקדם נחמנו איון למנו שואנו
כפאן צדור אנוקעין כאן מקומנו לא לפינשך איך יפוא כפאן
לא מלאי איוקעין למחולל שהנא בעל כעס אחר ששמו מדיון ואם
כן היה להרעה נזה זה כפאן לזה אחי נעעם כעלוקם כאשר
כרשה כמחולל לא כשכל שעשאונו לא כשכל שנתנו העשה
אף עדי נעדי שלע להם כח מעשם למנוה אף לפי ששלל
נעדי כאנו שהיונה יורה גדולה מן הכשונה נאם אומלל הפי הדאסון
שאין מעקדם נחמנו כערה אין למנו שיהיה גדולה אנוקענה לפי
שהנא קודעם לא לפינשך שהם היו ינעטם נהם היו הסבה דאנו
למיונה ועל דבר כזו יורה גדול מעל כפאן שער לזא שהאומלל

בלומד אונתרס מעב קאמט אכל לכו ברע אע"ה בלעך אמו נאם צדק
 אשר קרתי לעמד כי היה עמה כח אשר אכל עבדתי אע"ה ונח
 נאם הורה בתוים ככה רע"ה אמו נח קנט לבי שאם לנח פ' וכל לפי אס
 אנה אונטר עכאזה הטרט למר שהיא בתוים יש קנשא למת למ
 קלבה למעשה למר עיהן לה נתלה כמנן שהלכו כבוד שלפחד ונס אנה
 אונטר שהיה למת נ"ה יש לשאול למה מנאה כאן לפי א"ה נאם הורה
 בתוים ככה רע"ה הורה כבוד שלפחד למנאה נאם פ' יתה למעשה
 עלה בעבודה בלחץ אנה מעשה שנפונעים אנה מעשה בתוים
 נאם מעשה שמעיה אנה מעשה בתוים הוא שא"כ למת לזקלך למעשה
 שנוהן למ נתלה כמנן שהלכו כבוד שלפחד לפי א"ה ה"ס נהיה הוא כ
 כבוד שלפחד למתלה כבוד למחר שנחן הדין כבוד שלפחד נס כן נתן
 הדין כבוד ולזה פנח למ קלבה למעשה שנוהן לה נתלה נאם מעשה
 נ"ה פ' שהיא למתה מ"ע למתה מענה כאן לפי א"ה נאם הורה למעשה
 עלה בעבודה בלחץ אנה הטרט מענה כאן למת אס הורה
 מעשה שמתה שנוהן לה הנתלה בעבודה נל"ח מענה כאן למת נ"ה
 מ"ה ש"ה ראשי המענה ינה הטרט להוטר האוסר ומתלה
 להגד נס"ה ט היה כאנו עואת ומתלה
 המונש אונטר לו שהאב מעב אנה נס"ה ונ"ה הוטר האוסר ומתלה
 להגד ט"ה מענה כאוסר הוטר נ"ה עלה מענה כפי מה שנראה ונ"ה
 הטרט מענה אין וכלת בה לעשות עב לא שאם ערה נשמע אנה
 ניקיים הטרט קס הטרט נאם יפר מעב אכל כל זמן שלא שמע למ
 קיים ע"ה אונה אקונה בעבוד הטרט כ"ה שאינה לא קוונתה אחר שהיא
 מענה נחיא כבוד אנה נע"ה א"ה ה"ס שאינו כן ע"ה מענה הוא כבוד
 הוטר נ"ה זמן שאין חפרה האב אע"ה עלה קיים הוא מענוי כ"ה מענה
 הטרט נ"ה קרמל הדבור מואשה ט רצור עב שהיא נמשך למת שא"כ

כושר כי יחזקנו לא יחזקנו אשה כי הדור היא כזוהי הלוא ואלה
 אם קיים לה אשה קיים הנער יוכל אם העל נפול מאו מעשה אף
 לאחר שנדה נער הואך או פשר לנדה לעול לזמן אכל אם העל
 נפול על עבד אף כי נדה נדר אכל אם העל נפול לא יקום נאמר
 ופלתה כי העל הוקשה לו שבשלמה לפי ותישב ויהי הפסוק
 על אם העל נדה נעבדה על הנדר קודם ששמע אשה נאמר כי
 שמע נפול הוא פגורה נהון ופלתה לה אף מה שעשה קודם כי העל
 אשה אורה נהנה לא תל עלה פגוע קיום אשה אכל לפי מה
 הפי שהוא נפורה פגוע שלא שמע האב למה אף כי העל אשה
 אורה למה פא שבננה הפסוק למה הפך הפא שלא יפלה נאמר
 פגוע אחר הנדה האב משה פגוע שאחר שהוא אברהם קודם
 לא יפלה בנה שנדר עבדה לזמן דמינו נפול נאמר ענקי הנדר
 על החידוש שהנה עשו שעקור הנדר טמו החכם לא דמינו נפול
 נפול אף נודע משה אל נאשי המעורר לו הקדוש
 הכרח לומר בבאין נודע לו אכל במקור הפרשה אזהרה לפי שבננה
 היה ענה קפוחה טוהרה לנאשי המעורר כלבד ויש קנשיא לפי דנושו
 שחפר קנשואה משהם למשה שלא אומר לא נודע משה אל נאשי
 המעורר שנה קנשואה היא משהם לעדל אום כן חפר קנשואה
 משהם למשה ומה קנשך על המטון שאם אומר זה לעדל פשיטת
 שמהם אחר לנאשי חפונך על המטון לפי אזהרה הר"ל לא הקדוש בבאין
 נפול פגוע אע"פ שלא הקדוש קנשואה בבאין הוטר בזאת הפרשה שאמר
 אלה החקים אשר אמר אלה ע"ד ה' ופגוע טום השטט טוהר
 נאמר משה זה הדבר אשר אמר וישאו ולא הוטר קנשואה כלל
 לנאשי אף הכרח לפי שאמר אורה שמהיטת לה החקים לא פא לומר
 לך קנשואה קשם שדרכן הפשיטות לומר פקוח הפרשה לה החקים אם

כן
 זה
 ו
 ל
 ו
 ק
 ק
 ל
 ט
 א
 ק
 ש
 א
 ו
 ה
 ה
 ה
 ש
 ל
 ל
 א
 מ
 א
 א
 ק

ולא תקחו פוטר לנפש אלא שר מקלעו הנכון בעצב הזה כי מלתא
 האידנו מן המזיד ולא תקחו פוטר כדיון מליון לנפש כנא וכו' אזה
 לפי שבזה הכתוב יש להקשות ולמה שלא ימנה ארזה הכתוב ידבר
 כנא שהיה במזיד אלו בשונה אם ידבר בני שהיה במזיד הנא
 מותר שר טעם העין בו בפסוק של מעלה שא"כ ולא תקחו פוטר לנפש
 כנא וכו' ואם ידבר בני שהיה בשונה יהיה דאנו שיפרשנו הכתוב
 ויאמר ואם הוא מתנויב גמל לא תקחו פוטר נכ"ל ועל יש קושיא אחר
 לזה הפ' שאם זה אמר שהכתוב מדבר בני שהוא חייב גמל איך ה
 הזקינו שלא נקח פוטר לשונם אל שר מקלעו מאחר שאינו חייב
 עונש אחר לא שונם אל שר מקלעו מ"ע שאם שואר אינה קושיא
 של שהכתוב לא הזקינו שלא נקח פוטר לשונם וישגב שזקנה
 שקיים הכתוב לא לא תקחו פוטר לשונם לשב"כ בארץ אר"ל תקחו פוטר
 לשלם ינום א שר מקלעו וכשכל זה הדוחק נכ"ל לפרש ונלמ' שלש
 אונ"ל שפ' הדאשון שאמרת שזה הפסוק חוזר לנו שהיה במזיד
 הוא נבון ואח"כ י"ע הקושי שאמרת שהוא ישורת ולומר שהוא אחר
 למעלה בקודם במזיד לא תקחו פוטר לנפש כנא לז"ל שהכתוב הראשון
 הוא פני שהקושי לדיועם שלא יקחו פוטר במזון או מדבר אורח להכל
 מן חמשה לבתרי והכתוב הזה עומד לנו שלא יחלפו הדיועם מלפני
 לבוא למר שזהו מתנויב משה שיחזור למחייב גמל נזה הפ' לא ירבו
 לפי שאיך א"כ בסוף הכתוב הוא מדבר בני שהוא מתנויב גמל מ"ע שאם
 זה אמר לנו לא פוטר חסדכ לז"ל שלא הנכ"ל לפרש זה לפי שבהם
 עקר הפרש וכל הפרשה מדבר בעשן הדוד בשונה חז"ל מן הפסוק
 של מעלה מזה והנכ"ל ה"ס להתחיל לפי שזמן הפסוק של מעלה שהוא
 עשן קודם במזיד לפי אלפי ה"ס יש להקשות ולמה מזה הוא הסבה שבה
 מתנויב לא א"כ הכתוב לא לא תקחו פוטר לנפש כנא אשר הוא משעלעל
 ע"י

וְכִי הוּא בְּהַכְרֵתוֹ שְׂמֹאלוֹ בְּיַד אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּעִשְׂרֵי
 כִּוּוֹן שְׂקֵלָיו הוּא שׂוֹק לְשִׁנְיָהם שְׂאֵחַ אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחַשְׁכוֹן אֶת־
 יוֹשֵׁב בְּעִשְׂרֵי וְאוֹסֵה זֶה אֲמַתְּ הוּא הַסֵּךְ פְּוֹנֵה הַרְ"ס לְזֶה הַתְּחִיל
 כִּי בִּדְרוֹ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחַשְׁכוֹן לֹא לֵבן אֲנִי שְׂמֵעַ אֲשֶׁר
 יוֹשֵׁב בְּחַשְׁכוֹן יִהְיֶה פְּרֻשׁוֹ אֲשֶׁר הֵיךְ יוֹשֵׁב בָּהּ וְלֹא הֵיךְ אֲשֶׁר יוֹשֵׁב
 פְּוֹנֵה סֵלֶנֶס אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּעִשְׂרֵי שְׂמֵעַל שֶׁהֵיךְ לֵב נִקְרָא מִלֵּךְ ר'
 וְשָׂוִים פִּעֻלָּה שֶׁהֵיךְ נִקְרָא יִמְלֵךְ אֲחֻזֵי שְׂמֵעַל זֶה נִקְרָא הַתְּחִיל לְשׂוֹן יוֹשֵׁב
 אֲנִי שְׂוִיֹת הַרְ"ס הֵיךְ אֲשֶׁר לֵבן לֵבן בְּעִשְׂרֵי שְׂמֵעַל אֲמַתְּ הֵיךְ אֲשֶׁר פְּוֹנֵה
 הַרְ"ס שְׂקֵלָה אֲרָן אֲמַתְּ שְׂמֵעַל אֲרָן מִלֵּךְ לֵבן הֵיךְ לֵבן
 בְּעִשְׂרֵי שְׂקֵלָה אֲרָן אֲמַתְּ אֲרָן אֲמַתְּ לֵבן אֲשֶׁר יוֹשֵׁב אֲנִי וְהַתְּחִיל
 אֲנִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּעִשְׂרֵי בְּאֲדֻשׁ יוֹרֵה רִכְז' וְלֵבן פְּוֹנֵה אֲנִי עִשְׂרֵי
 שֶׁהֵיךְ קִשָּׁה בְּעִשְׂרֵי רִכְז' אֲנִי לֵבן אֲמַתְּ אֲמַתְּ שְׂמֵעַל הַסֵּךְ פְּרֻשׁוֹ
 מִלֵּךְ שְׂמֵעַל בְּעִשְׂרֵי שֶׁהֵיךְ קִשָּׁה בְּעִשְׂרֵי רִכְז' שֶׁהֵיךְ שְׂמֵעַל
 לֵבן לֵבן הַסֵּךְ הוּא בְּעִשְׂרֵי שֶׁהֵיךְ פְּוֹנֵה לֵבן הֵיךְ וְהַתְּחִיל
 הַרְ"ס אֲנִי וְשְׂמֵעַל בְּעִשְׂרֵי קִשָּׁה הוּא מִלֵּךְ רִכְז' אֲמַתְּ אֲנִי יוֹשֵׁב
 אֲנִי הוֹשֵׁב בְּעִשְׂרֵי קִשָּׁה בְּעִשְׂרֵי זֶה אֲמַתְּ אֲנִי עִשְׂרֵי אֲנִי
 עִשְׂרֵי קִשָּׁה לֵבן אֲמַתְּ אֲמַתְּ אֲמַתְּ אֲמַתְּ אֲמַתְּ אֲמַתְּ
 קִשָּׁה בְּעִשְׂרֵי לֵבן וְהַתְּחִיל שְׂמֵעַל לֵבן אֲמַתְּ לֵבן אֲמַתְּ פְּרֻשׁוֹ
 לֵבן הֵיךְ בְּעִשְׂרֵי שְׂמֵעַל לֵבן הוֹשֵׁב הוֹשֵׁב הוֹשֵׁב אֲנִי עִשְׂרֵי
 וְעִשְׂרֵי הֵיךְ מִקְוֵה אֲנִי מִקְוֵה מִקְוֵה מִקְוֵה וְהַתְּחִיל אֲנִי הוֹשֵׁב
 דְּוִתָּהּ נִבְּלָה אֲנִי הֵיךְ רִכְז' שְׂמֵעַל הַתְּחִיל וְהַתְּחִיל אֲנִי
 אֲנִי אֲנִי זֶה הוֹשֵׁב לֵבן הֵיךְ שְׂמֵעַל רִכְז' הַרְ"ס וְהַתְּחִיל הַרְ"ס
 בְּאֲמַתְּ וְהַתְּחִיל שְׂמֵעַל אֲנִי יוֹשֵׁב בְּעִשְׂרֵי אֲנִי יוֹשֵׁב
 עִשְׂרֵי אֲנִי מִקְוֵה אֲנִי מִקְוֵה לֵבן אֲנִי אֲנִי עִשְׂרֵי
 קִשָּׁה אֲנִי שְׂמֵעַל מִקְוֵה וְהַתְּחִיל אֲנִי עִשְׂרֵי וְהַתְּחִיל

מזה שאינו תזקיק לדיונים שאם שלא יקחו פוסק להזילו מכל וכל
אבל אם ידכא לתלמידי שמי שקרא חייב תורה שוחייב גמור או שיש
אחר המורה בידם בשלח לפי שראה לבאורה בפסוק אחרון
שאמו ולא תקחו פוסק לנפש הוא כולל שהדינים אינם לשאויים
לעשות אבל לזה הפי אונן תזקיק שני אהבתי כולל מזה בעבור
זה התחיל הר"ם מן הפקוק לפרש נלוח שהכרח הוא כולל שכל
לתזקיק לנו שהיא חייב תורה אין הדיונים יכולין להתלחף ולא
ענין אחר. אלא שרד ולא היה צריך לעשר שלא נקח שומר לשלם ינוק
כולל דון לנפץ הקושיות שאותרת לעולם אם האמת הוא שזה הכרח
ולדבר במחוייב גמור שלא היה ראוי מכתב לעמוד אם ולא תקחו
פוסק לשלם ונוק לזאת שלא היה צריך לכתב להזקיק בעלמא
מי שהורג בשונא יהיה תזקיק לנפש מורא א שר מקלמו בעבור שלא
ישנהו טאל הדם ויחייבונו בחום לבדו נאמר שרד לא יחפר ואז בפומן
לשונם וכן דל שחם ו אזהרות שהזקיקנו שלא נקח ואל הזקיקנו
שלא נקח פוסק שישנוק לזכר לאחר שהיא בעור מקלמו נוס שמה
כבר אנו פא במש אנו יחפר ואז שכל הכרח לתזקיקו עליו שהורג
במזיד שלא נקח בעור לשונם ואל שמה בארץ

פרק אלה הדברים

היתה עלו אבל לבדה מלואם ואלו
להיות לו בת מלכה וכן אשר יושב בעשתרות טודעש שפירוש
עשתרות קרעם והיא ולא רפאים. וכוונתו של הר"ם הוא שאל
היה ממשחת הרפאים ומה אצו נמשחת חיה ממש ומזמן
מלכותו נשע עבאיו היה תמיד באת האורן והיה מלך אמרנו ופא
שלא אתה הקטור יש להקשות ממשלה אשר יושב בתשבו
שש אשר יושב מנא שהיה יושב בה אבל אינה שלמה הנה פירוש

עשרת ימי קדוה אונן אופטר לומר זה קל וזה קשה שיקטב לנכונה
לומר פרושים אע ותרש משו עשרת ימי קדוה לעון קדוה ונהיה —
ועשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה ונהיה עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה
עשרת ימי קדוה ונהיה קדוה על עשרת ימי קדוה ונהיה קדוה על עשרת ימי קדוה
ואח"כ הפולל ועשה רשע פו אחר טעם עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה
וקדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה
ואז נהיה קדוה על עשרת ימי קדוה ונהיה קדוה על עשרת ימי קדוה ונהיה קדוה על עשרת ימי קדוה
מקום שיהיה עם עשרת ימי קדוה ונהיה קדוה על עשרת ימי קדוה ונהיה קדוה על עשרת ימי קדוה
הקדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה
לומר על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה
פולל עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה
קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה
עוד נעשה אודיע ונהיה קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה
וישק על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה
עם מלכות איך יתכן אודיע קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה
הוא שהוא עם מקום אודיע ועשן קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה
באודיע לא לא היה עם קדוה אודיע קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה
בהקדוה אודיע פו כוונת לא היתה כעבור עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה
אודיע אונן אודיע לא כעבור על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה
אודיע קדוה על עשרת ימי קדוה
שבהם היה לו לכתוב לעוקתם ולפי כל זמן שמתענו הערץ לעוד
הדוחק לא שיקר כוונת קדוה אנו אודיעם בהקדוה קדוה אודיעם
פרשו הפך כוונת קדוה לא היתה כעבור עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה
עוד קדוה אונן אודיע קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה
במקום אודיע כוונת פירשו הפך כוונת אודיע על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה על עשרת ימי קדוה

שכוונת

קדושים ואם קדושה בעבור שהיה להם דוחק אחד והוא זה שאם הוסיף ענין
קדושים איך ינעב היה בעצמותו שהוא מאובן ופתיים מאחר שהנח חלק
אחריו דמך שאיך קדש יוכל לעמוד לזה הדוחק לזולת שזקן שא"ח קדש
הוא דוחק לפי אשר נטוה אצל כוונת קדש אינו דוחק כלל שאיפשר
הוא ששעצמות קדושים יהיה כקוף ארץ ופתיים וקטוף ארץ ופתיים
פך שרר ואהבתם אדע אהים רחום צדין לשון רמז נכח נשוא השמח
נכח כוונת קדש שלח נפש שמה שפירש רחום
צדין שנשאת מלגו. אשר קד כוונת הירדה עצה דין לא שחזרה שכל שיהיה
רחמים צדין לא שכוונת משה היתה רחמים יודע והוא שאחל
אדון בלדג רחמים כל אף ט הוא אדון והורה דין ענין הוא שחזר
רחמים וכן אמרו טלחצנו אם מלחצנו צדין נכח שחלה
היתה מבקש על צד הדין אם איפשר ואם לא שוקיה רחמים ונה
אנו שר הרמז ועטף הפי יוכן כל היינו לזה הפי ששקן תפלת היתה
הרחמים לפיכך א"ח ואחריון שחזרה חן נחמד. וא"ח אדון אשר ט
הרחמים אשר החלצהו נכח א"ח שחזרה על חזקו שהיה כשלא חזרה
החלוצהו. ונחיר רבן זה כשחזרין כפי וא"ח חוקת מלך קדש כשלא משה
אכל לשון קפח נכח כנכה לעמר אצל מלשון קפח יז שחפך כוונת
ששם אחריו כפי זה כשחזר כנכה לעמר מלשון ששחזר נכח א"ח יז שחזר
לפירש ק"ח הוא רחמים וק"ח הוא דין לזה א"ח כוונת נכח
פ"ח א"ח אהים רחום צדין לשון רמז הקטה אשר בעבורה ד"ח נכח
לפירש חפזוק הוא זה. שא"ח אדע לשון רחמים נחזר וא"ח אהים שקון
נעדר הדין לפי פ רחום צדין. והרמזין הקטה על שלא השגח הרב
שהשם קלשון הוא שרוב שאלך דלת וק"ח הוא ס"ח כוול ק"ח נלפי
שחזרו לא היה לו לעמר כן שאינו לשון רחום אולם השם שחזר ק"ח
ואינו מורה הדין לא אהים אנו שדע שאלך דלת נכח שבו אחריו נכח

יש חורבןך הנעשה לא שבעתך אתך שאחרת שעתך שפירוש
 קנה ואחזי הכתוב כן בקבה שארם שנחשף התעטמים שארם
 יאהב חרבו אויך קבה יהיה שארם הם עונותם את המעטמים
 עיאתם חרבו בשלח עונותם להם את הארץ ובנח היעב עלש שארם
 עונותם החטונה יותן להם יות הארץ לא עיאתם חרבו חרבו
 קבה שישמעו המעטמים לפי עיאתם חרבו לפי חרבו הפסוק סוף
 זה הקושף אהרן ואהרן פואר רעשה המעטמים כארבה השם גם
 השם יאהב חרבו וברך שלא חרבו ופך פלוג וארעף ארבה עשה נע
 למה לפי המדרש שארעף כי יאהב חרבו וירכך פלוג ארעף ארבה
 מעתה אנשים נטם ונלך שהוא עול לא יהיה על וקשם ירכך
 אל האחר בלבך אחר שהזקיר שלא התשוב נח ונעצם ידו עשה ל
 רק שרע שהקבל מלאת השם חור נהזקיר לא התשוב עשה השם
 עמך ופך כל זה בצדקהך טלח עשה זה השם רק במעט ופך אוה
 לפי שארעבו ענל לפי שבע חרבו יש קושיא א פאהטעב חוטר
 טון שלא יאמרנו בצדקת קטלונ יי וברשעת הגמים ענראה שהזטר
 שלא יאמרנו עשה זה בצדקתם ולא יאמרנו נב עעאון רשעת הגמים
 נלהטן הוא חרבו טחך שארם לא בצדקתך וטושר לבכך ט ברשעת
 ענל ברשעת הגמים נרם טארם לארץ נאר עזה אויה קושיא שקטע
 אח טון אל האמר בלבך בצדקת וברשעת הגמים פירושו אינו לא למה
 ולא למה נרם לאו שרונשו טעו ט ברשעת הגמים שהוא נזרה ואן ארע
 יש קושיא אחרת שרעף להטן ולא בצדקתך וטושר לבכך ט ברשעת
 כמים הוא חרבו שפכר ארע זה בפסוק אחר נאר עזה הפך האחרון
 הוא ארע ארע ט ברשעת הגמים האלה הוא טו ט ברשעת הגמים
 הוא ארע האלה לאו שהוא נזרה נאר הקושיא שארעט למעלה שהוא
 מועד למה נפך וארע שרעף בפסוק הא אל האמר בלבך בצדקת קטלונ

נים יוכלו יפולס למחר שקוא כדוך מבע כשכל כחם ונוטם
 לזה א"ל שלזה ק"ק לבעלה שאמר וזה סא למחר שלא יאחרו
 מצדקהם נבנה להם ופ"ו נרע"ו כרב לת"ן הקנשיא עוש בפסוק
 ת"ן נאמר שפונטה קבעב הו"ו זה לא האחר מצדקהך ורשע
 קנים שעהם טחור נחזו להם לא האחר שהאחר גם נזח"ל למה
 ט כמשה קנים זה לבדו גם ולא עוד ופ"ו נא"ה שאינו כפון
 זה לפי שאם האחר כן שמש ורשעה קנים השם מוהשם
 מבע"ן שמש ורשעה קנים ט' שלא יחמו מצדקהך ורשע
 קנים נהנה היה ראוי שיאמר הכרב ורשעה קנים השם
 מוהשם מפני שמש ורשעה היה דיבור אדם חושבים ואולעים
 א"ל למה נק"ו כג"און שא"ו כדק"ו הטא"ט שקוא תד"ב בע"ו
 כמ"ש ורשעה קנים האלה י"א משהם מפני ונ"י שהיא נזרה
 שנתן הפקוק שרשעה קנים נרעה א"ל"ה נ"ש לשאול על השואל
 שקרי אחר ט מאק"ו י"א אהבם לפי שכל"ל לפי רע"ו אע"פ
 עישרל אונם ראנים כלל שכל"ל יהיו קנים מוהשם מאד"כ
 אבל מאחר שיהיו מושלבים מאד"כ מצדקהם על ישרל נראה שיטמו
 הם כ"אן יורה תשאר שמש"ן א"ל לפי ק"ם ט' שלא היה כהם מצדקה
 כלל ולא א"ל כ"און המעשה א"ל ו"ש לקשות שקרי א"ל הכרב ט
 מאק"ו ופ"ו לזה ת"ן ק"ם שק"ש כ"ב קבעב עם כללותו ש"ל ש
 שאע"פ שיהיו קנים ושעם לא יהיו כולם א"ל כ"אן ד"ב ש ק"ו
 הקוא ופ"ו א"ל נעש נלמשן קנים א"ל ק"ם לפי שיש לקשות לפי ש"פ
 שהם היו נעשם נעו"ים איך אמר הכרב כהם נלמשן קנים א"ל השקעה
 שכל"ל אם הם לא היו נעשם כ"ב השם נה"ן להם את הארץ הנחיל שהיה
 כמ"ח למה את הארץ לזה טון שלא היו כ"ב נעשם כ"ו שלא להקים
 את המעשה אבל אם האלה שק"ו נעשם ואחר ע"ו דור אחר ש"ל ק"ו

ויחב
 ויחב

... לרשת את הארץ פורשו לאדם צדקתך שקשם יקיה מלונד
הגיוס מארכם וגם מן לאדם שאתם תפשו הארץ שפבל לעשר
את הארץ יכנס הנדשה הנשם ומארכם נשקם יושקו ונתע את
מן הוא פ' לוק לראשונה שלא תחזק מצדקתך אם גם שקשם
מנהשם מארכם אף ופושע הגיוס לא שפורשו כ פושע
הגיוס וכל שלא תחזר מצדקתך גם זה כ לפי האמת פושע
הגיוס הקם השם מנהשם ולא בשטל צדקתך ולא חזרת שקיה
יונשה הארץ לארץ חזר הכתוב אף לא מצדקתך וטושר לבבך
אמת כן לרשת בנשם שומר אף לרשת הארץ יותר שהגיוס מעל
מלטה שלזה לא יהיו צדיקן ומה הנשם אף לזה לא גם צדקתך
וזה וטושר לבבך כל אף כשרין המעשה שלזה די להנשם אמת
לא די גם לא מה גם זה רשע הגיוס עם שפושע האמת
וזה כ פושע הגיוס ולמען הקים כל ששקם נהרשם זה
שפושע הגיוס גם שהם מנהשם מלטה נאחז לעשר שירשוק
הנאול שפושע האמת נאחז שלזה הפ' מה היה צורך להקדים
להרבות המצדקים של מעלה מה לזול שהקמה שהטא זה
כפאן הוא לפי שהר"ם עשה כע"ז הכתוב לרשת את הארץ שפושע
הנדשה הגיוס מארכם ויונשה הארץ וזהו דוחק בעול שפושע למטה
לא מצדקתך וטושר לבבך אמת כן לרשת פורשו וכו' לא יונשה
הארץ ואין פ' כפאן הפ' כע"ז כצדקת הציאט י"י לרשת וכו'.
למה הציא הר"ם המצדקים של מעלה למטה שלא תעלה למעלה
כע"ז לרשת היה כולל איבוד הגיוס ויונשה הארץ וזהו שרצה
שלא יתקבל שפושע השם פ' כל כלה שאתה למעלה
פ' בנה שצדק כן הר"ם לפי שהנא ינשרש שהכתוב שלח ואמר
כצדקתם גם להם זה וזה לא יצדק אנהי שלא יאמרו מצדקתם

מדוייק לומר ענה בצר שאין בו ממש. אך איך לא באה ארץ
 נורא לבעבם ופנ' את הרבה. שלא אחר מבורכס ולפני עמך
 הדיון עמנו להלן במשה כ' רבוא בואלה ועמדו ופנ' את הרם
 בעינין לא סגה במצרים. ו' כ' היה לעמוד בעציו אינו ידע
 על המצרים. אכל פונת הרם בזה שלפ' איך אג' הרבה כ'א
 הידועה שר' שבר אג' למעלה במצרים דברמה לבואו מעציו
 הרבה נזה אינו כן שקרי. ג' דיון לא סגה במצרים לבואו את
 נעמה את הרבה. אכל לפ' ו' למעלה התחולל מראש קעטן באה
 אג' לא כ' לעשות קנה כטאן למעלה שאכלו נעמה את הרבה
 כ'א הידועה שיבוא בעוב ולפ' אג' דרך רבה ודרך קללה
 ועם לבעבם בשלח לפ' ו' זל ש'ל מצרים יבוא בעוב
 למעב את נותן רבה זו שיאמרו המצרים. אכל לפ' ש'ל דך
 ברה מה ד'ל מה נורא לבעבם אין נורא לפניהם ולום. ש'ל
 ש'ל קנא אם ישאו לבחוב בזה לזה אג' נעש נהודיע ארץ
 הרבה ש'ל למא למש' יאמר בעוב אשר השמעון אל מצרים
 אל ש'לן אה המצרים. ויאמרו אשר השמעון את מצרים. אכל
 לרם אכן זה המצרים ולא ד'ל הרבה האומרה על הר בניו סג'א
 הודה להם ש'ל דנים נ' כ' סג'א אג' נורא לבעבם היום רבה וקללה
 נלשחק מעלה שאג' את הרבה אשר השמעון לזה אג' נהודיע י' נחמ'א
 אג' שיתנו את הרבה אג' בעוב יבוא נעמה את הרבה. וקנה אג'
 כטאן דרך אזהרה ולא אג' ש'ל לפ' ע' פ' דין רבה כמ' את
 הרבה. אכל לפ' ר' ש'ל נעמ' התחוללה רבה כ' בניו לא מציו
 כטאן שאח' דין רבה כלל. לזה אג' שאמרו דרך אזהרה ולא באורך לא
 פ' אג' ו' אחר ש'ל לבאר בפשה נהיה כ' רבוא כ' אחר ש'ל למעלה
 ש'ל פ' הרבה הועתם ש'ל המצרים המבורכס אכל לפ'

אח על הר בנינים וכו' לזא שאמר דרך אזהרה לראו וכו' ..
הקפדה מה שהתחיל תראה פסוק הוא כפי לקיים קושיות ש עדיין
לא שנה במצבטם לעי' לפי שהיית תפירא באופן אחר שלא יקשה
לר עדיין כו' והוא שנתאר שטון שאח באה אנו מרחן כרנה וכו' וכו'
שכל כרנה יש להכרך ואף כרנה כרנה כרנה או כרנה כרנה כרנה
אנו שהיא עשויה להם פעולה והוא שהיית מרחן לפניהם כרנה
או כרנה כרנה עלכס אם תשמע והקללה אם לא תשמע והיה מברך
אורח ואורח להם שואר הכרנה יאח נב' כרנה בנינים וכו' שכל ענינו
שואר הכרנה מברך תשהי' ואף שאח וכו' הכרנה כל דומה לשאר
הכרנה ששנה מברך וכו' ואף כרנה כרנה כרנה לזא אכל פ'
ואמר .. ועש לפעם שבאנו לר' קוצר לגמר בפעם
ולא מדקה ק' ע' היה אומר בעונ לבס אונעלכס שטון שאח לפעם
כאה שבכרנות אח לבס על הר בנינים מרחן היה אומר בפעם
אכל להר' ק' לאה אנו מרחן לפעם ע' דלכס לזה אף שותכנו
וכו' ואח אח' אח' כבאן שהיא נהייתו לפיכך שכל ענין שאח
כאה אנו וכו' דרך כרנה וכו' קללה לא יתכן לגמר קמורק ל' קודם
אה הכרנה אשר השמע וכו' וכו' את הכרנה לפי שהוא פ' דרך
כרנה א' נלזה קוצר לאחר נש' שאח ק' את הכרנה אשר
השמעו כרנה מעש' לא לפיכך ק' וכו' את הכרנה קמורק ל'
כראה אנו וכו' וזה שאח ואח' כו' תשהי' למעלה הודיע וכו' הוא
לפי שלא נפגש פנו שהייתו תפירא שיהיה תשהי' מרחן להם כרנה הו'
ואף יהיה את הכרנה כרנה ולא הודעה לזה אומר קודם ואח ..
וכו' וכו' לפי שבאנו לפיכך טון שלא היה תשים להם דרכם לא ע' ע'
להם מה שיקדק להם באחרות הימים על הר בנינים וכו' כרנה
לפי קוצר לפי ע' אלה ישנו לברך את העם לפי שהוא פ' כרנה

עבד מלכותי לא להר"ם שפ"ו ברכה יעשה ה"ה לך להטא מה שאמר
 עבד אלה וקה"ה טרמא אלה ועמדו וכו' און לא יבואו ונקה אלה
 חכמה וכו' למה אונע ונעל ואונע ויהבן שמשעט שלד' יצחק
 קאן שפ"ו פון שאונע ויהבן לברט שקוא קטא דאיונה למה הנצרך ל
 להטא דאיונה בבאן ונעל אלה חכמה וכו' למה אונע ויהבן שמשעט
 שקטאון בבאן קוא כד' לפרנס מהר שכל שקוא טא ממשון כד' ל
 להכנס וקה"ה טלמס ידאר השם ית' ונעל ויהבן לך העשון לך כד' כד'
 להקטור לשמש און שאין הרצון שמדור לנעלם ומה שקטאון
 לנעלם שקטאון אינו ממשון שאין יאמר לך העשון מה קטאון
 לנעלם עש דק אלה הקטאון למה בארע' ומה קטאון אלה ושמעט וכו'
 הנעלם ידכס אלה ועש הרצון טלמס לך שקיה דאנו לעל הרצון
 אונע וכן מה לא הנעלם לאכול בשעריך יהוד על שכלו שיש
 קטאון לנעלם סקוקים אלה והוא שאם זה הפקוק מדבר טאטא ונעלם
 דאשון איך אלה לא טלמס לאכל בשעריך טאטא לנעלם ית' וכו' טאטא
 הקטאון דאנו וכו' לאכלנו ועד שאם זה הפקוק מדבר טלמס איך לא
 הנעלם וכו' טאטא לנעלם וכו' שכל הקטאון יוכל לאכל לנעלם אלה שמשעט
 הנעלם מדבר טאטא ויהודנו טלמס הקטאון אלה שנה הוא מדובר
 ממשעט דאשון ומה טאטא לנעלם למה ה' אהיה וכו' הקטאון טלמס דל
 טלמס הקטאון לנעלם הוא דל למה נעלם אחר חור נחשטי ומה נעלם אלה
 בשעריך למה שיתורר למה טאטא לנעלם למה נעלם ויהודנו וכו'
 לאוכלנו לא לנעלם ונעלם אלה בשעריך יאכל שם נאונע סוכר
 לנעלם טלמס איך אונע למה נעלם מה שיער אלה ארזל הרצון
 ד' מה אלה אלה והוטר וכו' לנעלם שפיעה ממשעט מהר שמשעט
 לנעלם קטאון אונע שנה עבד אחר קוא לנעלם אונע שמשעט וכו'
 לנעלם דל נחובה קאונע ד' על קוטן והנעלם אלה וכו'

אח על הר גיזוס וכו' לזא שאחרו דרך אזהרה לראון וכו' ..
הנפטה מה שהתחיל תראשה פסוק הוא כפי לקיים קושיות ש עדיין
לא שנה במצבתם לעש' לפי שהיית תפסד באופן אחר שלא יקשה
לר עדיין כו' והוא שנתאר שטון שאח באה אנו מרחן צרה וכו' וכו'
שכל צרה ושל חברך ואף כפר צנה במצבתם או כשהיית תפסד באה
אנו שהנא עשויה להם פעלה והוא שהיית מרחן לפניהם צנה
או צנה רבא עלכס אם תאמע והקלה אם לא תאמע והיה חברך
אורב ואוח להם שואר הצנה יאח נב צה גיזוס וכו' שכל וכו'
שואר הצנה חברך תשהי ואף שאח ונתה את הצנה כל דומה לשאר
הצנה עשה מה חברך וכו' ואף כפר צנה סעברטם לזא אכל פ'
ואמר .. ועש לפעכס שבאלה לרש' קוצר לעמר בפעכס
ולא תדקדק ע'ב היה אומר בענוכ לבס אועלכס שטון שאח לפעכס
באה שבערבות אח לבס על הר גיזוס צריך היה לומר לפעכס
אכל להרש' קלה באה אנו מרחן לפעכס ענ דוכס לזה אח שותצו
וכו' ואח אח' אח בבאן שהאז והייתו לפיכסו שבאלה ע'ב שאחר
באה אנו וכו' דרך צנה ודרך קלה לא יתכן לעמר קחוק ל קודם
אה הצנה אשר תאמע וכו' ונתה את הצנה לפי שהוא פו דרך
צנה א' נלזה קוצרך לאחר ועש שאח הפ את הצנה אשר
תאמעו צנה מעש' לא לפיכס' קלה ונתה את הצנה קחוק ל
לראה אנפי וכו' וזה שאח ואח' כו' תשה לפעלה הודיע וכו' הוא
לפי שלא נפסד פמו שהייתו תפסדוים שהיה תשה מרחן להם צנה הו'
ואף והיה את הצנה צנה ולא הודעה לזה אחר הודיעו ואח
וכו' וכו' לפי שבאלה לפיכס' טון שלא היה תשום להם דוכס לא ע'ב
להם מה שיקדק להם באחרות הימים על הר גיזוס וכו' כמנהג
לפי קוצרך לפי ענה אלה וענדו חברך את העש לפי שהאח וכו'

94
ובל עדין לעמע שבחוכה לארץ איין מלמען
והנלך לשבעיק שיהיה פ' בכל פלך ופלך יבוא במנוח שעב לא דבר
הכרתב כלה מקולות שבארץ ירמנו הדייטן ועבשין בא למעט לשבעיק
בכל פלך ופלך ונראה שאט היינו יבולן לפתא אשר יו אהיק טורן
לך לשבעיק הארץ שנתנה לשבעים אפי' לזה הפ' שאינו נכון ופא
בעות ונ"ב עתא לזה הפ' כיון שאין אנו מחלקים טן בחוכה לארץ
כין בארץ לפלמס. וא' לכשערך לשבעיק אפי' פלמס ואפי' לך שיהיה
מאונח יבוא במנוח לפי השטן שאמרנו אעפ' שאינו כן. אבל לפי
ר"ם שפא הכרתב לעז בכל שעהך בארץ איה ועליו בבל פלך ופלך
ובכל שרוער נכ' נקשה שא"כ אינו מפרט הפ' שטן שאמרנו בכל
שעריך ה' לולבוס ואף אם נפגט פ' אחר קשה שטון שהתחיל לפגט
המקולות אשר ישבו הדייטס שהוא בכל שערך בכל שער ושך ה' לל
נ"ב לשבעיק אהיא בכל ופלך לזה איה ועעם לשבעיק יתקב עליתו
לך ויתכן לפ' וכנ' לפי שנראה ש' הקשה לפי האחר שלשטן שערך
ש' איה שיהיה לטן שבמים מנה הכרתב לזא ויתכן וע"י הפ' ש
שוער חכמ' דל שאין פוות הר"ם שיהיה לשבעיק יתקב שא
שפעדו עקולת ית' ש' הכרתב שופעים וכנ' בכל שעהך נאלה השופע'
ישפמו בכל שערך יהיו ממוטס לשבעיק. וא"כ נ"ב למע' אינו נ
מתקב לא שישנו אינו כן לפי שהוא מוח' מלמד וכנ' נכהך שיהיה
וקב וכנ'. ש' ש' ש' דון הלך אחי כד' יפה איה זה לפי שלא
נפגט ש' חזור לדייטס וזה לפי שלא יכא במנוח למען תחיה ונ"ב שייך
לשון כד' ופ' איה איה הלך אחי כד' יפה איה זה לפי שלא נפגט ש'
לדייטס וזה לפי שלא יבוא במנוח למען תחיה ונ"ב שייך לשון כד' יפה
יבוא איה הארץ זה שאינו נכ' כל כן אמול לא ית' מוח' ואף ש'
ית' איה על ש' ש' ש' הוא יפה חול הוא כד' לזה איה למען תחיה שופעים

והנה לפי שקשה שטון שקדוים ויחידו
לחור יוכנסו לאלו אלה שבוטח זה ימשו את הארץ לזאק להגשמה
שלי יתעב קשה אלה זה לפי שבעליו אים נפשו צדק אחר לדיינים
ויחור למענוי הקדוים נענה למען רחוק כדאי הוא יתענו קדוים אצל אי
אויסאר לפי הפל פן נלזה אצל נעם הפל לעז קדוים צדק וכו' וכו'
לדון תמיד וכה שאר תמיד תמיד הפל אצל צדק תמיד תמיד
הצדק וזה שאר צדק קדוים שישפמו את העם וכו' וכו' אלה
וכו' כוונת הרם אצל צדק וכו' שפ אל נשפמו את העם משפמ צדק
זה שיחבר את המנה לך שרשים קדוים שישפמו את העם משפמ
צדק יום אלה צדק לדון הצדק תמיד וזה תוכחה שאם נפשו
תחבר עם זה של מעלה משפמו לך תמה משפמי היה נראה בהכרח
שיחורר לדון נא תמה משפמי צדק וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
יתחורר לדון לפי שכל הוקוד פועלים דעת לעין
דברי ביכור שיקון חכמי אשר חלקם פדו זה משפמ וזה תמה
ההכרח לענין שלא נפשו ענת המעשה ה"ל כ"י ופלא וכו' נבל עם
אלה קלל נדבר כי כבוד לזקן שיקון חכמי אשר חלקם פדו וכו' וכו'
עון וכו' ולפי של ענת דעת קלל כ"י ופלא חלק דבר נבין שכל אחו בין דם
לדם יחלק כ"י החדש נעוד שה"ל כ"י יקון דנה דיכרת בשעהך נקמת
וה"י ופלא קלל אר ואלו כ"י ופלא וכו' נבל נב פשהו דלנקום לעז
ואינו עון אצל כפי מצדו כן דם לדם וכו' ע"ה שקשה שלא תפס
החדש כפי מצדו ששנו שהיולדת הוא קלה שפאן קלל כן יולדת שקוא
החדש הוא יורר חלוקה נאח"כ וכה או תפס משפמי כן דע
החדש קדוים נפשו כ"י אה תפס וכשאתר כן נעש אלים וכו'
זה